

European Union

Norwegian Ministry
of Foreign Affairs

Ministry of Foreign Affairs of the
Netherlands

Rialtas na hÉireann
Government of Ireland

This project is co-funded by the European Union, Norwegian MFA, The Netherlands MFA , and Irish Aid.
Bu proje Avrupa Birliği, Norveç MFA, Hollanda MFA ve İrlanda Yardımları ile ortaklaşa finanse edilmektedir.

Youth Engagement in Conflict Resolution Processes

Comparative Study Visit Report

9-13 December 2019
Edinburgh

Çatışma Çözümü Süreçlerine Gençlerin Katılımı

9-13 Aralık 2019
Edinburgh

Karşılaştırmalı Çalışma Ziyareti Raporu

DPI

Democratic
Progress
Institute

Youth Engagement in Conflict Resolution Processes

Comparative Study Visit Report

9-13 December 2019
Edinburgh

9-13 Aralık 2019
Edinburgh

**Çatışma Çözümü
Süreçlerine
Gençlerin Katılımı**
Karşılaştırmalı Çalışma Ziyareti Raporu

Published by *Yayınlayan*

Democratic Progress Institute *Demokratik Gelişim Enstitüsü*

11 Guilford Street *11 Guilford Street*

London WC1N 1DH *London WC1N 1DH*

www.democraticprogress.org *www.democraticprogress.org*

info@democraticprogress.org *info@democraticprogress.org*

+ 44 (0) 20 7405 3835 *+ 44 (0) 20 7405 3835*

First Published, October 2019 *İlk Baskı, Ekim 2019*

ISBN – 978-1-911205-52-4 *ISBN – 978-1-911205-52-4*

© DPI – Democratic Progress Institute *Demokratik Gelişim Enstitüsü*

DPI – Democratic Progress Institute is a charity registered in England and Wales.
Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale. For copying in any other circumstances, prior written permission must be obtained from the publisher, and a fee may be payable.

*DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.
Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108*

*Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin yada önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz. Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması gerekmektedir.
Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.*

CONTENTS

Foreword	6
Summary of The Report	8
Session 1: Promoting Peace And Democratisation Through Youth at The Scottish Government	14
• Question And Answer Session:	18
Session 2: The History of Scotland's Place in The Union: A Story of Conflict, Peace And Power-Sharing.	24
Session 3: Working in a Devolved Setting And Examining The Future of Power-Sharing in Scotland	42
Session 4: Navigation Inclusion in The Changing Landscapes of The Peace Process	58
Session 5: The Scottish Youth Parliament: Youth Participation in Scottish Politics at Home And Abroad	90
Session 6: Beyond Borders Scotland Engagement	108
Session 7: Youth Engagement in The Promotion of Peace And Democracy Through Civil Society, United Nations House Scotland	122
Participants List	136
DPI Aims And Objectives	140
Board Members	143
Council of Experts	149

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
Rapor Özeti	9
Birinci Oturum: İskoçya Hükümetinde Gençler Aracılığıyla Barış ve Demokratikleşmeyi Teşvik Etmek	15
• Soru Cevap Oturumu	19
İkinci Oturum: İskoçya'nın Birleşik Krallık'taki Yerinin Tarihi: Bir Çatışma, Barış ve İktidar Paylaşımı Hikâyesi	25
Üçüncü Oturum: Yetki Devri Ortamında Çalışmak, İskoçya'da İktidar Paylaşımının Geleceği	43
Dördüncü Oturum: Barış Sürecinin Değişen Coğrafyasında Kapsayıcılık	59
Beşinci Oturum: İskoçya Gençlik Meclisi: İskoçya Siyasetinde ve Dünyada Gençlerin Katılımı	91
Altıncı Oturum: Sınırlar Ötesi İskoçya'yla Toplantı	109
Yedinci Oturum: Sivil Toplum Aracılığıyla Barış ve Demokrasinin Teşvik Edilmesinde Gençlerin Katılımı, Birleşmiş Milletler İskoçya Merkezi	123
Katılımcı Listesi	137
Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri	141
Yönetim Kurulu Üyeleri	143
Uzmanlar Kurulu Üyeleri	149

FOREWORD

This report provides an account of discussions that took place during DPI's Comparative Study Visit to Edinburgh on 9-13 December on the topic of 'Youth Engagement in Conflict Resolution Processes'.

The planned event brought together a group of mostly young people with diverse professional and political backgrounds from across Turkey. This included youth representatives of political parties, civil society workers, social workers, university students, academics and conflict resolution workers, who came together to develop understanding of and promote dialogue about conflict resolution and peace building processes.

This CSV rounded off a series of CSV's which have explored the systems of devolution in operation across the UK by visiting Edinburgh in Scotland. Participants continued their engagement with important conflict resolution principles, including how young people themselves can meaningfully contribute to resolution processes, and also explored the unique power-sharing arrangement in place between Scotland and Westminster.

This CSV provided a platform for a diverse group from Turkey to come together and engage in varied discussions, which will contribute to the broadening of dialogue amongst their constituencies and beyond on issues examined in the report below. We believe that the report will be of interest not only to concerned institutions and individuals on the topic of religious leaders in peace and reconciliation, but also to policy makers and actors who have an interest in the resolution process in Turkey.

This CSV forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: "Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey" supported by the EU and the Irish, Dutch and Norwegian governments.

We would also like to express, once again, our deepest thanks to all of our speakers and participants in the programme for sharing their experiences and expertise, to the DPI team in London and Turkey who delivered this activity, and to DPI intern Jade Charbonnier for her assistance in preparing this report.

Sincerely,

Kerim Yıldız

*Chief Executive Officer
Democratic Progress Institute*

ÖNSÖZ

Bu rapor, DPI'nın 9-13 Aralık tarihlerinde Edinburgh'da gerçekleşen "Çatışma Çözümü Süreçlerine Gençlerin Katılımı" konulu karşılaştırmalı çalışma ziyaretinde gerçekleşen tartışmaların bir kayıdır.

Farklı mesleki ve siyasi profillere sahip, çoğunluğu genç Türkiye'li katılımcılar etkinlik kapsamında bir araya geldiler. Aralarında siyasi partilerin gençlik kolları temsilcileri, sivil toplum çalışanları, sosyal hizmetler görevlileri, üniversite öğrencileri, akademisyenler ve çatışma çözümü çalışanları yer alıyordu. Etkinlikte bir araya gelen gençler, çatışma çözümü ve barış inşası süreçlerine dair farkındalık geliştirmeyi ve diyalogu teşvik etmeyi hedeflediler.

İskoçya'nın Edinburgh şehrinde gerçekleşen etkinlik, Birleşik Krallık'taki yetki devri hükümetlerinin incelendiği bir dizi karşılaştırmalı çalışma ziyaretinin sonucusuydu. Katılımcılar, gençlerin çözüm süreçlerine nasıl anlamlı katkılar yapabileceğine dair önemli çatışma çözümü ilkelerini ele almaya devam ettiler; aynı zamanda, İskoçya ve Westminster hükümetleri arasında yer alan kendine has iktidar paylaşımı mekanizmasını incelediler.

Etkinlik kapsamında Türkiye'den farklı profillere sahip bir grup insan bir araya gelerek çeşitli tartışmalar yaptı; bu sayede kendi grupları ve cemaatleri içerisinde diyalogu geliştirmelerine de destek sağlandı. Raporun sadece gençlerin barış süreçlerinde oynadığı rolle ilgilenen kurum ve bireylerin değil, Türkiye'deki çözüm süreciyle ilgilenen siyaset yapıcılarının ve aktörlerin de ilgisini çekeceğine inanıyoruz.

Bu karşılaştırmalı çalışma ziyareti, AB'nin yanı sıra İrlanda, Hollanda ve Norveç hükümetleri tarafından desteklenen "Zor Zamanlarda Türkiye'de Kapsayıcı Diyalogu Desteklemek" projesi kapsamında planlanan bir dizi faaliyet arasında yer almaktadır.

Tecrübelerini ve uzmanlıklarını bizimle paylaşan konuşmacılarımıza ve katılımcılarımıza, etkinliği düzenleyen DPI Londra ve Türkiye ekiplerine, raporun hazırlanmasına yardımcı olan DPI stajyeri Jade Charbonnier'e teşekkür ederiz.

İçten dileklerle,

Kerim Yıldız

*İcra Kurulu Başkanı
Demokratik Gelişim Enstitüsü*

SUMMARY OF THE REPORT

From Monday 9 December to Friday 13 December, DPI held a Comparative Study Visit as part of its youth engagement series and following on from 2018's visit to Dublin and Belfast and the London and Cardiff activity earlier this year. Bringing together a group of young participants from across Turkey's many constituencies, including political party youth representatives from AKP, CHP and HDP, civil society workers, social workers, university students, academics and conflict resolution workers, this CSV completed the series of CSVs which have explored the systems of devolution in operation across the UK by visiting Edinburgh in Scotland. Participants continued their engagement with important conflict resolution principles, including how young people themselves can meaningfully contribute to resolution processes, as well as explored the unique power-sharing arrangement that's in place between Scotland and Westminster and the scrutiny it is currently facing with renewed discussion over the future status of Scotland.

The CSV began with a guided tour of the Scottish Parliament which enabled participants to hear about the modern traditions of the building and learn about the many different aspects of the devolved system in Scotland. The first session of the visit was with Russell Bain, Head of International Futures at the External Affairs Directorate and Declan MacDonald, Head of Human Rights at the Scottish Government, and they discussed the workings of devolution across the UK, with a particular focus on Scotland. They went on to discuss the Scottish Government's international priorities, outlining the separation of foreign policy powers between Holyrood and Westminster. Participants had the opportunity to discuss the Scottish government's international strategy, specifically the National Performance Framework, and its core human rights principles: human dignity, social security, children's rights and gender equality. The Scottish Government's desire to include civil society in the decision-making was particularly underlined. The management of the relationship between the UK government and the Scottish government was also explored, from communication to negotiation, as well as the challenges that need to be addressed looking forward.

The next planned session was with Professor Ewen Cameron, Head of the School of History, Classics and Anthropology, University of Edinburgh, who provided participants a thorough overview of the history of Scotland's place in the Union. This

RAPOR ÖZETİ

9 Aralık Pazartesi ve 13 Aralık Cuma tarihleri arasında DPI, 2018'in Dublin ve Belfast etkinliğine, bunların yanısıra bu senenin Londra ve Cardiff etkinliğine devam ederek gençlik katılımı serisi kapsamında yeni bir karşılaştırmalı çalışma ziyareti gerçekleştirdi. Ziyaret, Türkiye'deki çeşitli kesimlerden bir grup genci bir araya getirdi: AKP, CHP ve HDP'nin gençlik kolları temsilcileri, sivil toplum çalışanları, sosyal hizmetler görevlileri, üniversite öğrencileri, akademisyenler ve çatışma çözümü çalışmacıları vardı bu gençler arasında. İskoçya'nın Edinburgh şehrinde gerçekleşen ziyaret, Birleşik Krallık'taki yetki devri hükümetlerinin incelendiği bir dizi ziyaretin sonuncusuydu. Katılımcılar, gençlerin çözüm süreçlerine nasıl anlamlı katkılar yapabileceğine dair önemli çatışma çözümü ilkelerini ele almaya devam ettiler; aynı zamanda, İskoçya ve Westminster hükümetleri arasında yer alan kendine has iktidar paylaşımı mekanizmasını incelediler. Bunun yanısıra, İskoçya'nın gelecekteki statüsüne dair tartışmaların bu mekanizma etrafında dönen güncel tartışmaları nasıl şekillendirdiğini gözlemlediler.

Ziyaret, rehber eşliğinde İskoçya Parlamentosu turuyla başladı. Bu sayede katılımcılar hem binanın modern geleneklerini öğrendiler, hem de İskoçya'daki yetki devri sistemini çeşitli boyutlarıyla ele aldılar. Ziyaretin ilk oturumundaki konuşmacılar, Dışişleri Ofisi'nde görevli Uluslararası Gelecekler Direktörü Russell Bain ve İskoçya Hükümeti'nin İnsan Hakları Direktörü Declan MacDonald, İskoçya özelinde Birleşik Krallık'taki yetki devri sisteminin nasıl işlediğini anlattılar. İskoçya Hükümeti'nin önceliklerini tartışan konuşmacılar, dış siyaset yetkilerinin Holyrood ve Westminster arasında nasıl paylaşıldığını anlattılar. Katılımcılar İskoçya Hükümetinin uluslararası stratejisini, bilhassa Ulusal Performans Çerçevesi'ni ve kapsadığı temel insan hakları ilkelerini – insanlık onuru, sosyal güvenlik, çocuk hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği – ele alma fırsatını buldular. İskoçya hükümetinin sivil toplumu karar verme aşamalarına katmaya dair duyduğu istek ele alındı. Birleşik Krallık ve İskoçya hükümetlerinin arasındaki ilişkinin çeşitli boyutlarıyla – iletişim veya müzakereler gibi – nasıl idare edildiği, gelecekte karşılaşılabilecek güçlüklerin neler olabileceği de tartışıldı.

Sonraki konuşmacı olan Edinburgh Üniversitesi Tarih, Klasikler ve Antropoloji Fakültesi Dekanı Profesör Ewen Cameron, katılımcılara İskoçya'nın Birleşik Krallık içindeki konumuna dair kapsamlı bir sunum yaptı. Bu sayede katılımcılar, İs-

allowed participants to fully understand how Scotland has ended up in the position it is in today through conflict, peace and power-sharing. He underlined several aspects of Scottish identity having remained distinct from the rest of the UK such as the education system, the legal system and the religious system. Discussion also led Professor Cameron to give participants an insight into the political context surrounding the General Election taking place in the UK, and the main political forces involved. In the afternoon, the group had the opportunity to engage with Sarah Boyack, Member of the Scottish Parliament (Scottish Labour). Unfortunately, a planned session with Fulton MacGregor MSP (Scottish National Party) was cancelled as he was called into the debating chamber at the time of our session. Nonetheless, participants engaged in a fruitful meeting with Ms Boyack in which she shared her experiences of working as an MSP in the devolved setting and she examined the future of power-sharing in Scotland. She also noted efforts to raise levels of inclusion within Scottish institutions, providing examples of women and youth leaders. As a follow-up to the visit of the Parliament, this meeting was a chance to understand the concrete functioning of devolution in Scotland and the day-to-day work of the Parliament.

On Wednesday 11 December, the group took part in a valuable interactive session lead by Laura Wise, Research Associate for the Political Settlements Research Programme based at the University of Edinburgh. The focus of Ms Wise's presentation was on how to increase inclusion in the changing landscapes of peace process. She outlined the lessons that can be learnt regarding inclusiveness from analysing peace agreements from the last 30 years. Particular focus was given to the inclusion of young people in such processes and participants discussed what barriers young people might face to meaningful participation in resolution processes. The group underlined the importance to think about inclusion not only by mentioning it in peace agreements, but at every stage of a resolution process, from cease-fire agreements to implementation of peace in practice. Moreover, they discussed inclusive mechanisms and ways of building bridges between formal tracks and grass-roots and community-based levels.

The discussions surrounding inclusiveness and youth engagement continued with Ben McKendrick, CEO of the Scottish Youth Parliament (SYP) and Aaron McDonald, a Member of the Scottish Youth Parliament. In their presentation, they covered essential topics such as diversity among the members, children rights, democracy and the importance of political impartiality for the SYP. The group described barriers that young people may face in order to be taken seriously in the eyes of politicians and policy makers, and how these can be overcome.

koçya'nın çatışma, barış ve iktidar paylaşımı gibi kimi süreçlerden geçerek nasıl şu anki konumuna kavuştuğunu öğrendiler. Cameron, İskoç kimliğinin ülkenin geri kalanından farklı ve bağımsız kalmış yönlerini – eğitim sistemi, hukuk sistemi ve dini sistem – vurguladı. Tartışma esnasında Profesör Cameron, Birleşik Krallık'ta gerçekleşen genel seçimlere ve başlıca siyasi aktörlere dair katılımcıları genel olarak bilgilendirdi. Öğleden sonra oturumunda katılımcılar İskoçya Parlamentosu Milletvekili Sarah Boyack (İskoçya İşçi Partisi) ile bir araya geldiler. Maalesef, Milletvekili Fulton MacGregor (İskoçya Ulusal Partisi) ile yapılması planlanan oturum, kendisinin bu esnada tartışma salonuna davet edilmesi sebebiyle iptal edildi. Katılımcılar Sayın Boyack ile gerçekleştirdikleri verimli toplantıda kendisinin yetki devri hükümetindeki milletvekilliği tecrübelerini dinlediler; Boyack aynı zamanda İskoçya'da iktidar paylaşımının geleceğini ele aldı. İskoç kurumlarında kapsayıcılığı arttırmak için yapılan çalışmaları aktaran Boyack, kadınlar ve gençlik liderleri üzerinden kimi örnekler verdi. Parlamento gezisinden sonra gerçekleşen bu oturumda İskoçya'da yetki devrinin nasıl işlediğinin, parlamentoda bir günün nasıl geçtiğinin öğrenilmesi amaçlandı.

11 Aralık Çarşamba günü, Edinburgh Üniversitesi'ndeki Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı'nda Araştırma Görevlisi olarak çalışan Laura Wise'in yönetiminde gerçekleşen interaktif oturuma tüm grup katılım gösterdi. Sayın Wise'in sunumu, barış sürecinin değişen ikliminde kapsayıcılığın nasıl arttırılabileceğine ilişkindi. Son 30 yılda yapılmış barış anlaşmalarını inceleyen Wise, bunlardan kapsayıcılığa dair çıkarılabilecek dersleri sıraladı. Bu süreçlerde gençlerin katılımına ağırlık verildi; katılımcılar, çözüm süreçlerine anlamlı katılım gösterme bağlamında gençlerin karşılaşabileceği engelleri tartıştılar. Grup, kapsayıcılığı sadece barış anlaşmalarında değil çözüm sürecinin her aşamasında – ateşkes anlaşmalarından barışın uygulanmaya geçmesine – düşünmenin önemine değindi. Kapsayıcılık mekanizmalarını ele alan grup, resmi kanallar ile taban hareketleri ve topluluk temelli gruplar arasında köprüler kurmanın önemini tartıştı.

İskoçya Gençlik Meclisi İcra Kurulu Başkanı Ben McKendrick ve İskoçya Gençlik Meclisi üyesi Aaron McDonald'ın sunumunda, kapsayıcılık ve gençlik katılımı konularının tartışılması devam etti. Konuşmacılar, üyeler arasında çeşitlilik, çocuk hakları, demokrasi ve Gençlik Meclisi'nde siyasi tarafsızlığın önemi gibi temel konulara değindiler. Grup, gençlerin siyasetçiler ve karar alıcılar tarafından ciddiye alınmakta yaşadığı güçlükleri ve bu güçlüklerin nasıl aşılabileceğini tartıştı.

On Thursday 12 December, Emily Gifford, Projects and Festival Manager at Beyond Borders Scotland, delivered a session in which she discussed their work promoting international dialogue in Scotland. She shared their experiences of using arts and culture as a means to bring diverse groups of people together and engage them in conflict resolution themes. She also discussed their programme which aims to enhance and improve the participation of women in conflict resolution and peace-building. Participants discussed the similarities between barriers to gender inclusion in resolution processes to those faced by young people.

Nick Leake, Deputy Director of Policy, Scotland Office, subsequently met with the group to discuss the role of the Scotland Office in implementing the system of devolution and how best they can encourage collaborative working amongst the UK administrations. Participants also engaged in insightful discussions regarding Brexit and both the challenges and opportunities it will present to Scotland as more powers will potentially be devolved.

During the afternoon we visited the University of Edinburgh to meet with United Nations House Scotland. Gari Donn, Executive Director, and three young interns joined the participants to discuss how they, as a civil society organisation, can work to promote peace and democratisation across Scotland and globally. It was particularly valuable to hear the organisation's policy regarding youth engagement in such projects, and participants heard about the many initiatives set up by young people at UN House Scotland - from organising 'Pathways to Peace' seminars to composing Parliamentary One Pagers, which informs MSPs on current key issues relevant to UN goals and values.

This CSV gave participants the opportunity to engage in discussion with key actors in the Scottish devolution story - including Scottish and UK Government officials, Members of the Scottish Parliament, Scottish Youth Parliament representatives, academics and members of civil society. By studying the Scottish case comparatively, DPI's youth group focused on the role of young people in bringing about the power-sharing as well as looking at the increasing engagement of young people in peace and democratisation processes. Participant feedback has been very positive with many remarking on the importance of being given the platform to interact over an extended period of time with such a diverse group of individuals. There were clear calls for DPI's youth programme to continue so that the dialogue and discussions do not stop at the end of this event but continue and develop through future meetings. In this way, we can help broaden the bases for dialogue and prepare the groundwork for any future resolution process in Turkey.

12 Aralık Perşembe günü gerçekleşen oturumda Sınırlar Ötesi İskoçya'nın Proje ve Festival Yöneticisi Emily Gifford, İskoçya'da uluslararası diyalogu teşvik etmeye yönelik çalışmalarını anlattı. Sanat ve kültürü, farklı kesimlerden insanları bir araya getirmek ve onları çatışma çözümüne dair konuları tartışmaya teşvik etmek için nasıl kullandıklarından bahsetti. Kadınların çatışma çözümü ve barış inşasına katılımını arttırmayı ve iyileştirmeyi hedefleyen programlarını da anlattı. Katılımcılar, çözüm süreçlerine katılımda toplumsal cinsiyet temelli yaşanan güçlüklerin gençlerin yaşadığı güçlüklerle ne kadar benzediğinden bahsettiler.

İskoçya Ofisi'nin Siyaset Birimi'nde Direktör Yardımcısı olarak görev alan Nick Leake, gruba İskoçya Ofisi'nin yetki devri sistemini uygulamadaki rolünden bahsederek Birleşik Krallık yönetimleri arasındaki işbirliğini nasıl teşvik ettiklerini anlattı. Katılımcılar Brexit'e dair bir sohbet yürüterek, daha fazla yetkinin devredilmesi ihtimali üzerinden bu sürecin İskoçya'ya zorlukların yanısıra fayda da getirebileceğini tartıştı.

Öğleden sonra Edinburgh Üniversitesi'ni ziyaret eden katılımcılar, Birleşmiş Milletler İskoçya Merkezi'ni gördüler. Direktör Gari Donn ve üç genç stajyer konuklarla bir araya gelerek, bir sivil toplum örgütü olarak İskoçya'da ve dünyada barışı ve demokratikleşmeyi teşvik etmek için neler yaptıklarını anlattı. Kurumun bu tür projelere gençlerin katılımına dair politikalarını dinlemek çok faydalı oldu; katılımcılar BM İskoçya Merkezi'nde gençlerin oluşturduğu çeşitli inisiyatifleri de gördü. Bunların arasında "Barışa Giden Yollar" seminerlerinin yanısıra milletvekillerini BM'nin hedefleri ve değerleriyle ilgili gündem maddelerine dair bilgilendirmeyi amaçlayan "Meclis Notları" hazırlamak var.

Ziyaret esnasında katılımcılar, İskoçya'daki yetki devri sürecinin başlıca aktörleriyle bir araya gelme fırsatı buldu; bunlar arasında İskoçya ve Birleşik Krallık hükümetlerinden yetkililer, İskoçya Parlamentosu milletvekilleri, İskoçya Gençlik Meclisi temsilcileri, akademisyenler ve sivil toplum çalışanları vardı. İskoçya'ya düzenlenen bu karşılaştırmalı çalışma ziyareti kapsamında DPI'nın gençlik grubu, gençlerin iktidar paylaşımındaki rolünün yanısıra barış ve demokratikleşme süreçlerinde gençlerin artan katılımı üzerine yoğunlaştı. Katılımcıların geribildirimleri çok olumluydu; çoğu, farklı kesimlerden gelen kişilerin oluşturduğu böylesi bir grup ile birlikte vakit geçirip etkileşime girmenin önemini vurguladı. Tartışmaların ve diyalogun bu ziyaretle birlikte sonlanmaması açısından DPI'nın gençlik programının devam etmesine ve gelecekteki toplantılarla geliştirilmesine yönelik talepler dile getirildi. Bu sayede diyalog için zemin oluşturmak ve Türkiye'de gelecekte yaşanabilecek bir çözüm sürecine yönelik hazırlanmak mümkün olacak.

SESSION 1: PROMOTING PEACE AND DEMOCRATISATION THROUGH YOUTH AT THE SCOTTISH GOVERNMENT

Russell Bain,

Deputy Director, International Futures, External Affairs Directorate, Scottish Government

Duncan Isles,

Head of Human Rights, Scottish Government

Russel Bain: The UK Parliament operates at UK level, whilst the Scottish Parliament, the Welsh Parliament and the Northern Ireland Assembly operate devolved systems and look after agreed areas – known as powers – of responsibility within their respective countries. England itself does not have a devolved Parliament. When, in the 2007 Scottish Parliamentary elections, the SNP were elected as a minority government, they started a national conversation to determine what sort of country the people wanted to see. In 2011, the SNP gained a majority and promised a referendum on Scotland's independence in its manifesto. The UK Government and the SNP reached an agreement which allowed for this referendum to happen. In September 2014, the referendum took place as agreed. When the campaign for the

Russell Bain, alongside DPI's CEO Kerim Yıldız was the first speaker to address DPI's Youth participants in Edinburgh

Russell Bain (DPI İcra Kurulu Başkanı Kerim Yıldız'ın yanında), Edinburgh'da DPI'nin Gençlik Grubu katılımcılarıyla bir araya gelen ilk konuşmacıydı.

BİRİNCİ OTURUM: İSKOÇYA HÜKÜMETİNDE GENÇLER ARACILIĞIYLA BARIŞ VE DEMOKRATİKLEŞMEYİ TEŞVİK ETMEK

Russell Bain,

Uluslararası Gelecekler Direktör Yardımcısı, İskoçya Hükümeti Dışişleri Ofisi

Duncan Isles,

İnsan Hakları Direktörü, İskoçya Hükümeti

Russel Bain: Birleşik Krallık Parlamentosu bütün Birleşik Krallık'ı yönetir; İskoçya, Galler ve Kuzey İrlanda Parlamentosu ise yetki devri sistemleridir, ve sorumluluk bölgeleri kendi ülkeleridir. İngiltere'nin bizzat kendisinde böylesi bir yetki devralmış parlamento yok. 2007 İskoçya Parlamentosu seçimlerinde SNP azınlık hükümeti olarak seçildiğinde, halkın nasıl bir ülkede yaşamak istediğine dair ulusal bir diyalog başladı. 2011 yılında SNP çoğunluğu elde etti ve manifestosunda, bağımsız İskoçya için referandum yapılacağı sözünü verdi. Birleşik Krallık hükümeti ve SNP arasında sağlanan bir anlaşma, bu referandumu mümkün kıldı. Referandumun Eylül 2014'te yapılması kararlaştırıldı. Referandum kampanyası başladığında bağımsızlığa destek % 30 oranındaydı. Kampanya sürecinde bu değişti. Referanduma günler kala, Birleşik Krallık'taki siyasi partilerin liderleri İskoçya'ya gittiler; zira referandumdan çıkacak sonuç öngörüleliyordu. Parti liderleri, İskoçya'ya Birleşik Krallık'ta kalması hâlinde ülkedeki en güçlü yetki devri meclisine sahip olacağı vaadinde bulundular. Nihayetinde İskoç halkı, Krallık'ta kalmaktan yana oy kullandı; fakat İskoçya Parlamentosu'na gerçekten de ulusal meselelerde daha geniş yetkiler tanındı. Anayasa, ulusal güvenlik, savunma, uluslararası ilişkiler ve para politikasından hâlen Birleşik Krallık Parlamentosu sorumlu. Fakat Brexit referandumundan sonra İskoçya'nın bağımsızlığına dair tartışmalar yeniden gündeme geldi.

Dikkatinizi İskoçya'nın Ulusal Performans Çerçevesi'ne (UPÇ) çekmek isterim; bu çerçeve işbirliği, eğitim ve istihdam için mobilitayı kolaylaştırmak ve uluslararası fonlamayı teşvik etmek amacıyla oluşturuldu. UPÇ yabancı ortaklarımızı destekleyerek ortak hedeflerimizi gerçekleştirmemizi sağlıyor. İskoçya'nın uluslararası itibarını inşa etmek ve ülkenin AB'deki konumunu korumak çok önemli. İskoçya, Birleşik Krallık'ın geri kalanından çok farklı bir biçimde oy kullandı. Kimileri,

referendum started, support for independence was around 30%. As the campaign went on, this changed. With just days to go before the referendum, UK political party leaders travelled to Scotland as the result hung in the balance, and they promised that, should Scotland remain a part of the United Kingdom, Scotland would become the most powerful devolved legislature in this country. Ultimately, the Scottish people voted against independence, but the Scottish Parliament was indeed granted greater powers on national matters. UK Parliament is still responsible for the Constitution, national security and defence, international affairs and monetary policy. Since the Brexit referendum however, there has been a renewed discussion over Scotland's desire to stay as part of the UK.

I want to turn your attention now to Scotland's National Performance Framework (NPF) of cooperation, facilitating mobility for study, work and encouraging international funding. The NPF aid foreign partners to achieve mutual goals. It is very important to build Scotland's international reputation and protect Scotland's place in the EU. Scotland voted very differently, compared to the rest of the UK. One argument is that Scotland is not getting anything from Brexit as the majority of people here voted to remain part of the EU. Internationally, Scotland's aim is that of establishing cooperative relationships with other countries and Brexit is making that harder. Our priority is to develop new relationships after Brexit.

The focus on Brexit does always tend to dominate conversations. However, Scotland's interest in furthering this framework is wider than Brexit itself. It is an overall purpose of generating sustainable economic growth for Scotland and its partners.

Duncan Isles: This is a different approach than that you usually see at the UK level. This approach is much more focused on the outcomes and how they can reflect the aspirations of the government in Scotland and the wider Scottish public. With regards to human rights, our objective is to respect, protect, and fulfil human rights and enable everybody to live without discrimination. The other outcomes are also relevant to human rights. For instance, the objective to protect children's rights, tackling poverty and creating communities that are safe. The point is to address the real challenges in Scotland. For example, food insecurity, which is one of the ironies of Scotland as one of the major economies in the world. There is, therefore, a necessity to address this problem. There are, however, limitations to how much can be done in Scotland because of power limitations of the Scottish Government. Human rights are at the heart of what the Scottish Government is setting out to do. In building this framework, transparency has served as a fundamental principle. Thus, civil society and the Parliament and other actors, such as UN rapporteurs, were allowed to look at the framework as it was developed and establish whether it was actually

İskoçya'nın Brexit'ten hiçbir şey elde etmediğini, İskoç halkının çoğunluğunun AB'de kalmaya yönelik oy kullandığını öne sürüyor. İskoçya'nın uluslararası hedefi diğer ülkelerle işbirliği ilişkileri kurmak, Brexit ise bunu güçleştiriyor. Bizim önceliğimiz, Brexit'ten sonra yeni ilişkiler geliştirmek.

Brexit'e çok ilgi var, dolayısıyla konuşmalarımızda da çok yer kaplıyor bu konu. Fakat İskoçya'nın bu çerçeveyi genişletmeye ve ilerletmeye yönelik çabaları Brexit'ten öte. Buradaki amaç, İskoçya ve ortakları için sürdürülebilir bir ekonomik büyüme yaratabilmek.

Duncan Isles: Buradaki yaklaşım, Birleşik Krallık'ın genelde sergilediği tavırdan farklı. Bizim yaklaşımımız daha sonuç odaklı; bu sonuçların İskoçya Hükümeti ve halkının hedeflerini nasıl daha iyi yansıtabileceğiyle ilgileniyoruz. Hedefimiz insan haklarına saygı duymak, bu hakları korumak ve gerçekleştirmek; kimse-nin ayrımcılığa uğramasını istemiyoruz. Diğer hedeflerimiz de insan haklarıyla alakalı. Örneğin çocuk haklarını korumak, yoksullukla mücadele ve güvenli topluluklar oluşturmak. Hedefimiz, İskoçya'nın gerçek sorunlarını ele alabilmek. Örneğin gıda güvencesizliği; bu ironik bir durum, zira İskoçya dünyanın başlıca ekonomilerinden birine sahip. Bu sorunu ele almamız gerekiyor, fakat öte yandan İskoçya'nın yapabilecekleri sınırlı, zira İskoçya Hükümeti'nin yetkileri sınırlı. İskoçya Hükümeti'nin hedefleri, insan hakları etrafında şekilleniyor. Bu çerçevenin oluşturulmasında bize yol gösteren ilke, şeffaflık oldu. Sivil toplum, parlamento ve diğer aktörler – örneğin BM raportörleri – geliştirilmesi esnasında çerçeveyi incelediler ve amaçlanan hedefleri gerçekleştirmeye uygun olup olmadığına dair fikir beyan ettiler. Dış değerlendirmecilerden gelen yorumlar olumsuz olduğunda hükümet gereken adımları atarak revizyon yaptı. İskoçya Hükümeti'nin geliştirdiği bu çerçeveye kıyasla Birleşik Krallık Hükümeti, insan haklarına öncelik vermiyor genelde. Birleşik Krallık'ta halihazırdaki İnsan Hakları Kanunu'na yönelik tartışmalar var, yani Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne; kimi siyasetçiler Birleşik Krallık'ın sözleşmeden çıkması gerektiğini savunuyor. İskoçya'daki siyasetçiler ise farklı bir tavır benimsediler; sadece Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'yle sınırlı kalmayıp, İskoç kanunlarına diğer uluslararası insan hakları anlaşmalarında yer verilen yükümlülükleri de dahil ettiler. Bunun yanı sıra, Başbakan tarafından kurulan bir görev komitesi, bu yasaların uygulanması yönünde teklifler geliştirmekle yükümlü kılındı.

fit to deliver its proposed objectives. On the occasions where the responses from external evaluators was negative, the Government took action to revise its program according to the feedback.

The UK Government, in contrast with this framework developed by the Scottish Government, does not usually prioritise human rights. Specifically, there have been debates in the UK regarding the existing Human Rights Act which refers to the European Convention of Human Rights and some politicians have expressed their desire to take the UK out of the Convention. In Scotland, Ministers decided to go in another direction and go beyond the European Convention of Human Rights, bringing into Scottish Law the human rights obligations described in other international human rights treaties in addition to the establishment of a taskforce set up by the First Minister which has to develop proposals for the implementation of such legislation.

QUESTION AND ANSWER SESSION

>> *Strategic plan: how was the UK Government involved?*

The UK Government is not normally involved with these processes, besides checking that what is being done is within the powers of the Scottish Government.

>> *How is UK Govt involvement regulated?*

That's done through the Scotland Act, it's the closest thing to a written Constitution for the Scottish Government and lists all the subject matters that the Scottish Parliament has power over, including all the exceptions as well. For example, the UK Government has the responsibility to negotiate internationally, but what is negotiated does not necessarily affect Scotland. Part of the Scotland Act states that the Scottish Parliament has responsibility to observe and implement international agreements. One of the current challenges is that of Brexit: with Brexit, the UK will now refer to different international agreements after leaving the EU, this allows the Scottish Government to refuse some of these.

>> *How were young people involved in the creation of the framework?*

The framework was developed in collaboration with civil society. In Scotland, many institutions represent the interests of young people, such as the Scottish Youth Parliament which parallels the regular Parliament. An organisation called the Children's Parliament actively engages with children and gets them to express their views on policy matters. In addition, there is a commission for chil-

SORU CEVAP OTURUMU

>> *Stratejik plan: Birleşik Krallık Hükümeti bu süreçte neler yaptı?*

Birleşik Krallık Hükümeti normalde bu süreçlere dahil olmaz, yapılanların İskoçya Hükümeti'nin yetkileri dahilinde olup olmadığını kontrol etmek haricinde.

>> *Birleşik Krallık Hükümeti'nin müdahaleleri nasıl düzenleniyor?*

İskoçya Kanunu sayesinde düzenleniyor; bu, İskoçya Hükümeti için neredeyse yazılı bir anayasa diyebileceğimiz bir metin ve içinde İskoçya Hükümeti'nin yetki sahibi olduğu alanlar, bunların yanısıra istisnalar sıralanıyor. Örneğin Birleşik Krallık Hükümeti'nin uluslararası düzeyde müzakere yapma yetkisi var fakat müzakere edilen konular her zaman İskoçya'yı etkilemeyebiliyor. İskoçya Kanunu'nda, İskoçya Hükümeti'nin uluslararası anlaşmalara riayet etme ve bunları uygulama sorumluluğu tanımlanır. Brexit sonrasında bu meseleden kaynaklı sorunlar oluşacak; AB'den ayrılan Birleşik Krallık farklı uluslararası anlaşmalara referans verecek ve bu kanun sayesinde İskoçya Hükümeti'nin bu anlaşmalardan bir kısmını reddetme hakkı olacak.

>> *Çerçevenin oluşturulmasında gençlerin rolü neydi?*

Çerçeve, sivil toplumla işbirliği içinde oluşturuldu. İskoçya'da gençlerin çıkarlarını temsil eden pek çok kurum var, örneğin esas parlamento gibi tasarlanmış olan İskoçya Gençlik Parlamentosu. Çocuk Parlamentosu adındaki bir kuruluş, çocuklarla birlikte çalışarak çocukları politikalara dair görüşlerini ifade etmeye teşvik ediyor. Buna ek olarak İskoçya Hükümeti'nin oluşturduğu bir çocuklar ve gençler komisyonu var.

>> *Özellikle gençleri ilgilendiren hedefler neler?*

Çocuklara ve gençlere odaklanan ulusal hedeflerden biri şunu belirtiyor: çocuklar ve gençler sevgi ve güven ortamında, saygı görerek ve potansiyellerini gerçekleştirmelerine imkan tanınarak büyümeye ihtiyaç duyarlar. Bu doğrultuda eğitimin teşvik edilmesi ve istihdam fırsatlarının çoğaltılması hedefleniyor. İskoçya, BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni uygulamaya geçirme aşamasında ve zaten genel anlamda da gençlerin katılımı konusunda epey öndeyiz.

>> *Yetki devri ve bağımsızlığa dair tartışmalar toplumu kutuplaştırdı; sizce gelecekte şiddet olaylarına varabilir mi bu durum?*

Hiç olası görmüyorum bunu. Elbette tartışmalar var fakat İskoç halkı, İskoçya Parlamentosu'ndaki oylarıyla Birleşik Krallık Parlamentosu'ndaki oyları arasında-

dren and young people set up by the Scottish Parliament.

>> What are the outcomes that specifically focus on young people?

A national outcome focusing particularly on children and young people states that its ambition is for young people to grow up loved, safe, and respected and that their potential is realised. This entails promoting education and working towards guaranteeing greater employment opportunities. Scotland is already in the process of incorporating the UN Convention on the Rights of the Child and is, in general, advanced in the inclusion of young people in many ways.

>> Discussions on devolution and independence polarised society, will this lead to violence in the future?

It is highly unlikely. There is, of course, a debate but people in Scotland understand the difference between their vote in the Scottish Parliament and the UK Parliament. People feel represented overall and do not need to employ more dangerous forms of expressing their political views.

>> How does the Citizen's Assembly work and how are women and young groups represented in it?

There are two meetings a year. There are two Chairs - one man, one woman, representing different political strands. People are selected from all parts of society and the youngest member is 16. The objective is for the Assembly to represent as wide a range of perspectives as possible, therefore diversity is fundamental. Gender equality is included in the human rights objectives of the Scottish Government. An advisory group on women and girls was set up by the Government. Here, women and girls meet on a regular basis to give public policy recommendations to the Government. Plus, Scottish Law ensures that boards of public authorities have a gender balance.

>> What is the relationship between media and politics in Scotland?

There is political bias in the media. For example, in the print media: The National, a paper in favour of independence, was established around the time of the Scottish referendum. It was one of the few daily papers that was not against independence. People have questioned whether the BBC is entirely impartial in talking of Scottish independence. However, there is free speech and there is no attempt to try to direct what the media says. This brings up the nature of the political culture in Scotland. When it comes to independence, what is observed in Scotland is a sort of 'civic' nationalism, which is close to an aspiration to become like the Scandinavian countries. There is patriotism, but it is not really a driver for political decisions. And, luckily, there

ki farkı anlıyor. Genel anlamda halk, temsil edildiğini hissediyor ve dolayısıyla da siyasi görüşlerini ifade etmek için tehlikeli yöntemlere başvurma ihtiyacı duymuyor.

>> Vatandaş Meclisi nasıl çalışıyor?

Kadınlar ve gençlerin temsili ne durumda? Yılda iki toplantı gerçekleştiriliyor. Bir kadın, bir erkek olmak üzere farklı siyasi akımları temsil eden iki başkan var. İnsanlar toplumun farklı kesimlerinden seçiliyor; en genç üye 16 yaşında. Hedef, meclisin mümkün olduğunca farklı bakış açılarını temsil etmesi, dolayısıyla çeşitlilik çok önemli. İskoçya Hükümeti tarafından kadınlar ve kızlara yönelik bir istişare grubu kuruldu. Kadınlar ve kızlar düzenli olarak bir araya gelerek hükümete kamu politikalarına yönelik tavsiyelerde bulunuyor. Buna ek olarak İskoç kanunlarında, kamu kurumlarının yönetici kurullarında cinsiyet dengesi olması şart koşuluyor.

>> İskoçya'da medya ve siyaset arasındaki ilişki nedir?

Medyada siyasi gruplaşmalar var. Örneğin yazılı basına bakalım: bağımsızlığı destekleyen The National gazetesi, İskoçya referandumuyla aşağı yukarı aynı zamanda kuruldu. Bağımsızlığa karşı olmayan az sayıda günlük gazeteden biriydi. İnsanlar, BBC'nin İskoç bağımsızlığı konusunda tarafsızlığını koruyup koruyamadığını sorguluyorlar. Fakat ifade özgürlüğü var elbette, kimse de medyanın ne diyeceğini kontrol etmeye çalışmıyor. Bu vesileyle İskoçya'nın siyasi kültüründen de bahsetmek gerekir. Bağımsızlık konusunda İskoçya'da tabiri caizse "sivil" bir milliyetçilik var, İskandinav ülkeleri gibi olmaya yönelik bir istek bu aslında. Yurtseverlik de var, ama siyasi kararları şekillendirecek raddede değil. Bir de şanslıyız, İskoçya'da siyasi şiddet geçmişimiz yok. Kuzey İrlanda'da yaşananların biraz etkisi oldu, ama bu etki pek yayılmadı, zira Kuzey İrlanda'nın sorunları İskoçya'nın sorunlarından epey farklı. En önemlisi, İskoçya'da, Kuzey İrlanda'da olduğu gibi köklü bir ayrımcılık kültürü yoktu.

>> Brexit sonrasında yeni bir İskoç bağımsızlık referandumu yapılırsa sonuçlar 2014'tekinden farklı mı olur?

Bağımsızlığa verilen destek gitgide artıyor, fakat bu soruyu cevaplayabilmek için daha çok bilgiye ihtiyaç var; tahminde bulunmak mümkün değil.

>> Brexit referandumunda İskoçlar nasıl oy kullandı?

2014 referandumunu 2016 referandumuyla kıyasladığımızda, halka sunulan bilgi miktarının aynı olmadığını görüyoruz. 2014 yılında İskoç Hükümeti, bağımsızlığın ne anlama geldiğini açıklayan bir belge yayınladı. Brexit'te durum net değildi, insanlar Brexit'in gerçekleşmesinin tam olarak ne anlama geleceğini bilmiyorlardı.

isn't a history of political violence in Scotland. There was a spill over effect from Northern Ireland, but it was contained as Northern Ireland faces different issues than Scotland. Most importantly, discrimination is not as rooted in Scotland as it is in Northern Ireland.

» *After Brexit, would another Scottish referendum have a different result than in 2014?*

There has been increasing support for independence, but more information is needed to answer that question, it is not possible to make a prediction.

» *Scotland voting behaviour in Brexit referendum? If one compares the 2014 referendum with the 2016 referendum, they will see that differing levels of information was provided. In 2014, the Scottish Government published a document outlining what independence would entail. With Brexit, the situation was less clear and people were less sure what a vote for Brexit might result in.*

» *Another referendum is possible for Scotland, after what happened in Catalonia, do you think if people voted for independence that it would be actually granted?*

According to the First Minister, there needs to be a legally agreed process, as in 2014, where the UK and the Scottish Governments agree to respecting the results of the referendum.

» *The taskforce was set up at the request of the First Minister that believed it to be necessary to sit down with civil society and discuss and the taskforce works along these principles. The leadership is shared by representatives of the Government and representatives of the civil society. The membership reflects this combination of Government officials and civil society. The idea behind it is that Governments should not operate in separation from society.*

» *Looking at youth involvement in politics in Scotland, what is the youngest age for a member of parliament?*

In the UK Parliament, you can become an MP at 18, and the same goes for the Scottish Parliament. Members of the European Parliament must be 21.

» *İskoçya için başka bir referandum mümkün, Katalunya'da olup bitenlerden sonra; referandumdan bağımsızlık kararı çıksa buna gerçekten de izin verilir mi?*

İskoç Başbakanına göre üzerinde hukuki olarak anlaşılmış bir süreç olması gerekli, örneğin 2014'te Birleşik Krallık ve İskoç hükümetleri, referandumun sonuçlarına saygı duyma kararı almıştı.

» *Görev komitesi, sivil toplumla istişarede bulunmanın gerekliliğine inanan Başbakanın talebi üzerine oluşturuldu. Görev komitesinin başında hükümet ve sivil toplumdan temsilciler ortaklaşa yer alıyor. Komitenin ilkesi, hükümetlerin toplumdan kopuk bir şekilde faaliyet göstermemesi gerekliliği.*

» *İskoçya siyasetinde gençlerin katılımı ne durumda?*

En az kaç yaşında milletvekili olunabilir? Birleşik Krallık Parlamentosu'nda milletvekili olmak için 18 yaş sınırı var, bu İskoçya Parlamentosu'nda da geçerli. Avrupa Parlamentosu millevkilliklerinin ise en az 21 yaşında olması gerekmektedir.

Russell Bain and Duncan Isles from the Scottish Government assembled for a picture with DPI's youth participants, including DPI's CEO Kerim Yıldız

İskoçya Hükümeti'nden Russell Bain ve Duncan Isles, DPI'n gençlik grubu katılımcıları ve İcra Kurulu Başkanı Kerim Yıldız ile bir arada.

SESSION 2: THE HISTORY OF SCOTLAND'S PLACE IN THE UNION: A STORY OF CONFLICT, PEACE AND POWER-SHARING

Professor Ewen Cameron,

Head of School of History, Classics and Anthropology, Edinburgh University, and co-editor, Journal of Scottish Historical Studies

David Murphy: We are very grateful to Ewen Cameron to speak to us. What I asked Ewen to speak about is a little bit of the history of Scotland and how Scotland hangs in a position where devolution was seen to be necessary and also perhaps give us an overview of Scotland's position within the Union.

Ewen Cameron: Thank you David, welcome to the University of Edinburgh, it is a great delight to see you in here. As David said, I am a historian of modern Scotland, I work on nineteenth and twentieth centuries, and the recent contemporary Scottish history. What I want to talk to you about today is the relationship between Scotland and UK over the last 200 years.

Our narrative starts in the early seventeenth century. In 1603, the King of England and Scotland became unified in one person, James the Sixth of Scotland became James the first of England and Scotland due to a succession crisis after the death of Elisabeth the First. You don't have to remember all those details, but the crucial thing is that this date marks the start of what we call the Union of the Crowns, between Scotland and England. The next big date comes in 1707 with the union of the parliaments, that is when the Scottish parliament was abolished and a treaty was arranged between Scotland and England. With this treaty, a new British Parliament was created at Westminster where the UK Parliament sits today. In 1707, we have 2 states coming together to form a new state. In 1800, so about a century later, Ireland joined that Union. This marks the formation of the United Kingdom of Great Britain, composed of Scotland, England and Wales and Ireland. The whole of Ireland was originally part of the United Kingdom. In 1992, Ireland was partitioned, and only 6 counties remained part of the UK while the remaining 26 other counties formed a new one under the name of the Republic of Ireland. That is the basic of the narrative of the United Kingdom.

To really understand how Scotland fits into the United Kingdom we have to go further back in history. The geographical area that we know today as Scotland became the

İKİNCİ OTURUM: İSKOÇYA'NIN BİRLEŞİK KRALLIK'TAKİ YERİNİN TARİHİ: BİR ÇATIŞMA, BARİŞ VE İKTİDAR PAYLAŞIMI HİKÂYESİ.

Profesör Ewen Cameron,

Edinburgh Üniversitesi Tarih, Klasikler ve Antropoloji Fakültesi Dekanı; Journal of Scottish Historical Studies editörü

David Murphy: Bizimle bir araya geldiği için Ewen Cameron'a teşekkürlerimizi sunuyoruz. Ewen'den ricam bize biraz İskoçya tarihinden bahsetmesi, biraz da İskoçya'yı yetki devrine getiren süreçlerden ve ülkenin Birleşik Krallık içindeki rolünden bahsetmesi.

Ewen Cameron: Teşekkürler David. Edinburgh Üniversitesi'ne hoşgeldiniz; size burada görmek çok güzel. David'in dediği gibi, modern İskoçya tarihi çalışan bir tarihçiyim; alanım 19. ve 20. yüzyıllar ve yakın dönem İskoç tarihi. Size bugün, son 200 yıl boyunca İskoçya ve Birleşik Krallık arasındaki ilişkinin nasıl seyrettiğinden bahsedeceğim.

Hikâyemiz 17. yüzyılın ilk yıllarında başlıyor. 1603 yılında İngiltere ve İskoçya krallıkları tek bir şahısta toplandı; 1. Elizabeth'in ölümünden sonra yaşanan taht krizinin ardından İskoçya Kralı 6. James, İngiltere ve İskoçya Kralı 1. James olarak tahta çıktı. Bütün bu detayları hatırlamanıza gerek yok, önemli olan şu: bu tarihten itibaren İskoçya ve İngiltere arasında "Taht Birliği" başladı. 1707'de ise parlamentolar birleştirildi; daha doğrusu İskoç Parlamento'su feshedildi, İskoçya ve İngiltere arasında bir anlaşma düzenlendi. Bu anlaşma uyarınca Westminster'da yeni bir Britanya Parlamento'su oluşturuldu; bu, günümüzdeki Birleşik Krallık Parlamento'su aynı zamanda. Böylece 1707 yılında iki devlet bir araya gelerek yeni bir devlet oluşturdu. Yüz yıl sonra, 1800 yılında İrlanda da bu birliğe katıldı. "Büyük Britanya Birleşik Krallığı" dediğimiz, İskoçya, İngiltere, Galler ve İrlanda'dan oluşan birlik bu tarihte oluştu. İrlanda esasen ada olarak tümüyle Birleşik Krallık'ın parçasıydı. Fakat 1912'de İrlanda bölününce kuzeydeki 6 il Birleşik Krallık'a bağlı kaldı, geri kalan 26 il ise bir araya gelerek İrlanda Cumhuriyeti'ni oluşturdu. Birleşik Krallık'ın hikâyesi kabaca budur. Peki İskoçya'nın bu hikâyedeki yeri ne? Bunu anlamak için daha da geçmişe gitmemiz gerekli. Bugün İskoçya dediğimiz coğrafi bölge, 12. yüzyılda "İskoç Krallığı" olarak bilinmeye başladı. 1100 öncesinde bu bölgede birtakım küçük krallıklar yer

Scottish kingdom in the twelfth century. Before 1100, the area was composed of a variety of smaller kingdoms. From about 1200, Scotland came together in one kingdom. In the thirteenth and early fourteenth century, Scotland and England go through a period known as the wars of independence. At the time, England was very powerful in Europe, very often vying European power with France England's objective in this period was to conquer Scotland and make it part of the English Kingdom. In 1314, political leaders in Scotland successfully resisted that attempted conquest, Scotland was able to establish its independence as a separate Kingdom.

During this time, Scotland developed as a state: it established its own system of monarchy and a Parliament composed of one chamber. Also in this period, a system of legal institutions was instituted along with a very significant education system. Particularly, the five ancient Universities of Scotland were founded in this period. Therefore, by the time of the Union, those legal, political and educational institutions were quite well developed. In addition, during the sixteenth century, Scotland had undergone a very comprehensive Protestant reformation, the Catholic church was swept away, and a new Protestant Presbyterian Church was established with Calvinist ideology at its heart. By the time of the Union, there was a Scottish political system, a Scottish a religious system, a Scottish legal system and a Scottish Educational system. What is really important to understand about the Union of 1707, is that much of that survived. So, when Scotland joined England, the Parliament was abolished, and some of the political institutions, but other institutions of Scottish society, law, Church, education survived. Within the Union, Scotland still had a certain degree of autonomy within the Union. Scotland was in many ways an equal partner with England, while Ireland was a different case, and we can discuss that later if you wish. Scotland and England were in many ways equal parties in this partnership. Over the period since the Union of 1707, that partnership has continued to evolve and, in the late nineteenth century, a government ministry was established to look after Scotland. In the late twentieth century a Scottish parliament was created, a devolved Parliament, not sure that word translates very easily, so the word devolution means the power is given by one institution to another, but much of the real power remains in the giving institution, so to Westminster Parliament. Probably the most important thing in the eighteenth and nineteenth centuries is religion. In distinction to Ireland, Scotland does not have any religious grievances. In Ireland, the vast majority of the population were Roman Catholics but the State established the Church to which Irish people had to pay taxes, so there was a major division between the people and the Church. In Scotland, the Presbyterian Calvinist Church remains the State Church and that's a different State Church form the Church in England. There are no real religious grievances, throughout the eighteenth and nineteenth

alıyordu. 1200'den itibaren bunlar birleşerek tek bir krallık hâline geldiler. 13. ve erken 14. yüzyılda İskoçya ve İngiltere'de, "bağımsızlık savaşları" diye bilinen bir dönem yaşandı. Bu dönemde İngiltere Avrupa içinde çok güçlüydü; Fransa'yla Avrupa egemenliği için mücadele hâlindeydi çoğunlukla. İngiltere'nin bu dönemdeki hedefi İskoçya'yı fethedip İngiltere Krallığı'na katmaktı. 1314 yılında İskoçya liderleri bu fetih girişimine başarılı bir şekilde karşı koydular ve İskoçya, bağımsız bir krallık oldu.

Bu dönemde İskoçya bir devlet olarak gelişti; kendi monarşi sistemini tesis etti ve tek kamaradan oluşan bir parlamento kuruldu. Yine bu dönemde bir dizi hukuk kurumunun yanısıra kaydadeğer bir eğitim sistemi tesis edildi. Dolayısıyla Birlik dönemine girildiğinde bu hukuki ve siyasal kurumlar ile eğitim kurumları hâlihazırda epey gelişmişti. Buna ek olarak 16. yüzyılda İskoçya'da etki alanı oldukça geniş bir Protestan reformasyonu yaşandı, Katolik Kilisesi meydandan çekildi ve Calvinist ideolojiye sahip Protestan Presbiteryen Kilisesi kuruldu. Birleşik Krallık oluştu-
rulduğunda İskoçya'nın kendi siyasi, hukuk, dini ve eğitim sistemleri zaten vardı. 1707'deki birleşmede bu kurumlar ortadan kalkmadı. İskoçya İngiltere'ye katıldığında parlamentosu ve kimi siyasi kurumları feshedildi, fakat İskoç halkının diğer kurumları – hukuk, kilise ve eğitim gibi – hayatta kaldı.

İskoçya'nın Birleşik Krallık içinde bir miktar özerkliği mevcut. İskoçya çoğu açıdan İngiltere ile eşit haklara sahip bir ortak gibi, fakat İrlanda'da bu durum farklı; isterseniz bunu daha sonra konuşabiliriz. Çoğu açıdan İskoçya ve İngiltere bu ortaklıkta eşitti, dediğim gibi. 1707'deki birleşmeden bu yana bu ortaklık evrilmeye devam etti; ondokuzuncu yüzyılın sonlarında ise İskoçya'dan sorumlu bir bakanlık oluşturuldu. Yirminci yüzyılın sonlarına doğru ise İskoçya Parlamentosu kuruldu; bu, bir yetki devri parlamentosuydu. Bu ne anlama geliyor? İktidarın bir kurum tarafından diğer bir kuruma devredilmesi anlamına geliyor, fakat esas iktidarın çoğunluğu hâlen verici kurumda, yani Westminster'daki parlamentoda. Onsekizinci ve ondokuzuncu yüzyıllara dair en önemli husus muhtemelen din. İrlanda'dan farklı olarak İskoçya'da dini sorunlar veya mağduriyetler yaşanmadı. İskoçya'da resmi kilise hâlen Presbiteryen Calvinist Kilisesi; bu, İngiltere'deki resmi kiliseden farklı. Dini mağduriyet yaşanmadı; onsekizinci ve ondokuzuncu yüzyıllarda Birleşik Krallık'ta yaşayan İskoçların yurttaşlık hakları mevcuttu. İrlanda'da durum farklıydı; Katolikler oy kullanamıyordu, yönetimde yer alamıyordu, toprak sahibi olmaları çok zordu. İskoçya'da bu tür yurttaşlık haklarına dair sorunlar yaşanmadı. 1707 ile yirminci yüzyıl arasında İskoçya'nın birlikteki yerine dair pek çok tartışma yapıldı; kurumsal olarak İskoçya'nın daha çok tanınması gerektiğini savunanlar oldu. Fakat onsekizinci ve ondokuzuncu yüzyıllar esnasında İskoçya'nın bağımsızlığını savunan pek kimse yoktu. İnsanlar Birleşik Krallık'ta olmaktan hoşnuttu. Bu durum yirminci yüzyılda epey değişti.

centuries, there were no lack of civil rights if you were Scottish in the United Kingdom. Again, in Ireland it was different: if you were a Catholic you couldn't vote, you couldn't rule Office, it was difficult for Catholics to hold lands and to occupy offices within the State. In Scotland there were no civil rights issues of this kind. There were many discussions between 1707 and the twentieth century about how Scotland was governed within the union, and many people felt that the Union should give more institutional recognition to Scotland. For most of the eighteenth and nineteenth centuries, however, there was really no one arguing for Scottish independence. People were genuinely content with the Union. Over the course of the twentieth century, that position has really changed.

Scotland began to take a different political direction from about the 1930s onwards. In 1934, the Scottish National Party, the SNP, was founded. For much of the history, from that date up to the 1960s, the SNP was a very marginal party in the Scottish political system and didn't have much representation in the Westminster Parliament until the 1970s. They were a very marginal force. Most people in Scotland, over the nineteenth and twentieth centuries voted for the main British parties. In some senses, you can see the Scottish politics divided in the same way as they are in Britain, but in Scotland there is another dimension to politics and that is the question of the Union. Over the course of the twentieth century, the Union has become a live political issue. From the 1930s, people were really beginning to argue that Scotland should become independent from England and that the Union should be brought to an end. The SNP was the main vehicle for that argument from the 1930s onwards. From the 1960s, when the SNP started to become a more popular party, we have a different political divide. We have those who continue to argue for the Union – who support the so-called Unionist parties (Conservatives party, Labour party, Liberal party)- and the SNP on the other side arguing for independence. So, on top of the traditional left and right division, there is also the division between those who support independence and those who support the union. This additional divide doesn't necessarily reflect the left-wing and right-wing politics.

Over the course of the twentieth century, two big changes affected Scotland. Throughout the eighteenth and the nineteenth centuries a very rapid industrial revolution transformed Scotland from a rural society to an industrial society: coal mining, engineering, ship building, steel making, and production of textiles became the dominant industries in Scotland. The Scottish economy became an industrial economy, exporting many goods. In the twentieth century, that story of economic success came to an end. Over the period from the 1950s to the 1990s, what we call heavy industries – such as coal mining, steel making, heavy engineering, ship building – were largely closed down. The Scottish economy has, since, been dominated by government services, financial

İskoçya'nın bu konudaki siyasi istikameti 1930'lardan itibaren değişti. 1934'te İskoç Ulusal Partisi (SNP) kuruldu. Kuruluş tarihinden yaklaşık 1960'lara değin SNP İskoç siyasi sistemi içinde epey marjinal bir partiydi; 1970'lere kadar Westminster'da pek temsil edilmedi. Dar bir etki alanları vardı. İskoçya'da halkın çoğu, ondokuzuncu ve yirminci yüzyıllarda bellibaşlı İngiliz partilerine oy verdiler. Bazı açılardan baktığımızda İskoç siyasetinde, İngiltere siyasetinde olduğu gibi bir ayrışma yaşandığını görüyoruz; fakat İskoçya'da siyasetin farklı bir boyutu, bu Birleşik Krallık meselesi. Yirminci yüzyıl esnasında Birleşik Krallık'ta kalmak, faal bir siyasi konuya dönüştü. 1930'larda İskoçya'nın İngiltere'den ayrılması ve Birleşik Krallık'ın feshedilmesi gerektiğine yönelik tartışmalar yaşanmaya başladı. 1930'lardan itibaren bu tartışmalar büyük ölçüde SNP üzerinden gerçekleşti. 1960'larda SNP popülerleşmeye başlayınca, bu sefer farklı bir siyasi ayırım tecrübe edildi. Birliği desteklemeye devam edenler ve sözde Birlikçi partileri (Muhafazakâr Parti, İşçi Partisi, Liberal Parti) bir yanda, bağımsızlığı destekleyen SNP diğer yandaydı. Geleneksel sol – sağ ayrımlarının ötesinde, bağımsızlığı ve birliği destekleyenler arasında bir ayrışma yaşandı. Bu ayrışma da sağ ve sol siyaset ayrımlarıyla birebir örtüşmüyordu.

Yirminci yüzyıl esnasında İskoçya'da iki büyük değişiklik yaşandı. Onsekizinci ve ondokuzuncu yüzyıllar esnasında yaşanan hızlı sanayi devrimi İskoçya'yı kırsal bir toplumdan sanayi toplumuna dönüştürdü; kömür madenciliği, mühendislik, gemi inşası, çelik yapımı ve tekstil üretimi İskoçya'daki başlıca sanayi kolları oldu. İskoç ekonomisi sanayi tipi ekonomiye dönüştü, pek çok mal ithal edilmeye başlandı. Yirminci yüzyılda ise bu ekonomik başarı hikâyesi son buldu. 1950 ile 1990 arasında ağır sanayi – örneğin kömür madenciliği, çelik yapımı, ağır mühendislik ve gemi inşası – büyük ölçüde sona erdi. İskoç ekonomisi o zamandan beridir devlet hizmetleri ve finansal hizmetlerin egemenliği altında; genel olarak baktığımızda da bir hizmet ekonomisine dönüştüğünü görüyoruz. Bu, büyük bir değişiklikti. Yirminci yüzyılda yaşanan ikinci büyük değişiklik ise Britanya İmparatorluğu'nun gerileiyişiydi. Ondokuzuncu yüzyılda birlik fikri İskoçya'da neden bu kadar popülerdi? Çünkü bu sayede İskoçya'nın Britanya İmparatorluğu'na erişimi sağlanıyordu. 18. ve 19. yüzyıllarda Hindistan'da elde edilen servetten İskoçya da payını aldı; İskoçlar Avustralya'ya, Yeni Zelanda'ya, Kanada'ya, Güney Afrika'ya göç edebiliyordu; pek çok İskoç ABD'ye göç etti. İmparatorluk İskoçlar için önemliydi, zira bu sayede para kazanıp siyasi güç elde edebiliyorlardı. 1945 sonrasında koloniler bağımsızlaşmaya başladı ve bu noktada da imparatorluk gerileme dönemine girdi. Britanya'nın küresel konumu büyük ölçüde değişti. Üçüncü bir değişiklikten de bahsedilebilir, özellikle içinde bulunduğumuz dönem itibarıyla önemli bir tarih bu: 1973 yılında Birleşik Krallık ve İrlanda Cumhuriyeti, o zamanlar Avrupa Ekonomik Topluluğu olarak bilinen birliğe

services, and has turned into a general service economy. That's a major change. The second big change in the twentieth century is the decline of the British Empire. The reason the Union was quite popular in Scotland in the nineteenth century was because it allowed Scotland access to the British Empire. In the eighteenth to nineteenth century, Scotland had access to the great wealth of money made in India, Scots could emigrate to Australia, New-Zealand, Canada, South-Africa, and many Scots also emigrated to the United States of America. The empire was very important for the Scots as a venue where they could make money and acquire political power. After 1945, more and more colonies become independent, thus marking the decline of the empire. This was a huge change for Britain's global position. I can maybe add a third change, which is relevant at the moment, and that is 1973: the United Kingdom and the Republic of Ireland joined what was then the European Economic Community. From 1973 onwards Britain has been part of the EU, which at the time of joining was composed of nine western European countries. So the UK membership in the EU is also very important for Scotland.

During the 1980s there were increasing demands for Scotland to have its own parliament. Such demands were fuelled by the diverging political directions of English and Scottish politics. Eventually, in 1999, a Scottish Parliament was created mostly because of these different political attitudes - England, for most of the period from 1950 to 1990 voted Conservative, while Scotland was been moving in a different political direction. This created a tension and gave grants to the SNP and the Labour Party to argue for devolution or home rule. In 1999, the Scottish Parliament was created by an act of the Westminster parliament, the Scotland Act of 1998. The Scottish Parliament was created and it has power for most areas of domestic policy in Scotland: education – including higher education and universities, health – including the hospital system which is a state system in the United Kingdom, the National Health Service - transports, most areas of domestic policy with the exception of the social welfare which is still organised on a UK basis. All the other powers are reserved to the United Kingdom Parliament in Westminster: defence – control of the armed forces, foreign policy - welfare policy and also control over the Constitution, these are all reserved to the United Kingdom. The Scottish Parliament is elected by proportional representation, unlike the UK Parliament which is elected by a majority system. Since 2007, the SNP has been the biggest party in the Scottish Parliament. The SNP has formed the Scottish Government which looks after these areas of domestic policy scrutinised by the Scottish Parliament. That increasing power for the SNP in Parliament gives them the opportunity to argue that there should be a referendum on the question of Scottish independence. That took place in September 2014 so just over five years ago. The Scottish People were asked to vote for the proposition should Scotland becomes an independent nation. About

katıldılar. 1973'ten itibaren Britanya AB üyesiydi, o esnada birlikte dokuz adet Batı Avrupa ülkesi yer alıyordu. Dolayısıyla Birleşik Krallık'ın AB üyeliği İskoçya için epey önemliydi.

1980'lerde İskoçya'nın kendi parlamentosunun kurulmasına yönelik talepler artmaya başladı. Bu taleplerin arkasında, İskoçya ve İngiltere siyasetinin gitgide daha farklı istikametlerde ilerlemesinin payı vardı. Nikayet 1999 yılında İskoçya Parlamentosu kuruldu ve bunun sebebi büyük ölçüde yaşanan bu ayrışmaydı. 1950 ve 1990 arasındaki dönemde İngiltere genellikle Muhafazakâr Parti'ye oy verirken İskoçya farklı bir siyasi istikamette ilerlemişti. Bu sebeple yaşanan gerilim, SNP ve İşçi Partisi'ne yetki devri ya da özyönetim talep etme fırsatını yarattı. 1999 yılında Westminster Parlamentosu'nun çıkardığı bir yasayla (1998 İskoçya Kanunu) İskoçya Parlamentosu kuruldu. Bu parlamento, İskoçya'nın iç siyasetinin çoğu alanında yetki sahibi: örneğin eğitim – yükseköğretim ve üniversiteler de dahil – sağlık – Birleşik Krallık'ın devlet hizmeti olan NHS'yi (Ulusal Sağlık Hizmetleri) de kapsıyor – ulaştırma ve geri kalan pek çok iç politika maddesi; tek istisna sosyal hizmetler, bu alan Birleşik Krallık içinde bir bütün olarak idare ediliyor. Diğer tüm yetkiler Westminster'daki Birleşik Krallık Parlamentosu'na ait: silahlı kuvvetlerin kontrolü, dış siyaset, sosyal politikalar ve anayasal denetimler. İskoçya Parlamentosu nisbi temsil sistemiyle dayanıyor; Birleşik Krallık Parlamentosu'nda ise çoğunluk sistemi var. 2007'den beridir SNP İskoçya Parlamentosu'ndaki en büyük parti. İskoçya'da hükümeti SNP kurdu, dediğim gibi hükümet, parlamentonun da denetlediği belirli iç politika alanlarından sorumlu. Hükümetteki gücü arttığı için SNP, İskoçya bağımsızlığına yönelik referandum yapılması talebinde bulunabiliyor. Bu 2014'te gerçekleşmedi, zira nüfusun yüzde 45'i bağımsızlık yönünde oy kullanırken yüzde 55'i buna karşı çıktı. Fakat 2016'da Birleşik Krallık AB'den ayrılmaya karar verdiğinde İskoçya halkının yüzde 62'si AB'de kalmak yönünde oy kullandı. İskoçya'nın, Galler'in ve İngiltere'nin AB'ye karşı tavrının farklı olduğunu görüyoruz. Bunu fırsat bilen SNP siyasi koşulların kökten değiştiğini, İskoçya'nın AB'den ayrılmaktan zarar göreceğini ve İskoç bağımsızlığı için bir referandum daha yapılması gerektiğini savunuyor. Bağımsızlığını elde etmesi hâlinde İskoçya, AB'de kalmayı isteyecektir; hâlihazırdaki durum bu.

Birlik, 1707'den bu yana İskoçya'ya ekonomik, siyasi ve anayasal faydalar sağladı. Birlik içinde kalınmasına rağmen İskoç kimliği hayatta kalmayı başardı ve zarar görmedi. Fakat son 20 – 30 yıldır pek çok insan, Birleşik Krallık'ta kalmanın İskoçya için hâlen faydalı olup olmadığını sorgular oldu. Şüphe yok ki 1999'da İskoçya Parlamentosu'nun kurulması, SNP'ye daha önce sahip olmadığı türde bir platform sundu. Parlamentonun kurulmasından önceki en iyi genel seçim performanslarını 1974'te, 11 koltuk kazandıklarında göstermişlerdi. 2017 yılında ise 56 koltuk elde et-

45% of people voted in favour of independence but 55% of people voted against it, so it did not take place in 2014. At that stage many people thought it will be the end of the argument. However, in 2016, the United Kingdom voted to leave the European Union, but in Scotland 62% of people voted to remain in the European Union. Again, there is a difference in the attitude of Scotland towards the EU, and the attitude of Wales and England. This gave the SNP an opportunity to argue that political conditions have changed fundamentally, and Scotland would be disadvantaged by leaving the European Union, and that there should be another referendum on Scottish independence. If Scotland is to become independent, it would seek to remain part of the EU. That is the current position.

Since 1707, the Union has worked well for Scotland economically, politically, and constitutionally. Scottish identity managed to survive within the Union and was not threatened by it. However, in the last twenty or thirty years, many people have been questioning whether the Union continues to work well for Scotland. There is no question that the creation of the Scottish Parliament in 1999 gave the SNP a platform which they never had before. Their best result in the General Elections before the formation of the Parliament was in 1974, when they won eleven Members of Parliament. In 2017, they managed to win fifty-six Members of Parliament. There is, thus, no question that the existence of the Scottish Parliament gave the SNP an important platform and a position in the Government in Scotland, which added greatly to their authority, legitimacy and credibility.

That is essentially where we are in Scotland today. We have one party, the SNP, arguing for the break-up of the United Kingdom and other parties arguing that the United Kingdom should remain cohesive. We will have general elections on Thursday of this week and the results will be crucial for that question. The SNP doesn't have enough seats in the UK Parliament, they can't form a government within the United Kingdom, but they hope that they will hold the balance of power. Neither the Labour Party, nor the Conservatives would have a majority and they would most likely support a minority Labour government and, in turn, request that another referendum on independence is arranged. If the Conservative Party win the elections on Thursday, then it is very unlikely that a Scottish referendum will take place. But if the Labour Party is the biggest party and they are supported by the SNP and other smaller parties - the Liberals, Irish Nationalists, Welsh Nationalists - it is possible that there could be another referendum on Scottish independence. At the moment, opinion polls show that the results of a referendum might not be very different from the one in 2014, if the referendum is held tomorrow or on Friday, but it might be 2021 or 2022 before that referendum is held, so looking that far into the future we don't know what the results would be. Thank you.

tiler. Dolayısıyla İskoç bağımsızlığı fikrinin SNP'ye İskoç Hükümeti içinde önemli bir platform ve pozisyon sağladığından şüphe yok; bu da otoritelerine, meşruiyetlerine ve inanılabilirliklerine büyük katkıda bulundu.

Günümüzde İskoçya'nın bulunduğu konum bu. Birleşik Krallık'ın dağılması gerektiğini savunan bir parti var, SNP; diğer partiler ise Birleşik Krallık'ın bir arada kalması gerektiğini savunuyorlar. Bu hafta Perşembe günü genel seçimler gerçekleşecek; çıkan sonuçlar bu konuda da belirleyici olacak. SNP'nin Birleşik Krallık Parlamentosu'nda yeterince milletvekili yok, bir hükümet kuramıyorlar orada, fakat güç dengesinde belirleyici olma hedefleri var. İşçi Partisi de Muhafazakâr Parti de çoğunluk sağlayamayacak gibi görünüyor; SNP muhtemelen İşçi Partisi'nin azınlık hükümetini destekleyecek ve buna karşılık olarak yeni bir bağımsızlık referandumu düzenlenmesini talep edecektir. Seçimleri Muhafazakâr Parti kazanırsa İskoç bağımsızlığı referandumunun gerçekleşmesi hiç olası görünmüyor. Fakat İşçi Partisi en büyük parti olur, SNP ve diğer küçük partiler - Liberaller, İrlanda Milliyetçileri, Galler Milliyetçileri - tarafından desteklenirse ikinci bir İskoç bağımsızlığı referandumunun gerçekleşmesi olası. Şu anda yapılan anketler, sonuçların 2014'teki referandumdan pek farklı olmayabileceğini gösteriyor. Fakat böylesi bir referandumun gerçekleşmesi 2021 veya 2022'yi bulacağından, şimdiden o zamanın sonuçlarını tahmin etmek kolay değil. Teşekkürler.

David Murphy: Çok teşekkürler. Sorularınızı almaya başlayalım.

Katılımcı: Yeşil Parti'nin konumu nedir, bağımsızlığı destekliyorlar mı? Brexit öncesinde SNP'nin pozisyonu neydi? Hep AB'de kalma yanlısı mıydılar, yoksa bu pozisyonu sonradan mı benimsediler?

Katılımcı: Muhafazakâr Parti ve İşçi Partisi siyaset alanına hakim; peki bu partilerin vaatleri ne? Halk neden onları destekliyor?

Katılımcı: İlk İskoç bağımsızlık referandumu gerçekleşmeden önce Birleşik Krallık'ın bu konudaki genel tavrı neydi? Herhangi bir müzakere yapıldı mı?

Ewen Cameron: Yeşil Parti sorusuyla başlayayım; İskoç Parlamentosu'ndaki nisbi temsil sistemi küçük partilerin temsil edilmesini daha kolay kılıyor. Birleşik Krallık Parlamentosu'nda sadece bir Yeşil Parti milletvekili var. İskoç Parlamentosu'nda ise nisbi temsilden dolayı Yeşiller daha çok koltuk kazanıyorlar. 1999'daki ilk seçimlerden bu yana bütün İskoçya Parlamentoslarında Yeşiller temsil edildi. 2011 İskoçya seçimlerinde ve 2014 İskoçya referandumunda Yeşil Parti İskoç bağımsızlığını destekledi.

İskoç Ulusal Partisi'nin (SNP) AB'ye dair tutumuyla ilgili bir soru vardı, bence çok ilginç bir soru. Şu anda SNP AB yanlısı; İskoçya'nın AB içinde bağımsız bir ulus ola-

David Murphy: Thank you so much. We will now open the discussion to questions.

Participant: *Where does the Green Party stand? Are they in favour of independence? What was the SNP argument before Brexit? Did they change their position or were they always in favour of remaining in the EU?*

Participant: *The Conservative Party and Labour party dominated the political arena, what promises were they making? Why did people support them?*

Participant: *Can you tell us about the attitude of the United Kingdom towards the first Scottish referendum before it was carried out? Were there any negotiations?*

Ewen Cameron: About the Green party, the system of proportional representation in place in the Scottish Parliament makes it easier for a small party to be represented. In the UK Parliament, there is only one Green Member of Parliament. In the Scottish Parliament, because there is a more proportional representation, the Greens are able to gain more seats. There has been Green representation in every Scottish Parliament since the first one in 1999. In the 2011 Scottish elections and in the 2014 Scottish referendum the Green Party supported Scottish independence.

The second question was about the Scottish National Party and its attitude toward the European Union, which is a very interesting question. Currently the SNP is pro-European. They argue for independence of Scotland in Europe, as an independent nation. However, if you go back further in the history of the SNP, they were originally opposed to joining the European Community. In 1975, there was the first referendum on British membership of European Union. In this occasion, the Scottish National Party campaigned against membership. They have changed their position starting from the 1980s. In fact, all the political parties in Scotland, even the Conservative Party, are broadly pro-European.

The third question was about the Labour and the Conservative Parties. In the 19th century, in every General Election, Scotland voted for the Liberal Party, which was broadly a party of freedom for the individual, a minimum state, low taxation, and avoiding foreign wars. In the twentieth century, support for the Liberal Party declined. Between 1945 and the 1970s, the British system was a two-party system. In some elections, over 95% of the people voted either for the Labour Party or the Conservative Party. The Conservative Party was the governing party for most of the time in the twentieth century, but the Labour Party has had a powerful influence on the British society. In 1945, at the end of the Second World War, the Labour Party was elected with a very big majority. They formed a Government which created the National Health Service, and introduced the Welfare State, which nationalised many industries – coal mining, the railways, the iron and steel industries - many aspects of the transports system became

rak yer almasını destekliyorlar. Fakat SNP tarihinde daha geriye gittiğimizde Avrupa Topluluğu'na katılmaya karşı çıktıklarını görüyoruz. 1975 yılında Britanya'nın Avrupa Birliği'ne üye olmasına dair ilk referandum yapıldığında SNP üyeliğe karşı kampanya yürütmüştü. 1980'lerde bu tavırları değiştirmeye başladı. İskoçya'daki tüm siyasi partiler, Muhafazakâr Parti de dahil, genel anlamda AB'yi destekliyor.

Üçüncü soru İşçi Partisi ve Muhafazakâr Parti'yle ilgiliydi. 19. yüzyılda yapılan tüm genel seçimlerde İskoçya Liberal Parti için oy kullandı; bu parti, bireysel özgürlüğü, asgari devleti, düşük vergiyi ve yabancı ülkelerle savaşmamayı destekliyordu. Yirminci yüzyılda Liberal Parti'ye verilen destek azaldı. 1945 ve 1970 arasında Britanya'da iki partili bir sistem vardı. Bazı seçimlerde halkın yüzde 95'ten fazlası ya İşçi Partisi, ya Muhafazakâr Parti için oy kullanıyordu. Yirminci yüzyılın çoğunluğunda Muhafazakâr Parti iktidardaydı fakat İşçi Partisi'nin Britanya toplumu üzerinde çok güçlü bir etkisi oldu. 1945'de İkinci Dünya Savaşı sona erdiğinde İşçi Partisi büyük bir çoğunlukla iktidara geldi. Ulusal Sağlık Hizmetleri'ni oluşturan hükümeti kurdular; "refah toplumu"ni oluşturdular, yani çoğu sanayi kolunu kamulaştırdılar, kömür madenciliği, demiryolları, demir-çelik sektörü gibi. Ulaştırma sistemleri de büyük ölçüde devletin eline geçti 1945 – 1951 arasında. Bu sektörlerin çoğu bir noktada yeniden özelleştirildi ama Ulusal Sağlık Hizmetleri ve refah toplumu Britanya toplumu nezdinde hâlen önemli. İşçi Partisi'ne oy verenler devletin ekonomiye daha çok müdahale etmesini ve refah devletini savunan bir merkez-sol partiye oy veriyorlar. Muhafazakâr Parti'ye oy verenler ise 19. yüzyılın Liberal Parti'sinin fikirlerini büyük ölçüde miras almış, düşük vergilendirme, bireysel özgürlük, asgari devlet müdahalesi ve sanayinin özelleştirilmesini savunan bir partiye oy veriyorlar. Muhafazakârlar 1950'lerde, 60'larda ve 80'lerde kamulaştırılmış sektörlerin çoğunu yeniden özelleştirdiler ve iktisadi reformlar aracılığıyla daha pazar odaklı bir ekonomi oluşturdular. Bu iki partinin temel konuları böyledir.

Dördüncü soru iyi bir soruydu, zira dediğim gibi, 1998-1999'da yapılan yetki devri anlaşmasına göre anayasal değişiklik yapma yetkisi Birleşik Krallık Hükümeti ve Parlamentosu'nda kalacaktı. İskoçya Parlamentosu'nun kendi başına referandum düzenleme yetkisi yok, bunun gerçekleşmesi için Birleşik Krallık Hükümeti'yle müzakere etmesi gerekiyor. 2012'de gerçekleşen buydu: iki hükümet Edinburgh Anlaşması'nı imzaladı, Westminster Parlamentosu'ndan ve İskoçya Parlamentosu'ndan yasalar geçirildi, Eylül 2014'te referandum gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı. Bu çok önemliydi, zira iki hükümet işbirliği yaptı. Müzakereler Londra'daki Muhafazakâr ağırlıklı, Başbakan David Cameron liderliğindeki hükümet ile İskoçya'daki milliyetçi hükümet arasında gerçekleşti. Taraflar, farklılıklarına rağmen referanduma yönelik mutabakat sağladılar. Günümüzdeki fark ise şu: Perşembe günü gerçekleşecek genel

state-owned between 1945 and 1951. Many of these industries have returned to private ownership but the National Health Service and the Welfare State remain significant in British society. People who vote for the Labour Party are essentially voting for a left-centre Party which advocates for a greater State intervention in the economy, and support for the Welfare State. People who vote for the Conservative Party, which in many ways inherited from the ideas of the Liberal Party of the nineteenth century, vote for low taxation, freedom of the individual, minimal State intervention, privatisation of industries. Conservatives in the 1950s and '60s, and again in the '80s, returned many of these nationalised industries to private and they reformed the economy to make it more market-orientated. Those are the essential positions of those two main parties.

The fourth question was a very good question because, as I explained, the devolution settlement in 1998-1999 meant that powers over changes on the constitution remain part of the power of the UK Government and the UK Parliament. The Scottish parliament has no authority to call a referendum on its own, there has to be a negotiation between the UK Government and the Scottish Government for a referendum to take place. That is exactly what happened in 2012: the two Governments signed the Edinburgh agreement; an Act was passed in Westminster Parliament and an Act was passed in Scottish Parliament to make the arrangement to have a referendum in September 2014. That is very significant because the two Governments cooperated. Negotiations took place between a Conservative-dominated Government in London, with David Cameron as a Prime Minister, and a nationalist Government in Scotland. Nevertheless, they were able to negotiate an arrangement for a referendum. What is different this time is that if the Conservatives win the General Elections on Thursday, Boris Johnson – the current Prime Minister and leader of the Conservative Party - said he will not negotiate with the Scottish Government, he will not make arrangement for a referendum on independence. And even the Labour Party would have to be persuaded and influenced by the SNP. If the Labour Party wins a majority – which at the moment looks unlikely - and doesn't require the support of the SNP, they are also very sceptical about the idea of Scottish independence. That is a very good question because it shows the difference between only 5 years ago when the Conservative Government in Britain and the SNP Government in Edinburgh cooperated and made arrangement for a referendum. It seems very unlikely that that would happen next week if the Conservatives win the Elections.

Participant: *What is the reason for that? Is there a kind of risk that they fear so that both the Labour Party and the Conservatives need to be convinced? Aside from that, can I ask one more question? Since you are a lecturer you have a direct contact with the students here. Among the young people and university students is there a lively debate,*

seçimleri Muhafazakârlar kazanırsa Boris Johnson (kendisi şu anki başbakan ve Muhafazakâr Parti lideri) İskoçya Hükümeti ile bu konuyu müzakere etmeyeceğini, bağımsızlık referandumunu desteklemeyeceğini söyledi. İşçi Partisi'nin dahi SNP tarafından ikna edilmesi gerekir. İşçi Partisi çoğunluğu elde ederse – ki şu anda olası görünmüyor bu – ve SNP'nin desteğine ihtiyaç duymazsa büyük ihtimalle İskoç bağımsızlığını desteklemeyecek. Bu iyi bir soru, zira 5 yıl önce durumun ne kadar farklı olduğunu gösteriyor; o zamanlar Westminster'daki Muhafazakâr hükümet ve Edinburgh'daki SNP hükümeti bir araya gelip işbirliği yaparak referandumu gerçekleştirmişlerdi. Gelecek hafta Muhafazakârlar seçimleri kazanırsa bunun gerçekleşme ihtimali yok gibi görünüyor.

Katılımcı: *Bunun sebebi ne? Korktukları bir durum mu var, neden iki partinin de ikna edilmesi gerekiyor? Bir sorum daha olacak; siz hoca olduğunuz için buradaki öğrencilerle doğrudan temas hâlindesiniz. Gençler ve üniversite öğrencileri arasında Brexit ardından tartışmalar yaşanıyor mu? Olan bitenlere nasıl bakıyorlar? Kendilerini Birleşik Krallık'ın parçası olarak görüyorlar mı? Yetki devri, Brexit ya da bağımsızlık gibi kavramları sorgulayıp eleştiriyorlar mı? Sizin gözlemleriniz ne yönde? Gençlerin eğilimi nedir?*

Katılımcı: *Bu tartışmalar içinde üniversitenin entelektüel bağımsızlığı nasıl korunuyor? Siyasi ve tarihi bakış açıları mevcut olsa da akademi tarafsız kalabilmeli. Bu tarafsızlığı sağlayabiliyor musunuz sizce? Cevap eğer evetse, bunu nasıl başarıyor-sunuz?*

Katılımcı: *İskoçya'nın bağımsız olup AB'de kalabilmesi gerçekten mümkün mü?*

Katılımcı: *Çok teşekkürler. Beni gerçekten şaşırtan bir şey söylediniz; İskoçya'da Katolik Kilisesi'nin ortadan kalktığından bahsettiniz. Bunu yapan Westminster mıydı, yoksa halk mı? Halk nezdinde Katolik Kilisesi'nin konumu nedir?*

Ewen Cameron: *Harika sorular, bu sohbeti dört saat daha sürdürebiliriz. İlk soru Muhafazakârların neden referanduma karşı olduklarına dairdi. Dediğim gibi, Birlikçi bir parti oldukları için böyle. Birleşik Krallık'ın devam etmesini istiyorlar. Birleşik Krallık'ın dağılmasının Britanya'nın dünyadaki statüsünü siyaseten zayıflatacağını düşünüyorlar. Savunma siyaseti konusunda da önemli bir sorun bu, zira Birleşik Krallık'ın bağımsız nükleer caydırıcı merkezi İskoçya'da. İskoçya bağımsız olursa, savunma siyasetinin ne olacağına dair büyük tartışmalar gerçekleşecektir dolayısıyla. Bunlar 2014'te de gündeme geldi.*

Gençleri sordunuz. Bu da şaşırtıcı bir konu. Westminster seçimlerinde oy kullanabilmek için 18 yaş sınırı var. Fakat 2014 referandumunda 16 – 17 yaşındaki gençler de oy kullandı. Çok ilginçtir, o kuşağın bağımsızlığı kuvvetli bir şekilde destekleyeceğini

especially after Brexit? How do they see it? Are they feeling part of the United Kingdom? Are they criticising or questioning the idea of devolution, Brexit, independence? What is your observation, at least? What is the tendency among the young people?

Participant: *How do you protect the intellectual independence of university in this debate? There are some political and historical perspectives, but academia should remain objective. Can you maintain this objectiveness, and if yes, how?*

Participant: *Is it really possible, physically possible, for Scotland to be independent and remain within the EU?*

Participant: *Thank you very much. You said something that really surprised me. you said that in Scotland that the Catholic Church was swept away. Was it from Westminster, or from the population? What is the status of the Catholic Church within the population?*

Ewen Cameron: Great questions, we could discuss this for another four hours. The first question was why the Conservatives are against the idea of the referendum. Again, they are a Unionist party. They want to maintain the United Kingdom. They see the break-up of the United Kingdom as a political weakening of Britain and UK's status in the world. Also, there is a major issue about defence policy, because the UK's independent nuclear deterrent is based in Scotland. So, if Scotland was to become independent, there would be a very big argument about defence policy in the aftermath of independence. This was an issue in 2014.

You also asked about young people. It was quite surprising. You have to be eighteen to vote for the Westminster elections. But in the 2014 referendum, people who were sixteen and seventeen were allowed to vote. It is quite interesting that that generation, which I thought would be really strongly in favour of independence, was not. There was a majority of that generation who voted for the Union. Brexit has changed the situation because one of the main differences between Leave and Remain was a generational difference. Older people, my parents' generation, tended to vote for Leave and younger people, so my children's generation, tended to vote for Remain. That is true across the UK. I think that younger people tended to vote for Europe, and that influenced young people to support independence. That is only my view, an opinion rather than a statement of authority. It is a really lively debate. One of the interesting things about the 2014 referendum is the level of participation: 86% of the people voted, which is much more than a Scottish or UK regular election. Everyone was involved, much more than it will be on Thursday, I think.

You asked a question about University. It is a very good question because in the UK, most of universities are public universities. Much of their funding come from the Gov-

düşünmüştüm ama sonuçlar öyle olmadı. Bu kuşaktan gençlerin çoğu Birleşik Krallık'ta kalmak için oy kullandı. Brexit durumu değiştirdi, zira ayrılma ve kalma kamp- larını birbirinden ayıran başlıca faktörlerden biri kuşak farkıydı. Yaşlılar, örneğin ebeveynlerimin nesli, ayrılma oyu verme eğilimindeyken gençler, yani çocuklarımla nesli kalma oyu vermeye daha meyilliydi. Bu, bütün Birleşik Krallık için geçerli. Sanırım gençlerin AB desteği, bağımsızlığı da desteklemelerine sebep olacak. Bu benim şahsi görüşüm sadece. Bu konuda epey tartışma dönüyor. 2014 referandumuna katılım şaşırtıcı derecede yüksekti; halkın yüzde 86'sı katıldı, ki normalde İskoçya ve Birleşik Krallık'taki seçimlere katılım bu kadar yüksek olmaz. Bu Perşembe gerçek- leşecek seçimlerde gözlemleyeceğimize kıyasla daha yüksek bir katılım vardı diye düşünüyorum.

Üniversitelere dair bir soru geldi. Bu da çok iyi bir soru, zira Birleşik Krallık'taki çoğu üniversite, devlet üniversitesidir. Bu üniversiteleri çoğunlukla hükümet fonluyor, fa- kat son on yılda gitgide artan bir miktarda üniversitelerin öğrencilerin ödediği pa- ralarla fonlandığını gözlemliyoruz. Hükümet fonlaması azaltıldı. Öğrenci ücretleri, öğrenciler mezun olunca bir tür vergi olarak onlardan alınıyor; üniversiteye geldik- lerinde çek yazmak ya da kredi kartı kullanmak gibi bir hakka sahip değiller, para onlardan mezun olunca alınıyor. Üniversitelerde akademisyenlerin yaptığı araştı- rmalar üzerinde hükümetin büyük bir etkisi var, fakat öte yandan Birleşik Krallık'ta güçlü bir akademik özgürlük geleneği de var. Otuz yıl öncesine göre daha az akade- mik özgürlüğe sahibiz belki, fakat akademisyenler hükümet çalışanı değiller; bizim işverenlerimiz üniversiteler ve üniversiteler de bağımsız kurumlar. Kadromuz var; hükümetin hoşuna gitmeyen bir şey söylediğinde beni işten çıkaramazlar.

Bağımsızlık ne anlama gelecektir diye soruldu. Cevabını bilmiyorum, fakat kesinlikle haklısınız, Brexit oyu bu konuda önemli. İnsanlar Brexit için oy kullandılar fakat Brexit'in ne anlama geldiğini kimse tam bilmiyordu. Tartışma da bu yüzden devam ediyor zaten. Brexit tamamen bağların kopması anlamına mı geliyor? AB'yle ticaret anlaşması olacak mı? Kanada gibi mi olacağız, yoksa Norveç gibi mi? Kim bilir... Eğer 2021-22 gibi bağımsızlık referandumu gerçekleşirse, bağımsızlık destekçilerinin ba- ğımsızlıktan neyi kastettiklerini net bir şekilde tanımlaması gerekecektir. Detay pay- laşımı arttıkça insanlar bağımsızlıktan desteklerini çekecektir diye düşünüyorum. Zira bağımsızlık gibi muğlak bir kavrama oy vermek kolay, ama detaylarını bilince insanların fikri değişebilir.

Son soruya gelelim; Katolik Kilisesi 16. yüzyılda büyük ölçüde halk hareketi saye- sinde meydana çekildi. İskoçya'da sadece küçük bölgelerde kaldı Katoliklik, Batı Adaları'nın bir kısmında, Kuzeydoğu'da kimi bölgelerde ve birkaç aristokrat aile arasında. Onsekizinci yüzyıl esnasında İskoçya'da çok az Katolik kaldı. İskoçya'da

ernment but increasingly in the last decade, a growing amount of funding comes from tuition fees paid by students. Government funding has been reduced. Student fees are collected as a tax after they graduated, they don't have to right a cheque or to use their credit card when they come to the University, it is collected after they graduate. The Government still does a lot to influence over the research that Universities and academics carry out, but there is a very strong tradition of academic freedom in the United Kingdom. Less so than there was thirty years ago, perhaps, but academics are not Government employees, we are employed by the Universities, and they are independent institutions. We have essentially an academic tenure, so if I say something that the Government doesn't like, they can't sack me.

So, independence, what would that mean. I don't know... but you are absolutely right, I think the Brexit vote is significant in this sense, because people voted for Brexit, but nobody really defined what Brexit meant. That is why the argument continues to go on. Is Brexit meant to be completely free? Will there be a trade agreement with the EU? Will it be something like Canada? Or something like Norway? Who knows... And similarly, if it was to be a referendum on independence in 2021-2022, I think the pro-independence movement would have to explain very clearly for the referendum what they meant by independence. I think the more detail they give, the more people will find reasons to vote against it. You can vote for something vague like independence, but the details would make people to go against it.

Regarding the last question, the Catholic Church was swept away in the sixteenth century largely by a popular movement. Catholicism remained only in small areas in Scotland: in parts of the West Islands, in parts of the North East, among a small number of aristocratic families. There were very few Catholics in Scotland over the eighteenth century. What changed in Scotland, which led to the revival of Catholicism, is immigration. In the nineteenth century, many people moved from Ireland – which was of course part of the United Kingdom, to Scotland. Probably two thirds or three quarters of those migrants were Catholic. In the late nineteenth century, a significant number of people moved from Italy to Scotland. There is a big Italian community here in Edinburgh. They were, of course, mostly Roman Catholic. In the 1940s as a result of the Second World War, a Polish community established here in Scotland, some of the people were Jewish but many of them were Roman Catholic. Since 2003, Poland is part of the European Union and many people from Poland moved to the United Kingdom in general but Scotland in particular since 2000. Many of these people were Roman Catholic and led to revival of Roman Catholicism in Scotland in terms of numbers.

David Murphy: Thank you very much Ewen for a highly informative session.

Katolikliğin yeniden popülerleşmesine göç alımı sebep oldu. Ondokuzuncu yüzyılda İrlanda'dan – ki o zamanlar Birleşik Krallık'ın parçasıydı İrlanda'nın tümü – İskoçya'ya göç edenler oldu. Bu göçmenlerin yaklaşık üçte ikisi, ya da dörtte üçü Katolikti. Ondokuzuncu yüzyılın sonlarına doğru İtalya'dan İskoçya'ya çok sayıda insan göç etti. Edinburgh'da büyük bir İtalyan cemaati var. Tabii onlar da çoğunlukla Katolikti. 1940'larda İkinci Dünya Savaşı'nın ardından İskoçya'da bir Leh cemaati de oluştu, bir kısmı Yahudiydi ama büyük çoğunlukla Katolikler vardı. 2003'te Polonya AB'ye katıldı, o zamandan beridir Polonya'dan Birleşik Krallık'a göç eden çok insan oldu, özellikle de 2000'den beri İskoçya'ya geliyorlar. Bu göçmenlerin çoğu Katolik, ve İskoçya'daki Katoliklerin sayısının artmasına sebep oldular.

David Murphy: Bu bilgilendirici oturumdan dolayı çok teşekkür ederiz Ewen.

Professor Ewen Cameron alongside DPI's Youth group following an insightful session

Profesör Ewen Cameron ve DPI grubu, bilgilendirici bir oturumun ardından.

SESSION 3: WORKING IN A DEVOLVED SETTING AND EXAMINING THE FUTURE OF POWER-SHARING IN SCOTLAND

Sarah Boyak MSP,
Scottish Labour Party

Sarah Boyak: I was first elected in 1999 for 17 years in the city centre of Edinburgh. I had been a member of that seat for 8 years. There are two types of way to be elected: 72 local constituencies member elected via the first past the post system and 72 elected by proportional representation. I will start going through my presentation. We have got our parties in the parliament, we also have different ways by which MSPs have an influence. We can ask questions to the ministers, we can vote mentions in the parliament, we can also write questions to the ministers, and they can write back to us, but asking questions in the chamber has more impact. I have seen what is like to be in parliament and in government, I know both positions. We also have cross-party group, where we worked together. I am in 3 cross-party groups and there are more than 129 groups. There are 129 MSPs, so I think that we have too many cross-party groups but it is very difficult not to set one up when people said they want to organise one. I am in cross-party groups on Cooperatives, International development and Energy Efficiency. These are my personal interests. The other thing you can do when you are part of the Scottish Parliament is put your own legislation. In the last parliament, for instance, I put one that regulates tourism: if you have lots of tourists, it will impact the local environment. So, to reduce the number of incoming tourists you can charge them a small amount of money.

Participant: Is it what is usually called a city tax?

Sarah Boyack: Yes, in other countries. I call it tourist tax.

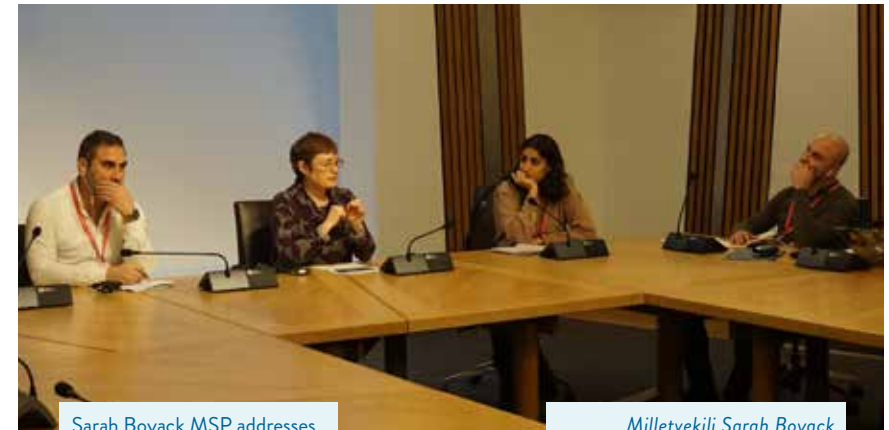
I know you are interested in how the parties work together. We have a system designed to help us to share power. However, if you ask each individual party, we would always prefer to have a majority because, then, we get to do what we want to do. Instead, when you have to share power, you have to compromise, work collaboratively.

As I mentioned before, I was first elected in 1999, and my current position is that I speak for my party at local government. So, we have 32 local authorities in Scotland,

ÜÇÜNCÜ OTURUM: YETKİ DEVRİ ORTAMINDA ÇALIŞMAK, İSKOÇYA'DA İKTİDAR PAYLAŞIMININ GELECEĞİ

Sarah Boyak MSP,
Milletvekili, İskoçya İşçi Partisi

Sarah Boyack: İlk olarak 1999'da seçildim; 17 yıl boyunca Edinburgh şehir merkezini temsil ettim. İki tür seçim var. 72 yerel üye, oy çokluğu sistemiyle seçilirken 72 kişi nisbi temsille seçiliyor. Parlamentoda partilerimiz var, bunlar haricinde milletvekillerinin etki yaratabileceği başka yöntemler de var. Bakanlara soru sorabiliriz, bu soruları yazılı olarak iletebiliriz, bakanlar da bize cevap yazabilir; fakat tabii soruları parlamentoda bizzat sormak daha etkili. Parlamentoda da çalıştım hükümette de, iki konumu da biliyorum. Partiler arası gruplar da mevcut; ben bu gruplardan 3 tanesine dahilim, 129'dan fazla grup var. 129 milletvekili var aynı zamanda, dolayısıyla bu kadar çok partiler arası grup olması fazla geliyor bana fakat insanlar yeni bir grup oluşturmak istediğinde hayır demek çok zor. İşbirliği, uluslararası kalkınma ve enerjinin etkin kullanımına dair partiler arası gruplardayım ben. Benim kişisel ilgi alanlarım bunlar. İskoçya Parlamentosu'nda milletvekiliyseniz yapabileceğiniz bir diğer şey de yasama. Örneğin bir önceki parlamentoda turizm regülasyonuna dair bir yasa önerisi sundum, zira turist çokluğu, yerel ortamı etkiliyor. Gelen turistlerin sayısını azaltmak için küçük bir meblağ talep edilebilir.

Sarah Boyack MSP addresses
DPI's Youth CSV participants

Milletvekili Sarah Boyack
DPI gençlik grubuna konuşurken

some of them are very small and the one in Edinburgh is quite a big one. We have the cabinet which runs the government and the Ministers. Then, the opposition parties can have their shadow cabinet, it is not the real cabinet but it's people who aspire to be in the cabinet. When I got elected in the summer, I wrote my priorities:

- >> Tackling climate change
- >> Eradicating poverty

Addressing the houses prices crisis in Edinburgh. As, if you are a student or a young person in Edinburgh, you will find it very expensive to live here. You have to earn quite a lot of money to be able to afford the prices, especially in the city centre. Therefore, it is a big issue for me.

The Welsh Assembly and the Northern-Ireland Assembly have different sets of powers from what we have here in Scotland. It makes things complicated, but we are quite used to it. I was going to mention one or two things really significant about Scotland. We have our own legal system, and it has always been an interesting issue that the legal system in England and Wales is different from the one in Scotland. All the Scottish laws were previously made in the UK parliament, so the impact of having a Scottish parliament is that we pass now a huge part of our legislation. Normally, in Westminster two pieces of legislation would be Scottish and all the rest would be for the rest of the UK, whereas now we have legislation developed in Scotland in our parliament. We passed laws but judges interpret the law. There can be a political interpretation, but the legal system has a separate capacity to interpret the law. We have competence on devolved areas, such as health and education, for instance.

Our press is regulated as a reserved matter in the UK parliament, and the press is free to criticize government. But if you ask the political parties, we are all very critical of the press coverage. We all think that it has been unfair, basically. We would all have some examples, but they are not accountable to us as elected representatives. The ownership is too low, we have about two or three people in our newspapers. But the television system, and the British Broadcasting Corporation, is funded and regulated by the government. However, we have our own TV station and in the last decade we have had a lot of American speaking broadcast as well.

I know you are interested in how the devolution system operates here. So, we have the government, at the moment it is a Scottish Nationalist Party Government, which is basically run by the ministers. Ministers are made up from the members of this Parliament, whereas in the UK the parliament can appoint someone as a minister without being elected. In our parliament, you have to be a Member of the Parliament to be a minister, that is a clear democratic principle. The government is in charge

Katılımcı: Şehir vergisi denilen şey değil mi bu?

Sarah Boyack: Evet, başka ülkelerde öyle deniliyor. Ben turist vergisi adını verdim.

Partilerin nasıl işbirliği yaptığını merak ettiğinizi biliyorum. Sahip olduğumuz sistem, iktidar paylaşımını kolaylaştırıyor. Fakat partilere gidip tek tek sorarsanız çoğunluğa sahip olmayı tercih ettiklerini görürsünüz, zira çoğunluğa sahip olunca herkes istediğini yapabiliyor. İktidar paylaşımında ise taviz vermek, işbirliği yapmak gerekiyor.

Daha önce söylediğim gibi, ilk 1999'da seçildim; şu anda ise yerel yönetimde partim için sözcüyüm. İskoçya'da 32 yerel yönetim var, bazıları çok küçük, Edinburgh'daki ise epey büyük. Hükümeti oluşturan kabine var, bir de bakanlar var. Muhalefet partileri kendi gölge kabinelerini oluşturma fırsatına sahipler; bu, gerçek bir kabine değil, daha ziyade, kabinede olmak isteyen insanların oluşturduğu bir ekip. Yazın seçildiğimde önceliklerimi şöyle belirttim:

- >> İklim değişikliğiyle mücadele
- >> Yoksulluğu ortadan kaldırmak

Bir de Edinburgh'daki konut fiyatları krizini çözmek. Öğrenciler ve gençler için Edinburgh'da hayat pahalılığı gerçek bir sorun. Özellikle de şehir merkezindeki fiyatları karşılayabilmek için epey para kazanıyor olmanız lazım.

Galler'deki ve Kuzey İrlanda'daki meclislerin yetkileri bizden daha farklı. Bu da işleri biraz karmaşılaştırıyor fakat biz buna alıştık. İskoçya'ya dair bahsetmem gereken birkaç önemli şey var. Kendi hukuk sistemimiz var örneğin; İngiltere ve Galler'deki hukuk sisteminin İskoçya'dan ayrı olması hep ilginç bir konu olagelmıştır. Eskiden İskoç kanunları da Birleşik Krallık Parlamentosu'nda çıkarılırdı; şimdi İskoçya'da kendi parlamentomuz var ve kanunlarımızın çoğunu kendimiz çıkarıyoruz. Westminster'da İskoçya için iki kanun çıkarılırdı, geri kalan her şey ise Birleşik Krallık için olurdu; şimdi ise İskoçya'nın kendi kanunları kendi parlamentomuzda çıkarılıyor. Kanunları çıkaran biziz, fakat yorumlayanlar hakimler. Bazen siyasi bir şekilde yorumlayabiliyorlar, fakat hukuk sisteminin kanunları yorumlamak için ayrı bir fonksiyonu var. Yetki devri alanlarında yetkiye sahibiz, örneğin sağlık ve eğitim.

Basın regülasyonlarımız Birleşik Krallık Parlamentosu'nun yetki alanında; basının hükümeti eleştirme özgürlüğü var. Fakat siyasi partilere sorarsanız basından çok şikayetçiler. Siyasetçiler olarak basının adil olmayan bir şekilde davrandığını düşünüyoruz. Bütün gazeteler 2-3 kişinin elinde toplanmış durumda. Fakat televizyon ve BBC hükümet tarafından regüle ediliyor ve fonlanıyor. Kendi

of the civil service, both independent and accountable to the government at the same time. When I first got elected in 1999, I was Minister for Transports. We have got our own police force, which has been an issue of political interest in the last few years, and a sensitive one in Scotland. My personal view is that I would have, maybe, three different police forces rather than one. I agree there were too many. So, we have got our police system, but also the National Health System. Again, it is very interesting because it is independent from the government but at the same time responsible in front of the government, via layers of accountability. If something goes wrong, we can complain to the government and the ministers, and it is possible for Members of the Parliament or anybody in this country to call for an enquiry. The most recent one called about the hospital in Glasgow regarding a very difficult issue in terms of construction of the hospital, a very controversial issue. The government has agreed to set up an enquiry, that would probably take years to report. So if you want to attack the government in the Chamber, you can call for an enquiry but it doesn't give you all the details. I give an example of an enquiry: tramways, a very controversial issue regarding the development of Edinburgh. It cost hundreds of million pounds more than what was expected. The public enquiry has not started yet. Probably, most of the people involved in the building of the trams are retired and there will be no one left in the government who was in charge of the trams. So public enquiry is a good way to have a long term account, but it doesn't hold the decision-makers at the time in a direct account, but these are examples of this accountability. If somebody died at work and if somebody was in police custody and died, an inquest can look at the circumstances to hold people into account. What we can do as individual members of our parties – I am in the Labour party. There are also the SNP, the Conservatives, the Green party and the Liberal Democrats; we had more in the past:

- » We can hold ministers into account
- » Committees can discuss details of a proposed legislation
- » We can support members of the public

Regarding the last point, I can share this example of a person who had a health incident. He was unconscious, his partner phoned for an ambulance and it took it three and a half hours to arrive. So this man was unconscious for three and a half hours, the normal time is about ten minutes, so something went wrong. I have written to the health minister, the ambulance service, and made a request in the parliament to establish what went wrong here.

televizyon kanallarımız da var, son on yılda Amerika'dan gelen kanallar oldu.

Yetki devri sisteminin nasıl işlediğini öğrenmek istediğinizi biliyorum. Şu anda iktidarda SNP var. Bakanlar parlamentodaki milletvekilleri arasından seçiliyor, Birleşik Krallık'ta ise parlamento, seçilmemiş birini dahi bakan olarak atama yetkisine sahip. Bizim parlamentomuzda ise bakan olabilmek için milletvekili olarak seçilmiş olmanız gerekir; bu net ve demokratik bir ilkemiz. Hükümet kamu hizmetlerinden sorumlu; bu sektör hükümetten hem bağımsız, hem de hükümete hesap verir konumda. 1999'da ilk seçildiğimde Ulaştırma Bakanı oldum. Kendi polis kuvvetimiz var, bu da son birkaç yıldır tartışmaya açılmış hassas bir mesele. Ben şahsen üç farklı polis kuvveti olmasının bir tane olmasından daha iyi olduğunu düşünüyorum. Kendi polis kuvvetimiz var, bir yandan da Ulusal Sağlık Hizmetleri var. Bu da demin dediğim gibi, hükümetten bağımsız fakat hükümet önünde hesap verir konumda bir kurum. Sorun yaşandığında milletvekillerine ve bakanlara şikayette bulunarak soruşturma açılmasını sağlayabiliyoruz, bunu herhangi bir vatandaş da talep edebilir. Yakın zamanda Glasgow'da bir hastane inşaatı konusunda büyük tartışmalar yaşandı; hükümet soruşturma açmayı kabul etti fakat raporun oluşturulması muhtemelen yıllar sürecek. Hükümete karşı soruşturma açma imkanına sahipsiniz, ama bu sayede tüm detaylara erişmek mümkün değil. Bir soruşturma örneği vereyim: tramvaylar konusu epey tartışmalı oldu Edinburgh'da. Beklenenin yüzlerce milyon sterlin üzerinde bir meblağ çıktı. Kamu soruşturması henüz başlamadı. Tramvay hattının inşasında çalışan çoğu insan muhtemelen emekli oldu bile ve soruşturma tamamlanana kadar hükümette bu işte çalışmış kimse kalmayacak. Kamu soruşturmaları uzun vadede faydalı, ama karar vericileri anında hesap verir bir konuma getirmiyor – fakat yine de, hesap verebilirlik mevcut gördüğünüz gibi. İşyerinde ölümler ya da gözü altında ölüm gibi durumlarda açılan soruşturmalar, ilgili mercilerin sorumluluğunu belirlemekte kullanılıyor. Ben İşçi Partisi milletvekiliyim, diğer partiler ise SNP, Muhafazakârlar, Yeşil Parti ve Liberal Demokratlar. Geçmişte daha çok parti vardı. Bizim yapabileceklerimiz şunlar:

- » Bakanları eylemlerinden sorumlu tutmak
- » Komitelerin yasa tasarılarının detaylarını tartışması
- » Vatandaşları desteklemek

Son maddeyi bir örnekle açayım; sağlıkla ilgili bir sorun yaşayan bir vatandaş vardı. Bilinci kapalı hâldeyken partneri ambulans çağırdı fakat ambulansın gelmesi üç buçuk saat sürdü. Dolayısıyla bu adam üç buçuk saat bilinci kapalı kaldı; normalde ambulansın 10 dakikada gelmesi gerekiyordu. Bu konuda sağlık ba-

Coming more to the end, with the referendum in 2014 on independence. In my lifetime, there have been three referendums on Scottish democracy. The first one I missed because I was too young, in 1977, I was really annoyed to be too young, it passed but not with a big enough majority. Then, we had the 2014 referendum, where 55% voted to stay in the UK and 45% to leave. Interesting issue, there, two years debate and discussions, the country was split, families would argue with each other. Afterwards, there was a commission set up, it gathered all the parties together. There are quite a lot of lessons to be learnt on how the referendum was conducted and how it had impacted the people, and one of my lessons was that you need quite a lot of time before you have a referendum. So, the government published a report 3 years ago and there are some areas I thought the government was dealing with quite well, but I disagreed with some other areas.

In terms of gender balancing, our parliament was one of the most gender-friendly parliaments globally when we set it up. In my party, 55% of participants are female, but we actually haven't moved forward in the last 20 years, so it remains an issue that needs to be addressed. In the summer of 2017, we had Labour Leader in Scotland, Kezia Dugdale, Conservatives leader, Ruth Davidson. You might noticed she is sitting on an animal, that picture is one of the many things she did that got her elected, and her party did very well that year, because she was imaginative and interesting, not your average politician, her party did so well that they overtook my party. Nicholas Sturgeon is our First Minister, if the first time I was elected in 1999 you would have told me that the First Minister would be female, and the leader of the Conservative party and the leader of the Labour party will be all female, I would not have believed you. The parliament has opened up politics to more people. In my lifetime we once had a woman as Prime Minister, Margaret Thatcher, she was there for a long time. I think, the Parliament has opened up to women representation.

We have got cross-party groups, with at least 3-4 parties. They meet in this room, they can be very influential and members of the public can seat around the table with us.

So, 20 years of devolution! When I was elected, there were only 3 women in the Cabinet. I think we have made a lot of progress regarding devolution. It works, mostly. We are a very critical country, we are used to criticise political parties and the government. But I don't think we will go back because it enables more people to be involved into politics. More women are involved, they have a bigger voice now, they are doing efficient lobbying in the Parliament. My party is currently arguing for a change to a new post-federalism. We would have a more equal political division across the UK. We want to refresh the democracy: the House of Lords is not elected,

kanlığına ve ambulans hizmetlerine yazdım, parlamentoda soruşturma açılması için talepte bulundum.

2014'teki bağımsızlık referandumuna gelelim. Benim ömrüm boyunca İskoç demokrasi-sine dair üç referandum yapıldı. İlkine yaşıma küçük olduğum için katılamadım, yıl 1977'ydi ve katılamadığım için kızıştım. Az bir farkla kabul edildi. 2014 referandumunda nü-fusun yüzde 55'i Birleşik Krallık'ta kalmak için, yüzde 45'i ise ayrılmak için oy kullandı. İlginçti, iki yıl boyunca tartışmalar sürdü, ülke ikiye bölündü, aileler içinde bile tartış-malar yaşıyordu. Referandumdan ve halka etkilerinden çıkaracağımız çok dersler var; benim şahsen çıkardığım bir ders, referanduma hazırlanmak için çok vakite ihtiyaç olduğu. Hükümet üç yıl önce bir rapor yayınladı; bazı konuların iyi yönetildiğini, diğ-erlerinin ise o kadar iyi yönetilmediğini düşünüyorum şahsen.

Toplumsal cinsiyet eşitliği açısından baktığımızda parlamentomuz kurulduğunda kü-resel olarak en eşitlikçi parlamentolardan biriydi. Parti üyelerimin yüzde 55'i kadın, fakat son 20 yılda bu konuda çok ilerleme olmadı, bu konunun da ele alınması gerekli. 2017 yazında İskoçya İşçi Partisi lideri Kezia Dugdale, Muhafazakâr Parti lideri ise Ruth Davidson'dı. Size gösterdiğim bu resimde kendinin bir hayvan üzerinde otururken res-medildiğini görüyorsunuz, seçilmesini sağlayan şeylerden biri de bu resimdi. Partisi o yıl iyi bir performans gösterdi, çünkü kendisi sıradan bir siyasetçi değildi; hayal gücü engin ve geniş ufuklara sahip birisiydi. Partisi çok iyi bir performans gösterdi ve benim partimi geçti. Başbakanımız Nicola Sturgeon; 1999'da ilk seçildiğimde bana gelecekte başbakanın, İşçi Partisi liderinin ve Muhafazakâr Parti liderinin kadın olacağını söy-

Slide from Sarah Boyack's spresentation

Sarah Boyack'ın sunumundan bir slayt

you get appointed because who your father was and that is not very democratic. They can influence the legislation at the UK level. For young people, we have got the Youth Parliament in Scotland, which has 2 people from every constituency in Scotland. We can speak at the Youth Parliament when they invite us, and they pass some proposals sometimes that come to us. The kind of things that they are debating are education, health service, the most recent one was a young person discussing about the right for period products for women. The legislation went through parliament so it is totally up to the young people what they want to discuss and it is a very lively parliament. They are not just young people being polite with each other, they have quite bid debates as well. This what we have in the presentation, I covered a lot there, as I said, some of it is my opinion, so if you would have Conservative, or SNP, they would have different views. As for my own party, we would agree on everything. We have our own arguments within my party in Scotland but also at the UK level. I would be happy to take questions now.

Participant: *Could you give us a quick outline on the Labour party approach toward referendum?*

Sarah Boyack: We want to devolve more power to the parliament and the government, because we think that at the very local level people should have much more control over their lives. One of the thing that we support is democratising ownership of lands, like community land ownership in Scotland, for example. In some islands, some private companies are ruling locally while we have got cooperatives. We added the word federalism in the manifesto. We would like to see more democracy in England, stronger democracy in Wales and Northern Ireland assemblies. If you look at France, Germany, the US, we are really unique in Scotland. We now have tax raising powers, we can vary income tax. The House of Lords is a big issue, because it is an institution of people who have come from rich families - the qualification is who the parents were. We think the Lords should be elected. The House of Lord is quite an old institution, this is something about involving younger generation in politics, opening assemblies to citizens.

Participant: *First of all, thank you for your presentation. My intention was, first, to ask the member of the SNP about the reasons for independence and, secondly, to ask you: don't you want independence for Scotland?*

Sarah Boyack: I think that If I was from SNP, I would tell you that we should control everything in Scotland, we shouldn't speak to the UK parliament, we should be able to control all those issues like defence, foreign affairs, all taxes. Whereas, my perspective is after 20 years of devolution, it works, we have got the benefits from being in the UK - we have the British passport, we are one tenth of the population,

leseydiniz size inanmazdım. Parlamento siyaseti halka götürdü. Ömrümde gördüğüm diğer kadın başbakan Margaret Thatcher'dı, kendisi uzun zaman iktidarda kaldı. Parlamentoda kadın temsiline arttığını düşünüyorum.

Partiler arası gruplarımızda genelde en az 3-4 parti yer alıyor. Bu odada bir araya geliyorlar; bu gruplar kimi zaman çok etkili olabiliyorlar, halkın da buraya gelip toplantılarımıza katılmaya hakkı var.

Yetki devri 20 yıl önce gerçekleşti. İlk seçildiğimde kabinde sadece üç kadın vardı. Yetki devri alanında çok ilerleme kaydettiğimize inanıyorum. Sistem genel olarak işliyor. Biz çok eleştirel bir ülkeyiz; siyasi partileri ve hükümeti eleştirmeye çok eğilimliyiz. Günümüzde daha çok kadın siyasi olarak aktif; sesleri daha gür çıkıyor ve parlamentoda başarılı lobicilik faaliyetleri yapıyorlar. Partim şu anda yeni bir post-federalizm sistemini benimsememiz gerektiğini savunuyor. Bu sayede Birleşik Krallık'taki siyasi ayrımlar daha eşitlikçi olacak. Demokrasiyi tazelemek istiyoruz, zira Lordlar Kamarası'nın üyeleri seçilmiyor, atanıyor; insanın bir konuma babası sayesinde gelmesi de çok demokratik değil. Birleşik Krallık'ın yasama sistemi üzerinde etkileri var. Gençler için İskoçya'nın Gençlik Parlamentosu var, İskoçya'daki her seçim bölgesinden 2 kişi temsil ediliyor bu mecliste. Bizi davet ettiklerinde gidip Gençlik Parlamentosu'nda konuşuyoruz; bazen kabul ettikleri bazı tasarımlar bizim önümüze geliyor. Eğitim, sağlık hizmetleri gibi konuları tartışıyorlar; yakın zamanda kadınlar için hijyen ürünlerine dair bir tartışma vardı. Gündem tamamen gençler tarafından belirleniyor; çok da faal bir parlamento, birbirlerine kibar davranmak adına sözlerini esirgemiyorlar hiç. Evet, sanırım anlatacaklarım bu kadar. Dediğim gibi, bunların bir kısmı benim şahsi görüşüm; dolayısıyla Muhafazakâr Parti'den veya SNP'den biri daha farklı şeyler söyleyecektir. Kendi partimde de görüş ayrılıkları olduğu oluyor elbette. Sorularınızı alabilirim.

Katılımcı: *İşçi Partisi'nin referandumu yaklaşımı nedir, bize kısaca anlatabilir misiniz?*

Sarah Boyack: Parlamentaoya ve hükümete daha çok güç devredilmesini istiyoruz, yerel düzeyde halk kendi hayatlarını ilgilendiren kararları kendisi verebilmeli diye düşünüyoruz. Toprak sahipliğinin demokratikleşmesini destekliyoruz, İskoçya'daki komünal toprak sahipliği gibi. Kimi adalarda yerel yönetim özel şirketlerin elinde, kimileri ise kooperatifler tarafından yönetiliyor. Manifestomuza "federalizm" sözcüğünü ekledik. İngiltere'de daha çok demokrasi görmek istiyoruz, Galler ve Kuzey İrlanda meclislerinde daha kuvvetli demokrasi görmek istiyoruz. Fransa, Almanya ve ABD'ye baktığımızda İskoçya'nın bunlardan farklı olduğunu görüyoruz. Vergi toplama yetkimiz var artık, gelir vergisini ayarlayabiliyoruz. Lordlar Kamarası büyük bir sorun, zira bu kurumdaki insanlar zengin ailelerden geliyor; yani orada olma sebepleri, aileleri. Lordlar Kamarası üyelerinin de seçilmesi gerektiğine inanıyoruz. Lordlar Kamarası çok eski bir kurum; siyasete gençler de katılabilmeli, meclislerde vatandaşların yeri olmalı.

so we get all the benefits of being in that bigger country - but the thing that most of us care about, like transports, education, health service, environment, all those things are decided here.

Participant: *What about national identity?*

Sarah Boyack: Personally, I am Scottish, British and European. I have always seen myself as Scottish and British, and that is okay to have two nationalities. The world is complicated and I quite like the fact that we have soft power in Scotland. Have you ever seen a kilt? It is famous, it is part our history. We have got the Gaelic language, have got two languages in Scotland: Scots and Gaelic. When the Labour was in power, we gave our priority to protect the Gaelic language. We have got the old British Empire, we still have relations with Kenya, India, still some soft-power there, and we are part of the EU. We have a very special relationship with America. I think, to be able to have all those different relationships in the world, we need to be not just a country of 5 million. But 45% of the country disagree, and the polls at the moment says 56%, 44%, so who knows? The last referendum was for a generation, so we won't need one next year, but that's a political discussion between us.

Participant: *My first question concerns minority groups. You said that they are not well represented in the parliament. Who are those minorities groups? You are the first one mentioning that to us. Are there ethnic minorities, or religious minorities?*

Sarah Boyack: No, I was talking about minority parties. For instance, in the last budget, the Green party negotiated with the SNP and got a deal on finance with the SNP. My party was the biggest party while SNP is a minority party. I mean minority in the parliament. We had a coalition with the Liberal-Democrats. I didn't mean minority groups in the society but within the Parliament. Those minority groups are able to negotiate with the government. It is possible for all the parties to vote against the government. So, as it is now, a minority government has to convince at least one party to pass a law. That is a negotiating power that we all have.

Participant: *Can you tell us more about the gender quota to increase women's participation in the Parliament?*

Sarah Boyack: We don't have a formal quota. We have legislation that has passed at the UK level that allows parties to discriminate in favour of women in the selection processes, but it doesn't require them to do that. In my party, for example, since they established that in the parliament, we always have a 50/50 quota in our selections and that annoyed a lot of people at the start because they were a large number of men who assumed they would get elected to this parliament, but some younger women got elected instead. For the first couple of months, the press was

Katılımcı: *İlk olarak sunumunuz için teşekkür ederiz. SNP'nin bağımsızlığı desteklemesinin sebebi nedir sizce? Bir de, siz şahsen İskoçya'nın bağımsız olmasını istemiyor musunuz?*

Sarah Boyack: SNP'den biri burada olsaydı size "İskoçya'nın kontrolü tamamen bizde olmalı, Birleşik Krallık Parlamentosu'yla iletişimi kesmeliyiz, savunma, dış ilişkiler, vergiler gibi konuların hepsi bizden sorulmalı" derdi. Fakat bence, 20 yıllık yetki devri geçmişimize baktığımızda bu sistemin işlediğini görüyoruz. Birleşik Krallık'ta olmanın faydaları var; İngiltere pasaportuna sahibiz, nüfusun onda biri bizde yaşıyor, dolayısıyla büyük bir ülke olmanın iyi yanlarından faydalanabiliyoruz; çoğumuzun önemseydiği ulaştırma, eğitim, sağlık ve çevre gibi konulara ise burada karar veriliyor.

Katılımcı: *Peki ya ulusal kimlik?*

Sarah Boyack: Şahsen kendimi İskoç, Britanyalı ve Avrupalı olarak tanımlıyorum. Kendimi hep İskoç ve Britanyalı olarak gördüm; iki milliyete sahip olmak sorun değil zaten. Dünya karmaşık bir yer, İskoçya'nın sahip olduğu "yumuşak güç" beni tatmin ediyor. Hiç kilt gördünüz mü? Kiltler çok meşhurdur, bizim geleneğimizin bir parçasıdır. Gal dilleri var; İskoçya'nın iki yerel dili, İskoçça ve Galce var. İşçi Partisi iktidardayken Gal dillerini korumaya öncelik veriliyordu. Britanya İmparatorluğu'nun mirası da var; Kenya ve Hindistan'la ilişkilerimiz ve bu alanda da yumuşak gücümüz mevcut, aynı zamanda AB üyesiyiz. Amerika'yla çok özel bir ilişkimiz var. Bütün bu ilişkileri sürdürebilmek için sadece 5 milyonluk bir ülke olmamıza gerek yok. Fakat halkın yüzde 45'i böyle düşünmüyor, hatta güncel anketler oranı % 56 - % 44 olarak veriyor. Kim bilir? Son referandumdan bu yana kuşak değişmedi, dolayısıyla önümüzdeki sene yeni bir referandum yapılmasına gerek yok, ama bu konu siyaseten tartışılmaya devam edecek.

Katılımcı: *İlk sorum azınlık gruplarıyla ilgili. Azınlık gruplarının parlamentoda yeterince temsil edilmediklerini söylediniz. Bu azınlık grupları kimler? Bu konudan bahseden ilk kişisiniz. Bunlar etnik azınlıklar mı, yoksa dini azınlıklar mı?*

Sarah Boyack: Hayır, bahsettiğim azınlık grupları azınlıktaki siyasi partilerdi. Örneğin son bütçe hazırlanırken Yeşil Parti SNP'yle görüştü ve finans alanında bir anlaşma sağladı SNP'yle. Benim partim en büyük partiydi, SNP ise azınlık partisiydi. Azınlık derken parlamentodaki konumlarını kastediyorum. Liberal Demokratlarla koalisyon oluşturduk. Kastettiğim azınlık grupları toplumda değil parlamentoda azınlıktalar. Bu gruplar hükümetle müzakere edebiliyorlar. Bütün partiler hükümete karşı oy kullanabilir. Şu anda örneğin, azınlık hükümetinin yasa çıkarabilmek için en az bir partiyi ikna etmesi gerekli. Bu müzakere gücüne hepimiz sahibiz.

Katılımcı: *Parlamentoda kadınların katılımını arttırmak için getirilen toplumsal cinsiyet kotasından bize bahsedebilir misiniz?*

talking about those fresh new young women. But the minute they started to make decisions, they were like ‘who are those women, how did they get there?’. Men in our party support the principles, they still do. So if you want to be elected in our party, you can always be elected if you get the most vote. In the first parliament half of the first-past-the-post seats were a choice between a man and a woman and you would vote for the one you like the most. On the list we are ranked 1, 2, 1, 2. That is because, between 1978 and 1997, we did a huge campaign for a new parliament. Women campaigned for equality for women. What is interesting is that some parties presented also some women but not enough to get to 50/50. In some committees there would be sometimes just one woman in the room.

We are trying also to have more young people coming forward, or people from ethnic minorities. My party has done much better at the UK level, in terms of ethnic minorities. Traditionally, our elected representatives were s in their fifties, and from reasonably well backgrounds, so now politics tends to be more representative of the whole population.

Participant: *When it comes to women’s rights, are there only women? When it comes to drafting policies, is it just women doing it? Are men politicians also involved? As a woman, did you experience any sexism in the Parliament?*

Sarah Boyack: Everybody would be involved. Though, I would say that in the early days of the parliament, legislation on things like domestic violence or violence against women wasn’t discussed in politics. We had a generation of women who wanted to change the law in Scotland, but now we have men working with us, and some lawyers and MSPs were really supportive of the legislation. I think to be successful in the parliament you have to get broader support. And even outside organisations supported us in that process. I said earlier, in a committee, the members sit around the table and when we have legislation, here at the bottom there would be witnesses. Those witnesses are members of the public, representatives from organisations that have experiences, we want to listen to them. There was a generation of shift, I think, regarding different things in the parliament. The other thing about the parliament is its atmosphere: it’s more like Europe, whereas, in the UK parliament, people are facing each other and people being really angry at each other. It gives a bit of a dynamic in terms of how you argue, not just all against the others. Sometimes, there are shades of grey due to the organisation.

Regarding gender-sensitive policies, some would argue that men would be the scientists, and women the carers. But what you want to see in the parliament is talent, the skill set. When I first got elected, I was the Transport and Environment Minister.

Sarah Boyack: Resmi bir kota yok. Birleşik Krallık parlamentosunda çıkarılan yasalar uyarınca partilerin seçim süreçlerinde kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık yapma hakkı var, fakat bunu yapmak zorunda değiller. Örneğin bu yasa çıktığından beri benim partimde hep 50-50 eşitlik sağlandı, bu da başta bir sürü insanı kızdırdı, zira kendilerinin muhakkak seçileceğini düşünen erkeklerin yerine seçilen genç kadınlar oldu. İlk birkaç ay boyunca basın bu genç ve taze kadınlardan bahsetti. Fakat bu kadın siyasetçiler icraate geçer geçmez basın “bu kadınlar da kim, nereden çıktılar” diye haberler yapmaya başladı. Partimizdeki erkekler de bu ilkeyi destekliyor. Partide seçilebilmek için en çok oyu toplamanız gerekli. İlk parlamentoda çoğunluk sistemiyle elde edilen koltuklarda kadınlar ve erkekler arasında seçim yapılyordu, en çok tercih ettiğiniz adaya oy veriyordunuz. Listede 1,2,1,2 olarak sıralanıyoruz. Zira 1978 ve 1997 arasında yeni parlamento için oldukça büyük bir kampanya gerçekleştirdik. Kadınlar, kadınlar için eşitlik kampanyası yaptılar. Bu esnada kimi partiler kadın adaylar çıkardılar ama 50-50 oranına yaklaşmadılar. Kimi komitelerde sadece bir kadın yer alırdı örneğin.

Gençlerin ve etnik azınlıkların katılımını da arttırmaya çalışıyoruz. Etnik azınlıklar açısından partim, Birleşik Krallık düzeyinde daha iyi bir performans gösterdi. Genelde seçilmiş temsilcilerimiz ellili yaşlarında, hali vakti yerinde kimseler olur, şu anda ise siyaset toplumun bütün kesimlerini temsil etme konusunda ilerlemeler kaydediyor.

Katılımcı: *Kadın haklarından bahsettiniz, bu konuda sadece kadınlar mı çalışıyor? Bu politikaları sadece kadınlar mı oluşturuyor, yoksa sürece erkek siyasetçiler de dahil mi? Bir kadın olarak parlamentoda hiç cinsiyetçiliğe maruz kaldınız mı?*

Sarah Boyack: Bu süreçlere herkes dahil oluyor. Parlamentonun ilk zamanlarında aile içi şiddet ya da kadına karşı şiddet gibi konular siyasette pek tartışılmazdı. İskoç kanunlarını değiştirmek isteyen kadınlar oldu o kuşakta, fakat şimdi erkekler de bizi destekliyor, kimi hukukçular ve milletvekilleri bu yasaları gerçekten destekliyor. Parlamentoda başarılı olmak için geniş destek toplamanız gerektiğine inanıyorum. Bu süreçte bize dış kurumlar da destek verdi. Daha önce dediğim gibi, bu odada toplanan komitelerde üyeler bu masa etrafında oturuyor ve yasama yaptığımızda da odanın şu kısmında şahitler bulunuyor. Bu şahitler halktan insanlar, ilgili tecrübeye sahip kurumların temsilcileri; biz de bu kişilerin tecrübelerini dinlemek istiyoruz. Parlamentoda kuşak değişimiyle birlikte epey bir değişiklik yaşandı. Parlamentonun atmosferi Avrupa’yı andırıyor; Birleşik Krallık Parlamentosu ise insanların genelde kavga ettiği ve birbirine öfkeli olduğu bir yer. Tartışma dinamiğinde farklılıklar var. Her şey siyah beyaz değil.

Toplumsal cinsiyet odaklı politikalara gelirsek, kimileri hâlâ erkeklerin bilim insanı, kadınların ise bakıcı olması gerektiğini savunuyor. Fakat parlamentoda görmek istediğimiz şey yetenek ve beceri. İlk seçildiğimde Ulaştırma ve Çevre Bakanı oldum. Tarihsel

Transport was historically male dominated, so it was new, at that time, to have a woman reporting on those issues. But everybody is using transports.

The second question was about experiencing sexism in the parliament or during the elections campaign. Actually no, but I am probably statistically unusual. I have multiple colleagues who have experienced that or have been threatened. We had on colleague in the UK Parliament who was harassed online. That was very shocking to us. For women in particular, one of our challenges is social media. I can give you a concrete example of a colleague who posted 2 days ago a picture of herself and the UK Labour Cabinet Member, dancing, and a little video. She received a huge amount of abuse about her being overweight, fat, unattractive, so that does happen to women. And there is intimidation. The other thing this parliament has to deal with is abuse of staff, which is unacceptable, I have never seen it. People have been abused, also in the Westminster parliament - there is bars, and lots of drinking and bad behaviours. So we passed a new advisement guidance. Any staff members - could be employed by us or working in the canteen, the cleaners, the security people - if they experience any behaviour from an MP or a colleague, there will be consequences. The idea of having a bit of power, deciding on budget, it gets into their heads sometimes, and some of them think they are more important than they are.

David: Thank you so much for your time, particularly in such a busy period.

Sarah Boyack: It was a pleasure and a privilege, because one of the things I am passionate about doing is sharing experiences. The other thing I would suggest you is to go online to the parliament website. If there is anything you were curious about, follow our debates in the parliament, watch the interactions between the MSPs. You can see the First Minister being asked questions. It is accessible to everyone, and we also have written reports available. If anyone is interested, you can look it up when you go back home.

olarak ulaştırma alanında genelde erkekler vardı, dolayısıyla o zamanlar bir kadının seçilmesi değişik oldu. Fakat neticede ulaşım araçlarını sadece erkekler değil herkes kullanıyor.

Parlamentoda ya da seçimlerde cinsiyetçiliğe dair bir soru gelmişti. Ben şahsen böyle bir durum yaşamadım, fakat muhtemelen istisnayım bu konuda. Böylesi tecrübeler yaşayan veya tehdit edilen meslektaşlarım oldu. Birleşik Krallık Parlamentosundaki bir meslektaşımız internette saldırılara uğradı. Bu bizi çok şaşırttı. Kadınlar olarak özellikle yerel medyayla sorunlar yaşıyoruz. Size bir örnek vereyim, bir meslektaşımız iki gün önce kendisinin ve Birleşik Krallık İşçi Partisi Kabinesi üyelerinden birinin dans ederken çekilmiş bir videosunu paylaştı. Kendisine bir sürü saldırı yapıldı, “şişmansın, çirkinsin,” diye; kadınların başına böyle şeyler gelebiliyor. Bir de tehdit meselesi var. Parlamentoda taciz olayları da yaşanıyor; bu kabul edilemez bir durum, ben şahsen hiç şahit olmadım. Westminster Parlamentosu’nda da benzer olaylar yaşanıyor; zira barlar var, herkes içki içiyor ve kötü davranışlar sergilendiği oluyor. Yeni bir rehber kitapçık yayınladık. Personel – bizim altımızda çalışan biri olur, kantin çalışanı, temizlikçi ya da güvenlikçi olur – milletvekillerinden kötü davranış gördüğünde bu davranışlar karşılıksız bırakılmayacak. Güç sahibi olmak, bütçeye karar vermek bazen insanları güç sarhoşu yapıyor ve kimileri olduklarından daha önemli zannediyorlar kendilerini.

David Murphy: Bize böylesi meşgul bir dönemde vaktinizi ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

Sarah Boyack: Ben teşekkür ederim; tecrübelerimi paylaşmak benim için çok önemli. Size önerim, internette parlamentonun sitesini ziyaret etmeniz. Merak ettiğiniz herhangi bir konu varsa bizim tartışmalarımızı oradan takip edip milletvekillerinin diyaloglarını görebilirsiniz. Başbakanı sorulan soruları takip edebilirsiniz. Site herkesin erişimine açık, raporlar da mevcut. Merak eden herkes eve gidince sitemize bakabilir.

SESSION 4: NAVIGATION INCLUSION IN THE CHANGING LANDSCAPES OF THE PEACE PROCESS

POLITICAL SETTLEMENTS RESEARCH PROGRAMME TEAM

Laura Wise,

Research Associate, Political Settlements Research Programme, University of Edinburgh

Robert Wilson,

Research Associate, Political Settlements Research Programme, University of Edinburgh

David Murphy: Good morning everyone. Please welcome Laura Wise, a research associate at the Political Settlements Research Program, which is a research program based in the University of Edinburgh. It is a consultancy group looking at peace processes. They do a lot of work with gender and conflict resolution and the inclusion of women, particularly in line with the UNSCR 1325. From our perspective, we are particularly looking at youth inclusion and UNSCR 2250. I think what we are seeing is 1325 is kind of creating a model which perhaps 2250 can follow the steps of. We may draw some parallels between those two.

Thank you very much to you both for coming, and we look forward to listening to what you have to say.

Laura Wise: Thank you very much. My name is Laura Wise. I am a research associate with the Political Settlements Research Program. I have been working there for 4 years. As part of this work, I have been working on a paper relating to women's inclusion in peace processes in Syria, Libya, Iraq and Yemen. I am going to talk more about those processes and inclusion, in general. We can, then, have a discussion about gender together.

Robert: Hello everyone, I am Robert. I am also part of the Political Settlements Research Programme. My initial research focused on Many Voices in the transition and British policy. I am here to talk about the Many Voices project, which is an interactive project that we are working on to try to include traditionally excluded civic groups in the transition process in Yemen.

Laura Wise: Thank you. While you are doing that, I would like you to look at those pictures, and I would like to see if you can figure out which one has something different.

Laura Wise: We are going to come back to that later. For now, can anybody tell me what differences in this picture?

DÖRDÜNCÜ OTURUM: BARIŞ SÜRECİNİN DEĞİŞEN COĞRAFYASINDA KAPSAYICILIK

SIYASİ ANLAŞMALAR ARAŞTIRMA PROGRAMI EKİBİ

Laura Wise,

Araştırma Görevlisi, Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı, Edinburgh Üniversitesi

Robert Wilson,

Araştırma Görevlisi, Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı, Edinburgh Üniversitesi

David Murphy: Herkese günaydın. Laura Wise'a hoşgeldin diyoruz. Kendisi Edinburgh Üniversitesi'nin Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı'nda araştırma görevlisi. Bu bir danışmanlık grubu, barış süreçlerini inceliyorlar. Toplumsal cinsiyet ve çatışma çözümü, kadınların katılımı gibi konularda ve BMGK 1325 üzerine çalışıyorlar. Biz de özellikle gençlerin katılımı ve BMGK 2250'yle ilgileniyoruz. Belki de 1325'in, 2250'nin izleyebileceği bir model oluşturduğunu söyleyebiliriz. İkisi arasında kimi paralellikler kurmak mümkün.

Geldiğiniz için ikinize de teşekkür ederiz, sizi dinlemek için sabırsızlanıyoruz.

Laura Wise discussed barriers to inclusion during peace processes in her presentation

Laura Wise sunumunda barış süreçlerinde katılımın önündeki engellerden bahsetti.

Participant: *I think the last one is different because there is woman in it. All other pictures involve men.*

Laura Wise: You are absolutely right. All of these pictures are really famous handshakes between combatants or political leaders, people who were fighting each other. As you can see from this picture, handshakes are mainly between men. It is a male space. This woman here was Miriam Coronel Ferrer, who was on the government peace panel for the Philippines during the peace process. She is a great speaker and an amazing peacemaker. To introduce a little bit more the questions that we have been asking for the last four years on our research programme, we are really interested in pathways to peace and what peace looks like. I don't want to focus too much on definitions because more times than not, it's more like concepts, but what we are really interested in is thinking about what types of different political settlements emerge from peace processes in transitions from war to peace. Who shapes these transitions and these peace processes? Who is involved? How can those political settlements be improved and made to be durable? How can they be made inclusive? How can they really transform a social contract, rather than simply sign a piece of paper that nobody reads or responds to? We are also looking at interventions in political settlements. What does a positive intervention in a peace process look like? What are the consequences of that? What are the potential unattended consequences of intervention in peace processes in terms of inclusion?

What we are really interested in is the issue of inclusion and, again, this is a contested word. Inclusion means many different things to different people. Our research is really looking at who is going to be included in peace negotiations. What are the criteria for selecting people to represent parties? Who is being included beyond the core conflict parties? Are we talking about women's groups, civil society organisations, religious actors, traditional leaders? Or, are we talking very narrowly about traditional military groups and people with guns? Why have they been included? What is the process that has led to such choices being made about who comes to the table and who is excluded from that? What are the arguments that are made for supporting certain types of inclusion and not others? For example, what arguments are people making regarding the inclusion of certain women and not others? Is there a certain or ideal type of inclusive peace process with an ideal type of person who should be included? Who is inclusion provided for? Are we looking at the table of the political talks? Are we looking at inclusion in a much broader scale? Are we looking at what is happening outside the room, also? What are the structures to promote inclusion? For example, in Syria, the women's advisory board is a formal structure. But what we see is Syrian women's involvement in the peace process is not just confined to that small group of

Slide from Laura Wise's presentation

Laura Wise'in sunumundan bir slayt

Laura Wise: Çok teşekkürler. Adım Laura Wise, Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı'nda araştırma görevlisiyim. Burada dört yıldır çalışıyorum. Bu çalışma kapsamında, kadınların Suriye, Libya, Irak ve Yemen'deki barış süreçlerine katılımını inceleyen bir makale yazıyorum. Size genel olarak bu süreçlerden ve kapsayıcılıktan bahsedeceğim. Sonrasında da toplumsal cinsiyete dair bir tartışma yürütebiliriz sizinle.

Robert: Herkese merhaba. Adım Robert, ben de Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı'nda çalışıyorum. İlk araştırmalarımda geçiş döneminde "Çok Sessizlik" ve İngiltere politikaları konusuna odaklandım. Size Çok Sessizlik projesinden bahsedeceğim; bu, Yemen'deki geçiş sürecinde geleneksel olarak dışlanan toplumsal kesimleri sürece dahil etmeye çalıştığımız interaktif bir proje.

Laura Wise: Teşekkürler. Bu resimlere bakmanızı rica ediyorum; sizce hangi resim diğerlerinden farklı?

Laura Wise: Evet, soruma cevap vermek isteyen var mı?

Katılımcı Sorusu: Son resim farklı; çünkü bir kadın var orada. Diğer tüm resimlerde erkekler var.

Laura Wise: Evet, doğru. Bu resimlerin tümü siyasi muarızlar ve liderler arasındaki ünlü el sıkışmalarını gösteriyor. Gördüğünüz gibi el sıkışmalar büyük ölçüde erkek. Erkekler için bir alan burası. Bu kadın Miriam Coronel Ferrer, kendisi Filipinler barış sürecinde hükümetin barış panelindeydi. Kendisi harika bir hatip ve barış yapıcısı.

women. What are the tensions that may exist between particular fights over inclusion? Because when we are talking about inclusion, we are talking about looking at peace processes, and often we are talking about a space that is very confined. There is a very limited amount of space, a limited number of seats at the table. Are there tensions ongoing between particular types of processes? You can have women's groups included but not civil society groups included, because that is just too many external actors beyond the core conflict parties. One of the ways we have been looking at inclusion issues is by looking at peace agreements. That might be a slightly odd choice because when we talk about inclusion in peace processes, we are much more looking at those pictures: who is in the room and who is not. Actually, what we found is that the content of peace agreements - by reading all those peace agreements - really tells you something about the particular agendas that made it into a peace process at a particular point of time. The issues that parties did actually manage to agree on, but also the issues that they didn't, issues that are not in these agreements. Particularly thinking about who is provided for in the peace agreement, not just in terms of who gets mentioned in a peace agreement, but also what are the mechanisms for transforming society that are built in the peace processes. What could be the potential inclusions, challenges and opportunities within specific choices, plans of government, or choosing to adopt human rights legislation. What are the potential inclusion issues that might come after a peace agreement, even if from a pro-inclusion perspective the agreement looks really good on paper. By looking at all 1789 peace agreements from 1990 to 2018, by reading all of them, by categorising them and coding them, it tells us something about the changing nature of peace processes in the last thirty years, which has implications on what we think about in terms of inclusion.

We can paint a picture of what we might think would be an ideal peace process, in terms of making progress from violence to an ideal form of peace. When we think about peace agreements, we found out that there is a lot of diversity in terms of the kind of issues that they deal with. What we would say is, for example, a ceasefire agreement, which is really narrowly committing parties to put down their weapons and move towards talks as a first step, would be very different from a comprehensive framework, which is usually the type of agreement we see people shaking hands over in those photos at the beginning. They tend to be much longer and address the really deep-rooted causes of the conflict. So what we see is that parties would come to a ceasefire and stop fighting, start having pre-negotiating talks, deciding on the format of those talks, and then those talks start making progress on agreeing important issues but not in a wholly comprehensive way. They are concentrated in isolation. Then, there is the implementation of the agreement. Philippines would be a good example

Size araştırma programımızda son dört yıldır cevaplamaya çalıştığımız sorulardan biraz bahsedeyim. Barışa giden yollara, barışın alabileceği biçimlere çok ilgi duyuyoruz. Tanımlara çok da bağlı kalmak istemiyorum çünkü çoğu zaman kavramlar daha önemli; fakat biz, savaştan barışa geçilirken yaşanan barış süreçlerinden ne tür farklı siyasi anlaşmalar çıkabileceğiyle ilgileniyoruz. Bu geçiş dönemlerini, barış süreçlerini kim şekillendiriyor? Kimler sürece dahil? Siyasi anlaşmalar nasıl düzeltilebilir, nasıl daha kalıcı hâle getirilebilir? Nasıl daha kapsayıcı olabilirler? Kimsenin okumadığı, ilgilenmediği bir kağıt parçasını imzalamaktan ziyade dönüştürücü bir toplumsal anlaşma olmaları nasıl sağlanabilir? Siyasi anlaşmalardaki müdahalelere de bakıyoruz. Barış sürecine olumlu müdahalede bulunmak ne anlama getirir? Bunun sonuçları nelerdir? Barış süreçlerinde kapsayıcılık adına yapılan müdahalelerin hesaplanmadık sonuçları neler olabilir?

Kapsayıcılık konusuyla yakından ilgileniyoruz. Bu biraz tartışmalı bir sözcük, zira kapsayıcılık sözcüğünden herkes farklı bir anlam çıkarıyor. Biz araştırmalarımızda barış müzakerelerine kimlerin dahil edildiğini inceliyoruz. Tarafları temsil edecek insanları seçerken uygulanan kriterler neler? Temeldeki çatışan taraflar haricinde kimler dahil ediliyor? Kadın grupları, sivil toplum kuruluşları, dini aktörler ve geleneksel liderler dahil ediliyor mu? Yoksa dar bir çerçeveye çizip geleneksel silahlı gruplardan, eli silah tutan insanlardan mı bahsediyoruz sadece? Bu insanlar neden sürece dahil edildi? Masada kimin oturup kimin oturmayacağına yönelik kararlar hangi süreçlerin ardından alınıyor? Bazı kesimlerin katılmasını, bazılarının ise katılmamasını isteyenler ne tür argümanlar öne sürüyor? Örneğin bazı kadınların dahil edilmesini, diğerlerinin ise edilmemesini isteyen insanların argümanları neler? İdeal bir kapsayıcı barış süreci türü var mı, sürece dahil edilmesi gereken ideal bir insan türü var mı? Kimlerin katılımı garantileniyor? Siyasi müzakerelerin yapıldığı masadan mı bahsediyoruz, daha geniş ölçekli mi konuşuyoruz? Odanın dışında neler olup bittiğini takip ediyor muyuz? Kapsayıcılığı teşvik eden yapılar neler? Örneğin Suriye'de kadınların danışmanlık kurulu resmi bir yapı. Fakat Suriye'deki kadınların barış sürecine katılımı bu küçük gruba sınırlı değil. Kapsayıcılığa dair yapılan tartışmaların altında hangi gerilimler mevcut? Kapsayıcılıktan bahsederken barış süreçlerine bakıyoruz, ve burada kısıtlı bir alan var. Masa etrafında belli sayıda koltuk var. Farklı gruplar arasında gerilimler var mı? Örneğin kadın gruplarının dahil edildiği fakat sivil toplum gruplarının edilmediği durumlar olabiliyor, çatışan tarafların haricinde pek de fazla grubun dahil edilmesi istenmediğinde böyle oluyor. Kapsayıcılığı konuşurken barış anlaşmalarına da bakıyoruz. Bu kimilerine tuhaf gelebilir zira barış süreçlerinde kapsayıcılık aslında odada kimin olup kimin olmadığıyla ilgili. Fakat biz gördük ki barış anlaşmalarının metinleri de bize, barış süreci esnasında

of a process that not only has a lot of peace agreements, because sometimes some peace processes have only one or two peace agreements in their lifetime, but as you can see this one has been a really long and well-documented peace process. There has been lot of back and forth, primarily between two parties, one that has a lot of moving pieces between government and non-state actors. We really see, when we had to go back to the implementation of an agreement and then moving back to pre-negotiation. Getting to a partial agreement and then moving to implementation and then moving back to ceasefire again. The reason we are using this tool is because it is a very good example of demonstrating what we think of it in terms of the natural progression of a peace process. The one we are hoping for rarely happens in practice and it is quite important to have that in the back of our minds when we think about inclusion. For example, most of the reference to gender and women in peace are mainly present in comprehensive framework agreements, when we reach a certain stage of a peace process. What about when we are negotiated a ceasefire agreement? How do we think about women in those phases of the peace process? What provisions are we including that recognise that women are part of conflict and peace systems in these early stages? We should be aware that there will be a lot of back and forth. It challenges us to move away from the sort of thinking that we have a ceasefire at the beginning and if we haven't got any kind of inclusion gains for women in that period of times, that's it, our chances are gone.

Participant: *Can we see Turkey?*

Laura Wise: Yes, we can, but I don't have any agreements for Turkey. I think we do have an agreement that Turkey has signed as an external actor. This is something that we see with these agreements: it is not always between a government and a non-state actor, but also it could be a group of states related to a conflict in another location. Syria is a great example of that. Afghanistan is also a good example of that. That actually brings me on something else that we have learnt from this database: what we see as a peace process is traditionally - in the academic literature - understood at the national level. Peace processes are between a government and non-state actor with this traditional handshake moment. What we have discovered when we were reading through and collecting all these agreements is that we are not just looking at peace agreements signed on a national level involving a government, but we are also seeing these peace processes above and below the state. By that I mean that we are also seeing a lot of local peace processes, in a particular locality, that may or may not relate to the wider conflict but definitely does not always have the usual suspects included in the peace process. What it means in terms of inclusion is that there are opportunities and challenges that come with that, typically thinking about women. For example, in

ne zaman hangi konuların gündeme geldiğini gösteriyor. Tarafların mutabık olduğu konular kadar olamadığı konular hakkında da, anlaşmaya nelerin dahil edilmediğine bakarak fikir sahibi olabiliyoruz. Barış anlaşmalarında kimlere dair maddeler var, kimlerden bahsediliyor, toplumu dönüştürmek için hangi mekanizmalar öngörülmüş? Başka kimler dahil edilebilir, bazı tercihlerin getirdiği zorluklar ve fırsatlar neler olabilir, hükümetin planları ne, insan hakları kanunları nasıl kullanılabilir? Barış anlaşmasından sonra kapsayıcılığa dair hangi sorunlar yaşanabilir, anlaşma her ne kadar kağıtta iyi dursa da? 1990 ve 2018 arası imzalanmış 1789 barış anlaşmasına bakarak, bunların tümünü okuyarak, kategorize edip kodlayarak bu araştırmayı gerçekleştirdik. Bu sayede son otuz yılda barış süreçlerinde nelerin değiştiğine şahit olduk; bu da kapsayıcılığa dair düşüncelerimizi değiştirme potansiyeline sahip.

İdeal bir sürece dair kendimizce bir tablo çizmemiz mümkün; şiddetten ideal bir barış hâline nasıl geçileceğine dair tasarılarımız olabilir. Barış anlaşmalarına baktığımızda ele aldıkları konular itibarıyla büyük bir çeşitlilik mevcut olduğunu görüyoruz. Örneğin ateşkes anlaşması tarafları silahları bırakıp birbiriyle konuşmaya yöneltmek adına atılan ilk adımdır genelde, ve bu tür bir anlaşma, kapsamlı bir çerçeveden farklı olacaktır - bu tür anlaşmalar ise başta gördüğümüz resimde olduğu gibi, insanların el sıkışarak poz verdiği anlaşmalardır genelde. Bu anlaşmalar daha uzun olup çatışmanın temelindeki sebepleri çözmeyi hedeflerler. Gördüğümüz gibi, taraflar bir araya gelir, ateşkes ilan edilir ve çatışma durur; müzakere öncesi görüşmeler başlar, bu görüşmelerin formatı kararlaştırılır, sonra da bu görüşmelerde önemli meseleler üzerinde mutabakat sağlanmasına çalışılır, bu mutabakatın kapsamlı olması gerekmez. Belirli konulara odaklanılır. Bundan sonra ise anlaşmanın uygulanması gelir. Sadece barış anlaşmalarından ibaret olmayan bir barış sürecine iyi bir örnek olarak Filipinler'i gösterebiliriz; bazen barış süreçlerinde sadece bir iki barış anlaşması yer alır, fakat gördüğümüz gibi, bu oldukça uzun ve iyi belgelendirilmiş bir barış süreciydi. İki taraf arasında çok miktarda diyalog vardı, hükümet ve devlet dışı aktörler arasında da. Anlaşmanın uygulanmasına ve müzakere öncesi döneme baktığımızda bunları görebiliyoruz. Kısmi bir anlaşma sağlandı, uygulanmaya geçildi ve sonra yeniden ateşkes ilan edildi. Bu örneği kullanmamızın sebebi, barış sürecinin doğal gelişimini çok iyi gösteren bir örnek olduğunu düşünmemiz. Umduğumuz ideal model pratikte pek gerçekleşmiyor, kapsayıcılık üzerine düşünürken bunu hatırlamakta fayda var. Örneğin toplumsal cinsiyet ve barış süreçlerindeki kadınlara dair referanslar çoğu kapsamlı çerçeve anlaşmalarında mevcut, yani barış sürecinde belli bir aşamaya gelince bunlar da mevcut oluyor. Peki ya ateşkes anlaşması müzakereleri esnasında durum nasıl? Barış sürecinin bu aşamalarında kadınlara dair ne söyleyebiliriz? Kadınların çatışmanın parçası olduğunu tanıyan, barış

some contexts, women would have more access to a more local level peace process than they would at the national level because they already hold positions of authority and power within the local communal structures. In some contexts, it can be the opposite: there is less space for international actors to push for the inclusion of women, and even when they do, that might have a detrimental effect in a way that they are treated by other participants in the process. Again, if we are thinking of peace agreements as internationalised processes, they can have, on the one hand, a greater commitment to gender inclusion - like UNCR 1325 - but that can actually not be an incentive for those states to make space and room for women. All those thinking about these conflicts in those processes, in terms of different levels, can also help us think differently about the inclusion challenged that we might be facing at those levels. We can now go more into the content of the peace agreements themselves.

There is a core distinction between mechanisms that foster horizontal inclusion between elites - political and military - that might be more likely to sign up to in an agreement, or more sectoral provisions in peace agreements. So, acknowledging that a peace agreement is not only relevant for the narrow parties that have signed it, provisions need to recognise, to include or at least think about other people and other groups. So here we have peace agreements that included references in their text. Power-sharing is used in various forms, sometimes in combination. sometimes just by itself, talking and thinking a lot about territorial distribution, decentralisation or devolution. We see that it has been used in peace agreements and in terms of inclusion this can have pros and cons. On the one hand, it is often counted as a way to bring power closer to people and to decision-making processes, or recognising different regional needs, but also it can raise different challenges for women, non-aligned or non-dominant minorities. When we start passing the powers of the state to smaller entities, what does that mean for equality of particular groups that are now new minorities in the small entities part of the state? Do peace agreements recognise that and provide for that or not have amnesty, for example, which, on the one hand, is something that encourages parties to sign or commit to a peace agreement, but on the other hand, means they will never face any criminal punishment. So, what does that mean for the inclusion of victims of conflict in the process? It is an issue that was raised particularly in Colombia with the referendum on the peace agreement. We can see a small percentage of inclusion for particular sectors: women and girls appear to be included in 19% of peace agreements. Something really important to say about these number is that you might look at these and think, okay, fantastic, 19% of peace agreements provide for women but when you actually go in those agreements in a little bit more in depth, some of these are a really brief acknowledgements that women exist in the conflict, but there is no action

sistemlerine de erken aşamalardan itibaren dahil edilmelerini öngören hükümler oluşturuluyor mu? Bu meselenin hemen çözülemeyeceğini, üzerine epey tartışma döneceğini de kabul etmemiz gerekiyor. Bu sayede “baştaki ateşte kadınların katılımına dair başarı sağlanamadıysa şansımızı yitirdik” tarzı bir düşünce tarzından da uzaklaşmış oluyoruz.

Katılımcı: Türkiye’yi görebilir miyiz?

Laura Wise: Evet, ama Türkiye’den bir anlaşma yok listede. Sanırım Türkiye’nin dış aktör olarak imzaladığı bir anlaşma mevcut. Bu anlaşmalarda böyle bir şey var, anlaşmalar her zaman hükümet ve devlet dışı aktörler arasında olmayabiliyor, bazen de başka bir yerdeki çatışmayla alakalı olan bir grup devlet arasında oluyor. Buna iyi bir örnek olarak Suriye’yi gösterebiliriz. Afganistan başka bir örnek. Bu vesileyle, veritabanından öğrendiğimiz bir bilgiyi sizinle paylaşayım: bizim geleneksel olarak akademik literatürde barış süreci kavramından anladığımız şey ulusal seviyede gerçekleşen bir olay. Bu görüşe göre barış süreçleri hükümet ve devlet dışı aktör arasında olur, sonunda da burada gördüğümüz gibi beylik bir el sıkışma pozı verilir. Bu anlaşmaları okuyup kaydederken şunu fark ettik, barış anlaşmaları sadece ulusal düzeyde ve hükümetlerle değil, devlet seviyesinin altında ve üstünde de gerçekleşiyor. Yerel barış süreçleri de var, belirli bir bölgede yürüyen bu süreçler genel çatışmayla bağlantılı ya da bağlantısız olabiliyorlar, fakat aktörleri, barış süreçlerinde olmasını beklediğimiz aktörler olmayabiliyorlar her zaman. Bunun da kapsayıcılık anlamında getirdiği zorlukların yanısıra fırsatlar da var, özellikle de kadınlar bağlamında. Örneğin kimi bağlamlarda kadınların yerel düzeydeki barış süreçlerine katılımı ulusal düzeydeki süreçlere katılımından daha kolay, zira mahalli yapılar içinde hâlihazırda belli bir mevkiye ve güce sahipler. Kimi bağlamlarda ise durum bunun tam tersi, zira uluslararası aktörlerin kadınların katılımını teşvik etmesi mümkün olmayabiliyor; ettiklerinde bile bunun süreçteki diğer katılımcıların kadınlara davranışları üzerinde olumsuz bir etkisi olabiliyor. Barış anlaşmaları uluslararası süreçler olarak gerçekleştiklerinde toplumsal cinsiyet katılımına bağlılıkları daha üst düzeyde olabiliyor – örneğin BMGK 1325 – ama bu, devletlerin kadınlara alan açması için teşvik edici olmayabiliyor her zaman. Çatışmalara ve süreçlere dair farklı düzeylerde düşünmek, katılıma dair karşılaşılabilecek çeşitli zorlukları daha iyi anlamamızı sağlıyor. Şimdi biraz da barış anlaşmalarının içeriklerinden bahsedelim.

Barış anlaşmalarında siyasi ve askeri elitler arasında yatay kapsayıcılığı teşvik eden mekanizmalarla sektörel tedbirler arasında temel bir fark mevcut. Barış anlaşmasının sadece anlaşmayı imzalayan dar kadrolar için önemli olmadığını, diğer grupları ve kesimleri de etkilediğini kabul eden maddeler yer almalı. Bunun yapıldığını gördüğümüz barış anlaşmalarına örnekler var burada. Bu örneklerde iktidar paylaşımı

towards inclusion. They are not building an inclusive process, and in some contexts they might further victimise particular groups in terms of language that the peace agreement uses rather than referring to providing for women as an agent of change in conflict, it further marginalises them, so it is something to bear in mind.

What do we take away from all of this? Over the last four years, not just from the peace agreements project but also with our partners more broadly, we learnt these three lessons about inclusion. Firstly, tensions between different forms of inclusion are inevitable in peace process because we are talking about a really diverse range of actors and stakeholders within a society. Those aren't going away by just pretending they don't exist. There is a limited space at the table. Those challenges make us think about what alternative seats might be created if we are constrained by those tensions. What is the broader way to mobilise for peace? Secondly, thinking again of peace processes operating at all those different levels, thinking about the different inclusion challenges that I have just mentioned, how do those different levels interact as well? For example, if you have a mediator, like a UN mediator, a very high-level internationalised process which is focused on the core conflict parties, are there other processes happening at other levels that actually we could mobilise around to support inclusion? What are the ways in which those processes interact with each other that if you are advocating an inclusive peace process you can mutualise? What are the dangers of some processes being blocked or stored that could have an impact on the wider system? Finally, inclusion mantras without practical strategies actually damage pro-inclusion agendas. That was an issue with Colombian example. On the one hand, it was one of the most inclusive peace process that we have ever had and an incredibly long peace agreement, hugely intersectional approach with reference to women, reference to African-Columbian people, reference to indigenous people, reference to workers, reference to different religious groups. But what I meant was that when it came to the referendum a lot of people who were supporting the process from the outside were not paying attention to all the internal conversations between those different sectors of society that were actually on the ground in Colombia. When the agreement failed a lot of people were very unprepared for that possibility because it had the reputation of being so inclusive. It is like a warning that if you are just talking of women but not adding how and why women are going to be added, and what would that mean for the process and what would that mean in terms of women inclusion, it could be very easy for people who think that women shouldn't be in a process to sort of shut that door. We haven't solved this, so why should we add any women? My colleague is going to talk about how we have tried to address some of these inclusion challenges.

nın çeşitli şekillerde, hatta bazen kombinasyon hâlinde kullanıldığını görüyoruz. Bölgesel dağılım, ademimerkeziyetçilik ve yetki devri yöntemleri üzerine düşünüldüğü, bu yöntemlerin devreye sokulduğu oluyor. Barış anlaşmalarında bunların kullanımının kapsayıcılık açısından getirileri de var götürüleri de. Bu sayede halk karar verme süreçlerine daha yakın konumlanıyor, farklı bölgelerin kendilerine has ihtiyaçlarına yanıt verebilmek mümkün oluyor; fakat bir yandan da kadınlar için, belli bir gruba ait olmayan veya güçsüz olan azınlıklar için yarattığı zorluklar mevcut. Devletin yetkilerini daha küçük birimlere dağıtmak, bu küçük birimlerin içinde azınlık konusunda kalan kimi grupların eşit muamele görmesi açısından problemler yaratabilir. Barış anlaşmaları bu riskin farkında mı, bu durum için tedbirleri var mı? Örneğin af kavramına bakalım – bir yandan af, tarafları barış anlaşmasını imzalamaya ve uygulamaya teşvik eden bir kavram, fakat öte yandan, suçluların herhangi bir cezai yaptırımla karşılaşmayacağı anlamına geliyor. Peki bu, çatışma mağdurlarının sürece dahil edilmesi bağlamında ne anlama geliyor? Bu mesele Kolombiya'daki barış anlaşması referandumunda özellikle gündeme gelmişti. Kimi kesimlerin düşük oranda dahil edildiğini görüyoruz, örneğin kadınlar ve kızlara barış anlaşmalarının % 19'unda yer veriliyor. Bu sayılara bakıp ne güzel, en azından barış anlaşmalarının % 19'u kadınları koruyor, diyebilirsiniz fakat anlaşma metinlerine baktığımızda görüyoruz ki aslında bir kısmında sadece kadınların çatışmadaki mevcudiyeti kaydedilmiş, onları kapsamaya yönelik herhangi bir girişim veya taahhüt yer almıyor. Kapsayıcı bir

Participants and DPI CEO, Kerim Yıldız, listen to the presentation by Laura and Robert from the Political Settlements Research Programme

Katılımcılar ve Kerim Yıldız Laura ve Robert'in sunumunu dinlerken.

Robert: Just before I talk about Many Voices, I am going to provide a little background context on Yemen and, importantly, the way that we see this project is that there is a huge potential power in traditionally excluded civic groups. The challenge is how can we engage them through this platform. I will give some background for those of you who might not be familiar. So, if we go back to 2014 you will see what was the national dialogue on the conflict, and even in the 2011 transition when you saw protests, there have been constant changes surrounding inclusion. It is a highly fractured conflict. As part of Many Voices, men and women have been a key. So, the groups that we had worked with, did initially gain a 13% quota within the delegations on international dialogue and the issues that are, in reality, due to the ongoing conflict and ratification issues. That hasn't really happened. With that said, it is important to remember, they were central in the 2011 protests. I think that probably led to stepping down. I think, importantly, that should be remembered in terms that their political activities there led to them becoming more engaged. I think there was a shift in public opinion in terms of how they engage with political ideas. The challenge of Many Voices is that we have been trying to facilitate a platform where we can include those groups traditionally isolated from all forms of political process on a long-term basis to navigate those challenges and to try ultimately to encourage the change of the norms. Inclusion will vary depending on where you are in the country, what government you are in, what region you live in. The spectrum of actors as Laura mentioned in lot of cases, and Yemen in particular, is really diverse and highly regionalised. This doesn't impact the tools or the mechanisms being used in each process. The question is how do we include these groups in a more efficient, official process? At the local level, elite politics are still a problem. Local authorities support women in the public office, but these tend to deal with women issues, or family issues, when in reality the effectiveness of women in all youth groups in dealing with male-dominated issues, like negotiation or security issues, is quite clear.

Many Voices is both a website and an application which is broadly providing an interactive and digital network and research platform. It is dedicated to peace-making and ultimately to sustainable peace in Yemen. What we are working on at the moment is looking for people to submit their opinions and views, and then generate a set of questions which would be more focused on the permanent and pressing issues. As I mentioned earlier, Many Voices aims to empower Yemenites and stakeholders from all social groups, governments and groups that have traditionally been excluded from the peace process. We hope to achieve this through digital and analytical network and research tools. I think the key thing for us is that Many Voices is still very much developing. A lot of ideas that we are talking about today are still being developed at

süreç inşa etmeye yönelik bir hareket yok, hatta kimi durumlarda kullanılan dil belirli grupları daha da mağdurlaştırabiliyor; kadınların çatışmada ve sonrasında faal aktörler olduğunu kabul etmemek, kadınları daha da marjinalize etmek anlamına geliyor. Bunu akılda bulundurmakta fayda var.

Bütün bunlardan çıkarmamız gereken ders nedir? Son dört yıldır sadece barış anlaşmaları projemizden değil, ortaklarımızla yaptığımız diğer çalışmalarından da çıkardığımız üç ders var kapsayıcılığa dair. Birincisi, barış süreçlerinde farklı tür kapsayıcılıklar arasında gerilim yaşanması kaçınılmaz bir durum, zira bir dizi birbirinden epey farklı aktörden ve paydaştan bahsediyoruz. Bunlar yokmuş gibi davranmak onları ortadan kaldırmaz. Masada belirli sayıda koltuk var. Bu zorluklar da bize farklı, yeni koltuklar yaratmak için neler yapılabileceğini düşündürüyor. Barış için geniş bir seferberlik nasıl yaratılabilir? İkincisi, barış süreçlerinin farklı seviyelerde ilerlediğinden, her seviyede kapsayıcılığa dair farklı sorunların yaşandığından bahsettik; peki bu farklı seviyeler birbirleriyle nasıl etkileşime geçiyor? Örneğin bir BM arabulucusunu ve çok üst düzey, uluslararası bir süreci düşünün, bu süreç çatışmadaki esas gruplara odaklanmış; peki bu durumda biz, farklı seviyelerde gerçekleşen başka süreçleri, kapsayıcılığı desteklemek adına kullanabilir miyiz? Bu süreçler birbirleriyle nasıl etkileşiyor, bu etkileşim kapsayıcı bir barış sürecini desteklemek için nasıl kullanılabilir? Sistemi iyi yönde etkileyebilecek süreçlerin engellenmesinin tehlikeleri nelerdir? Son olarak, lafta kapsayıcılığa önem verip uygulanabilir stratejiler geliştirmek de kapsayıcılığa zarar verebilir. Kolombiya örneğinde bunu gördük. Kolombiya'daki barış süreci bir yandan dünyanın en kapsayıcı barış süreçlerinden biriydi, barış anlaşması epey uzundu, kadınlara, Afro-Kolombiyalıları, yerli halka, işçilere ve dini gruplara referanslarla doluydu. Fakat referandum gelip çatığında görüldü ki süreci dışarıdan destekleyen insanların çoğu, toplumun bu farklı kesimleri arasındaki iç diyaloglara hiç kulak vermemiş. Anlaşma başarısız olunca çoğu insan çok şaşırdı, bu ihtimali düşünmemişlerdi bile çünkü anlaşmanın çok kapsayıcı olduğunu biliyorlardı. Kadınlardan bahsedip durmak ama kadınların sürece nasıl ve neden dahil olacağını belirtmemek bu tür davranışlara bir örnek; bunlar net bir biçimde belirtilmediği sürece, kadınların süreçlere katılmasını istemeyen kişiler, kadınları süreçten dışlayabilir. “Daha çözmediğimiz başka sorunlar var, kadınları dahil etmenin sırası mı şimdi?” diyebilirler. Şimdi sözü meslektaşına veriyorum; kendisi kapsayıcılığa dair kimi zorlukları nasıl çözmeye çalıştığımızı anlatacak.

Robert: “Çok Seslilik”ten bahsetmeden önce size Yemen’e dair biraz bilgi vereceğim; projemiz kapsamında, süreçlerden genelde dışlanan grupların aslında büyük bir güç potansiyeline sahip olduğunu düşünüyoruz. Onları platformumuz aracılığıyla nasıl sürece dahil edebiliriz, bunun üzerine kafa yoruyoruz. Konuya herkes aşına olma-

the moment. The process is still on, and we are still in the process of taking this online. The discussions that we have had with people on the ground have led to an interactive process of reflection, feedback and discussion from many people about their experiences. I think that this, ultimately, will lead to a truthful interpretation of the facts and is what a more comprehensive conflict resolution looks like. It is not just about putting something online, it is very much about an ongoing dispersive interaction with Yemeni stakeholders. A good example of the power of people, of traditionally excluded groups in Yemen, is that of a province that is considered to have quite a tribal government where women and youth have led to inter-tribal ceasefire negotiations with armed groups. We have helped them access humanitarian resources. There is clear potential with these groups, it has just to go in a more official roles in the local processes. The important point is that there is a clear appetite and capability in Yemen. During a lot of our discussions so far with chairholders and people on the ground, WhatsApp and Facebook are quite popular platforms. Generally, they are trusted as safe in terms of security for the users but also in terms of usage from all parts of the demographic. Twitter is considered as being a fairly elite platform. People tend to stay away from it. From that point, I think, using cultural factors is also important in terms of inclusion if you are trying to design an interactive digital, platform. We are doing it online. Sometimes, from an external position, being aware of this cultural knowledge is an important part of inclusion. It is not just practical, but it is also being aware of practices in the ground. There is also an ethical perspective with inclusion when you are doing it online. I am saying that because we had discussions with people about regions where Houthis monitor online activity. For those of you who don't know Houthis are the rebel group in Yemen. They monitor a lot of the internet access. So it is an ethical dilemma, in a sense that for example a female researcher is going to have ethical implications if we are asking them to give their views online. There is a particularly high level of women participation, so it's important to make sure that if you are asking people to give their views it is done in an anonymous way and it is safe. These again are lots of different dynamics and new answers that we need to consider if we are asking people to contribute. If we are trying, ultimately, to gain inclusion we have to do it in a safe way and ethical way.

So, developing a peace tech is helping us to connect with, and further understand, new answers of those involved in navigating in such a volatile setting. I am going to just say that there is a wider point about that in the sense that it gives us an opportunity to build an extensive social network for the project. As Laura mentioned, there is often going to be a lot of different groups inputting on the ground for inclusion. We can try to generate a broader network of actors. We have been able to put out feedback on

yabileceği için biraz ön bilgi vermek istiyorum öncelikle. 2014 yılına baktığımızda çatışmaya dair ulusal bir diyalog olduğunu görüyoruz, 2011'deki geçiş döneminde yapılan protesto eylemlerinde de böyleydi, ve kapsayıcılığa dair pratiklerde sürekli değişimler yaşanıyor. Pek çok kırılma noktasına sahip bir çatışmadan söz ediyoruz burada. "Çok Seslilik" projesinde kadınlar ve erkekler bir arada çalışıyor. Birlikte çalıştığımız gruplar başta uluslararası diyalog heyetleri içinde % 13'lük bir kota elde ettiler, bu heyetler çatışma ve mütalaa alanında yaşanan sorunlar üzerine çalışıyordu. Bu kota hayata geçirilmedi. Fakat yine de, 2011 protestolarında önemli bir rol oynadılar. Siyasi faaliyetleri sayesinde meselelerle daha içli dışlı hâle geldiklerini düşünüyorum. Siyasi fikirlerin nasıl ele alınması gerektiğine dair kamuoyunun da bu dönemde değiştiğini gözlemliyoruz. "Çok Seslilik"te verdiğimiz mücadele şu, normalde siyasi süreçlerden dışlanan grupların barınabileceği bir platform yaratmak, onlara bu süreçlerde nasıl davranılacağını uzun vadede öğretmek ve normları değiştirmeye teşvik etmek istiyoruz. Ülkenin neresinde, hangi yönetim altında, hangi bölgede yaşadığınıza göre değişiyor kapsayıcılığın şekli. Laura'nın da dediği gibi aktörler çok çeşitli, özellikle de Yemen'de durum böyle. Bu, süreçlerde kullanılan araçları ve mekanizmaları etkiliyor. Bu grupları daha resmi süreçlere nasıl dahil edebiliriz? Yerel düzeye baktığımızda elitlerin siyaset üzerindeki hakimiyetinin sorun olduğunu görüyoruz. Yerel yetkililer kadınların kamu görevlerine iştirakını destekliyor, fakat kadınlara kadın ve aileyle ilgili işler layık görülüyor; halbuki kadınların müzakere ve güvenlik gibi konularda da önemli bir rol oynadığı aşikar.

"Çok Seslilik", hem bir web sitesi hem de uygulama; amaç interaktif ve dijital bir ağ ve araştırma platformu sağlamak. Yemen'de barış inşasını ve sürdürülebilir barışı destekliyor. Bu aralar, insanlardan görüşlerini ve fikirlerini topluyoruz, bunlara bakarak kalıcı ve acil sorunlara dair bir dizi soru geliştireceğiz. Daha önce dediğim gibi "Çok Seslilik"ın hedefi Yemenlileri, tüm toplumsal gruplardan paydaşları, yönetimleri ve barış süreçlerinden genel olarak dışlanan grupları güçlendirmek ve desteklemek. Dijital ve analitik ağlarla ve araştırma araçlarıyla bunu yapmayı hedefliyoruz. Proje hâlen gelişme aşamasında. Bugün sizinle konuştuğumuz fikirlerin çoğu hâlâ geliştiriliyor. Süreç devam ediyor, biz de bu süreci internette paylaşıyoruz. Tabandaki insanlarla diyalogumuz, onların bize yaptığı geribildirimler ve paylaştıkları düşünceler, bunu interaktif bir süreç kıldı. Bu sayede gerçeklerin dürüst bir şekilde yorumlanacağını, kapsamlı bir çatışma çözümünün gerçekçi bir resminin çizileceğini düşünüyorum. İş sadece her şeyi internete koymak değil; aynı zamanda Yemenli paydaşlarla sürekli etkileşim hâlinde olmak da önemli. Genelde dışlanan grupların gücüne dair bir örnek vereyim: bir vilayette kabile yönetimi var; burada kadınlar ve gençler, farklı kabilelerin silahlı grupları arasındaki ateşkes müzakerelerini başlattı-

networks through discussions with app developers in Yemen, and they understand the security dilemma in terms of making sure people are safe using these online inclusive mechanisms.

These are number of ways in which you can try to interpret ways inclusion can be looked at. There is extreme potential in the power of different civic groups in any conflict, as well as in Yemen. We try to figure out how we can address inclusion in many different ways

Laura Wise: Thank you very much for listening to us. For the rest of the session, we could go around and everybody who wants can share a few words on what you think inclusion looks like in a peace process and also whether that has changed, and we will be open to discuss this further.

Participant: *We thought as a group of three that one of the ways to have an inclusive peace process is to compromise, so no side is excluded or criminalised, and also to globally share some important images which could be nothing, but which could help the world to see what's happening and maybe find support for this peace process.*

Participant: *We had a discussion about how and when a peace process starts.*

Laura Wise: It is a really great point. Where does the peace process start and in what directions is it going? What does that mean for the potential legitimacy of the peace process? Thank you.

Participant: *In our group, we thought about the actors who can be involved in peace processes: women, youth, different religious groups. What we missed here is the religious and the indigenous people and ethnic national groups.*

Laura Wise: Thank you. My next question to you would be what you think the biggest barriers are for inclusion in peace processes? I mentioned a few but I am really interested in what you see as barriers for inclusion, particularly in terms of barriers to inclusion of youth. Because it is quite a new agenda, in the global normative space of youth inclusion compared to women and gender inclusion. Also, what would be an opportunity for youth to be included?

Participant: *I think social media could be a very good opportunity for youth groups because it is something in which you do not really need a specific age, you can freely share ideas and point of views. I think a barrier is the mindset of people, of course, but also opposition to inclusion in civil society because inclusion means power-sharing. When you have to include a group, you are also giving part of your power to this group.*

lar. Kendilerine insani kaynaklara erişim desteği verdik. Bu grupların potansiyeli olduğu ortada, fakat yerel süreçlerde daha resmi roller alabilmeleri gerekiyor. Yemen'de buna yönelik bir istek ve potansiyel var, bu açık. Oradaki insanlarla yaptığımız görüşmelerden anladığımız kadarıyla WhatsApp ve Facebook epey popüler uygulamalar. Hem güvenli oldukları düşünülüyor, hem de herkes kullandığı için tercih ediliyorlar. Twitter ise bunlara kıyasla daha elit bir platform olarak görülüyor ve insanlar tarafından çok tercih edilmiyor. Dolayısıyla interaktif bir dijital platform oluştururken bu tür kültürel faktörlere dikkat etmek de kapsayıcılık açısından önemli. Bu çalışmayı internette yürütüyoruz. Özellikle dışarıdan gelenler için, kültürel inceliklere hakim olmak önemli. Böylece insanların ne yaptığını öğrenebiliyoruz. Kapsayıcılığın etik bir boyutu da var elbette. Husilerin internet faaliyetlerini denetlediği bölgeler var. Husiler Yemen'deki isyancı grup. İnternet faaliyetlerini sıklıkla denetliyorlar. Dolayısıyla örneğin kadın bir araştırmacıdan fikirlerini internette paylaşmasını taleptirmemiz bizi etik açıdan çıkmaza sokabilir. Kadınların katılımı özellikle yüksek olduğu için insanlardan fikirlerini paylaşmalarını istediğinizde onlara güvenli ve anonim bir ortam sağlayabilmeniz çok önemli. Bir sürü farklı dinamik var, insanların katılımını talep ederken bunları da hesaba katmamız gerekli. Kapsayıcılık için mücadele ederken bunun güvenli ve etik koşullar altında gerçekleşmesini de sağlayabilmeliyiz.

Barış için bir araç geliştirerek, bu değişken ortamda çalışan kişilerle bağlantılar oluşturmaya ve onları anlamaya çalışıyoruz. Bu sayede projemiz için geniş bir sosyal ağ oluşturma fırsatı da doğdu. Laura'nın dediği gibi, kapsayıcılık için çalışırken düşünülmesi gereken bir sürü farklı grup var. Daha geniş bir aktörler ağı oluşturmaya hedefleyebiliriz. Yemen'deki uygulama geliştiricilerimizle konuşmalarımızda onlara geribildirimde bulunduk; güvenlik konusundaki hassasiyetimizi onlar da anlıyor.

Kapsayıcılığa getirilebilecek farklı yaklaşımları size kısaca anlattım. Bütün çatışmalarda olduğu gibi Yemen'de de çeşitli toplumsal grupların büyük bir potansiyeli var. Bu potansiyeli kullanmaya yönelik kapsayıcılığı nasıl farklı şekillerde kullanabileceğimizi araştırıyoruz.

Laura Wise: Bizi dinlediğiniz için çok teşekkür ederiz. Oturumun geri kalanında sizin bu konudaki fikirlerinizi duymak istiyoruz; sizce barış süreçlerinde kapsayıcılık nasıl olmalı, bunu merak ediyoruz.

Katılımcı: *Arkadaşarımla ben şöyle düşünüyoruz, bizce kapsayıcı bir barış sürecinde taraflar taviz verebilmeli ve uzlaşabilmeli, böylece kimse dışlanmamış ve ötekileştirilmemiş olur. Paylaşımında bulunmak da önemli, bu sayede dünya olup bitenlerden haberdar olup destek verebilir barış sürecine.*

Participant: *I think main barrier is a current discourse which create or produce conflict among groups. First of all, we have to change the discourse of being against each other.*

Esra Elmas: When you ask questions, I always remember Turkey's context. For example, political ideologies I think are one of the biggest challenges, or obstacles. When it comes to youth participation, age hierarchy is very common in many parts of the world, it is a challenge. What kind of opportunities can we ask for? Maybe, now it is a more fragmented society in terms of political ideologies, maybe you can't ask young people to be part of very concrete stable ideologies. All those bullet points are changing from a country to another.

Participant: *I think that with the help of social media, we see the rise of non-political actors becoming a voice or an example for the next generation.*

Participant: *I think that in addition to this, trainings could be a good way to include youth groups in order to be capable of engaging them.*

David Murphy: I think that Greta Thunberg is a good example to look at. She has become prominent very quickly and started a movement on climate change animated by young people across the world. I think it is really interesting to see people opposing climate change activism attempting to marginalise her by saying that she has been used by a certain agenda, or saying that she is too young to make these kinds of decisions, or that she is being used as a tool. I think you can probably draw parallels with youth inclusion in peace processes, it is very easy for those in power to marginalise young people.

Participant: *One of the crucial things is creating trust between groups, and first of all political leaders or religious leaders, as we see in lots of conflict resolution processes how actors trust each other is crucial for the success of the process.*

Participant: *I believe that music and culture are very important, the artist could play a very important role.*

Participant: *I think the public is looking for symbolic images from the politicians but in this world the ordinary people have the power to document the process and to effect the changes. Maybe, people should be informed about their own power.*

Laura Wise: Thank you. I think it is a very important point. Sometimes, when we only see those images of these men in suits, because traditionally it is the way a peace process is setup, we think that is the only way peace processes happen. We know from our own experiences there are also other experiences, that people are making peace every single day, whether they have a mandate or not. I really like that point about thinking about our own power within these processes, as well. Also, it is interesting

Katılımcı: *Biz de barış süreci nasıl ve ne zaman başlar, bunun üzerine konuştuk.*

Laura Wise: Evet, bu da önemli bir nokta. Barış süreci nerede başlar, hangi istikamette ilerler? Barış sürecinin olası meşruiyeti açısından bunun anlamı nedir? Teşekkürler.

Katılımcı: *Biz de barış süreçlerine dahil edilebilecek grupları konuştuk, kadınlar, gençler, çeşitli dini gruplar örneğin. Fakat yerli halk gruplarını ve etnik grupları atlamışız, onu fark ettik.*

Laura Wise: Teşekkürler. Sıradaki sorum şu – sizce barış süreçlerinde kapsayıcılığın önündeki en büyük engeller neler? Birkaç tanesinden ben bahsettim, ama sizin bu konudaki görüşlerinizi merak ediyorum, özellikle de gençlerin önündeki engellere dair ne düşündüğünüzü merak ediyorum. Küresel boyutta baktığımızda, gençlik katılımı, kadın katılımına ve toplumsal cinsiyet eşitliğine kıyasla daha yeni gündeme gelmiş bir konu.

Katılımcı: Sosyal medyanın gençlik grupları için iyi bir fırsat olduğunu düşünüyorum zira erişimi herkese açık, fikirlerinizi ve görüşlerinizi özgürce paylaşabiliyorsunuz. İnsanların zihniyetlerinin kimi zaman engel teşkil edebildiğini düşünüyorum, sivil toplumun katılımına karşı çıkanların bir kısmı da iktidarlarını paylaşmak istemedikleri için böyle yapıyorlar bence. Çünkü bir grubu sürece dahil ettiğinizde onlara güç de vermiş oluyorsunuz.

Katılımcı: *Bence esas engel, gruplar arasında çatışma yaratan ya da arttıran söylemler. Bu söylemi değiştirmemiz gerek her şeyden önce.*

Esra Elmas: Sorduğunuz sorular bana hep Türkiye'yi düşündürüyor. Örneğin bence en büyük engellerden biri siyasi ideolojiler. Gençlik katılımı hususunda dünyanın çoğu yerinde yaşa dayalı hiyerarşiler sorun yaratıyor. Ne tür imkanlar oluşturabiliriz? Toplum artık siyasi ideolojiler bakımından daha ayrılmış durumda, dolayısıyla gençlerin sabit, somut ideolojilere ait olmaları eskisi kadar sık rastlanan bir durum değil. Tabii ülkeden ülkeye de değişim gösteriyor bunlar.

Katılımcı: *Bence sosyal medya sayesinde siyaset dışı aktörlerin sesini daha çok duymaya başladık, bu kişiler gelecek nesillere de örnek oluyor.*

Katılımcı: *Buna ek olarak gençlik gruplarına verilecek eğitimler, onları da dahil edebilmek ve kapsamak açısından faydalı olur diye düşünüyorum.*

David Murphy: Greta Thunberg bu konuda iyi bir örnek bence. Hızla tanınır hâle geldi ve dünyanın dört bir yanından gençlerin desteğiyle bir iklim değişikliği hareketi başlattı. İklim değişikliği aktivistliğine karşı çıkan insanların Greta hakkında “başkalarının emellerine alet ediliyor, bu tür kararlar vermek için yaşı çok küçük” gibi şeyler

to look at what might be an alternative way for platforms like social media, art and culture to challenge barriers to peace processes.

Participant: *I would like to ask a question about women's participation. In peace processes, women come to our mind when we start speaking about gender, but as women we can represent other issues that affect society not just gender. Do you know any examples of this, I mean do you know examples of women's representation other than on gender issues?*

Laura Wise: Thank you. That is a really important point. We've already mentioned the way young people are sometimes delegitimised by the nature of who they are. We see that happening with women as well. Particularly, women can be disregarded as being only cared to talk about women issues. When we talk about violence, military power-sharing or security sector reforms, that is not a women's issues, you can come back into the room when we are talking about sexual and gender-based violence or provisions for families or refugees. That is really a huge challenge for people supporting women's inclusion. They have to be taken seriously as actors and individuals in their own right. Particularly, there is the idea that women are always agreeing with each other. That has been a great challenge with the women in the Advisory Board in Syria. The mechanism was set up with very good intentions but one of the problems that they had was that women from other organisations within Syria would say that these women did not represent them, thus questioning the selection of these women representatives. That is another way they get delegitimised. In terms of a good example of how that works, I think that there are a lot of cases where women aren't just negotiating as actors. In Yemen, in Syria, in Iraq, women are actually on the front lines negotiating very hard on security issues. But because we are still obsessed with this international footage of a process, we kind of miss those stories. One of the things we are trying to do in our research is put forward some examples of women being not just peacebuilders but peace-makers, and very tough negotiators. One of the ways we can support that is when we are looking at women in peace processes. We should be very careful about the language that we are using to describe them and who they are representing, and we should be open about their political affiliations. One place where it did work quite well is Northern Ireland with the Women's Coalition which brought together women from across different conflict backgrounds, different political parties, different experiences of conflict, and used that as a way to get women to the table but also to get themselves represented from those particular communities, not just as women. This is an example that people use quite a lot and look back to how they managed to do that. Even now, it has been twenty-one years of the Good Friday Agreement and, even then, we see these women in the history of that process. Women signed that agree-

söylemesi bana ilginç geliyor. Gençlerin barış süreçlerine katılımıyla bu örnek arasında pek çok benzerlik var elbette. İktidar sahiplerinin gençleri marjinalize etmesi oldukça kolay.

Katılımcı: *Gruplar arasında güven oluşturabilmek çok önemli; siyasi liderler veya dini liderler arasında da; zira çoğu çatışma çözümü sürecinde tarafların ve aktörlerin birbirine güvenmesinin, sürecin başarısı açısından çok önemli olduğunu görüyoruz.*

Katılımcı: *Bence kültür ve müzik gibi faaliyetler de çok önemli; bu konuda sanatçıların rolü büyük.*

Katılımcı: *Halkın gözünde siyasetçilerin sembolik bir gücü ve önemi var, ama artık yaşadığımız dünyada sıradan insanların da sürece dahil olma ve bir fark yaratma imkanları var. İnsanlar kendi gücünün farkında olmalı.*

Laura Wise: Teşekkürler. Çok önemli bir noktaya temas ettiniz. Takım elbiseli insanların el sıkışma resimleri kafamızda barış süreçleriyle özdeşleşmiş, dolayısıyla barış süreçleri sadece böyle olabilir diye düşünüyoruz. Kendi tecrübelerimizden biliyoruz ki başka yöntemler de var, insanlar her gün barış sağlıyorlar, bu yetki onlara verilmiş olsa da olmasa da. Çok güzel bir noktaya değindiniz, bu süreçlerde kendimiz neler yapabiliriz bunu da düşünmemiz gerek. Sosyal medya, sanat ve kültür gibi platformlar aracılığıyla barış süreçlerinin önündeki engeller nasıl aşılabılır, bu da önemli bir soru.

Katılımcı: *Kadınların katılımına dair bir sorun var. Barış süreçlerinde kadınları genelde toplumsal cinsiyet hakkında konuşurken hatırlıyoruz, fakat kadınlar toplumu etkileyen diğer meseleleri de temsil edebilir. Buna dair bildiğiniz örnekler var mı? Yani kadınların toplumsal cinsiyet eşitliğinden başka konularda da faal olduğu barış süreçleri var mı?*

Laura Wise: Teşekkürler. Bu da önemli bir konu. Gençlerin genç olduğu için bazen ciddiye alınmadıklarından bahsettik, aynı şeyi kadınlarda da görüyoruz. Kadınlara sadece kadın sorunlarına dair konuşabileceğini düşünenler var. Şiddet, askeri konular, iktidar paylaşımı ya da güvenlik sektörü reformundan bahsedince “bunlar kadınları ilgilendirmiyor, cinsiyet temelli şiddet, aileler ve göçmenler için tedbirler gibi konular tartışılırken katılın siz” dendiği oluyor. Bu da kadınların katılımını savunanlar için büyük bir engel. Ciddiye alınma mücadelesi veriyorlar. Bir de, kadınların hep birbirlerine hak verdiğine dair bir önyargı var. Suriye'deki kadınların danışma kurulunda da böyle bir zorluk yaşandı. Bu mekanizma iyi niyetlerle kuruldu ama sorunlardan biri şuydu, Suriye'deki diğer kurumlardan kadınlar, bu kadınların kendilerini temsil etmediğini söyleyerek seçilme mekanizmalarını sorguladı. Bu da kurulun

ment, women negotiated that agreement, many women were involved in the process from start to finish. In a lot of the coverage of those agreements and processes, these women weren't actually known, it was just about men's involvement, and men's account. I think it is a constant challenge. Thank you for that point, it is really important.

Robert: Thank you, it is very important. Just going back to the context of Yemen. Actually, in terms of security negotiations, women cases are actually more efficient than men in a lot of places, depending where you go. But I think that also speaks to the initial point about how to change the norms. How do you change the discourse and the dialogue? I think there is a distinct line between what is happening on the ground – who is really involved – and who are the powerful groups, the elites. And it is very hard to be included in that powerful group for youth and women. There is that reality and there is that political system, how do you begin to break that line?

Kerim Yıldız: Do you think when it comes to barriers, whether the actors – elite or non-elite – have enough tools and knowledge to understand that inclusion is to their benefit as well? Because sometimes inclusion is seen as a threat. This process could continue for a decade, such as Northern Ireland's. We learnt how to be inclusive over the course of this decade, to understand the benefits of the inclusiveness. Youth very much falls into this category – they have been completely excluded. The parties in conflict that are included are excluding others. That is a question of changing the landscape, whether we need to find a new way to do these things or whether this question is right to ask, actually are we succeeding? Do we need a new strategy?

Laura Wise: Thank you. That is such big challenge that you have presented to the room. I really enjoy your reflection on the last three decades. I think that we have learnt a lot from the last three decades, but I think we are continuing to learn. Even if we are still learning the benefits of inclusiveness in peace processes, as I mentioned, there is a lot of power involved, there is a lot of interest involved that we need to be aware of if we are pushing for inclusion in particular processes because, whilst some particular elites are fully aware of the potential benefits of inclusive processes, they are also aware of the risks for them and for their own powers if they open that space suddenly. The power has been concentrated, whether it was in really small hands or the whole world was involved. I think that is why it is a constant process. Certainly, in the work I dealt with in UN Women, you can see more appetite within the UN systems to have those conversations, or to just sort of accept that women and youth should be included in peace processes. But then when it comes to particular individual processes and negotiations, one of the most common arguments against having an inclusive process is that it might damage the process because you can't get to the end of an argument because there are too many voices in the room. I think that it is still a really

meşruiyetini baltaladı. İyi örnekler de var tabii, Yemen, Suriye ve Irak'ta kadınlar güvenlik gibi ciddi konularda bizzat müzakerelere katılıyorlar. Fakat biz bu hikâyeleri göz ardı ediyoruz, zira barış süreçlerine dair demin bahsettiğimiz geleneksel tablo var kafamızda. Kadınların sadece barış inşasında değil barış yapımında da faal olduğunu ve gayet dişli müzakereciler olabildiklerini örneklerle kanıtlamaya çalışıyoruz kendi araştırmalarımızda. Barış süreçlerindeki kadınlardan bahsederken kullandığımız dili özenle seçmeliyiz, bu kadınların kimi temsil ettiğini net bir şekilde belirtmeliyiz. Kuzey İrlanda'daki Kadınlar Koalisyonu buna iyi bir örnek; burada farklı arkaplanlardan, partilerden ve farklı çatışma tecrübelerinden bir araya gelen kadınlar bir masa etrafında oturmayı başardılar. Bu örnek epey popüler bir örnek; insanlar Kadınlar Koalisyonu'nun bunu nasıl başardığını öğrenmek istiyorlar. Hayırlı Cuma Anlaşması'ndan bu yana 21 yıl geçti; sürecin tarihinden bahsedilirken bu kadınlar da anılıyor hep. Anlaşmayı imzalayanlar, müzakere edenler arasında kadınlar vardı, sürecin başından sonuna bir sürü kadın vardı. Fakat basın süreci haberleştirmesinde kadınlara pek yer verilmedi, hep erkeklere ve onların yaptıklarına odaklandı. Bu bir problem. Bu önemli konuyu gündeme getirdiğiniz için tekrar teşekkürler.

Robert: Teşekkürler; evet, bu önemli bir konu. Yemen'e geri dönersek, güvenlik müzakerelerinde kadınların çoğu örnekte erkeklerden daha başarılı olduğunu görüyoruz. Başta bahsettiğim gibi, normları değiştirebilmek de önemli. Diyalogu ve söylemi nasıl değiştirebiliriz? Sahada olup bitenlerle, orada faal olan aktörlerle iktidar sahibi gruplar ve elitler arasında bir uçurum var. Gençler ve kadınlar için iktidar sahiplerinin arasında barınabilmek çok zor. Durum buyken bu uçurum nasıl aşılabılır, bunu sormak lazım.

Kerim Yıldız: Engellere dair bir sorum var; sizce aktörler, yani hem elit aktörler hem diğerleri, bu konuyu yeterince anlıyorlar mı, kapsayıcılığın onların da yararına olduğunu görüyorlar mı? Bazıları kapsayıcılığı bir tehdit olarak algılıyor. Bu süreç Kuzey İrlanda'da olduğu gibi on yıllar boyunca devam edebilir. Bu süre içerisinde biz kapsayıcı olmayı, kapsayıcılığın yararlarını öğrendik. Gençler de buna dahil, gençler süreçlerden çok dışlanıyor. Çatışma tarafları, diğer grupları dışlıyor. Bu durumu nasıl değiştirebiliriz, neleri farklı yapabiliriz? Yaptıklarımız bir işe yarıyor mu, yoksa yeni bir strateji mi gerekiyor?

Laura Wise: Teşekkürler. Zor bir soru sordunuz. Son otuz yıla dair fikirlerinizi duy-mak çok değerliydi. Geçmişten çok ders çıkardık, çıkarmaya da devam ediyoruz. Barış süreçlerinde kapsayıcılığın faydalarını hâlen öğreniyoruz; burada çok miktarda iktidar ve çıkar söz konusu olduğu için bu süreçlerdeki elitler, kapsayıcılığın faydalarının farkında olsalar dahi, kendi iktidar alanlarına yönelik daralma tehditlerinin de farkındalar. İktidar çok küçük bir zümrenin elinde toplandığı için durum böyle.

deep-rooted argument. People may have a commitment to feminist foreign policy, or they may have a commitment to UN Resolutions on women, but when it comes to a particular sticky point in the process, that goes out the window. There are always reasons why there are too many other objectives that are more important than inclusion, even if we know that is actually contradictory. One of the ways you could try is to look at those changes over time: it changes in references to particular groups and provisions, not just in terms of the quantity, but the quality. One of our colleagues is working on gender perspectives and peace agreements. You can't just say we should include women, or we reflect that women were here, but actually what is provided for women, and what comes next.

I think it is important to develop framing questions that gender inclusion advocates can ask over process. For example, if you are agreeing to territorial power-sharing in a peace agreement, what might be the consequences for women or for minority communities? That wasn't taken into consideration when the decisions were made to go for a territorial power-sharing option, it was much more about the national level or narrow concerns. But what you need to be aware of is when there is a matter of what kind of voting system you need to have in regional elections. If the peace agreement says that you are going to have power-sharing, that might not be in the peace agreement itself but if women are aware that they need to ask that question early on, it means that when there are other processes shaping electoral rules, they will be really prepared. It is more about having that preparedness and having women who are ready to ask those questions, who also can be thrown in as experts on electoral systems, transitions, justice. We know that woman are already these experts but sometimes it is about having the right questions to ask over a process, rather than saying you must have a certain percentage of women to be included because we know that is not going to happen.

Kerim Yıldız: I found one thing to add to the point. For example, women who are locally involved in dialogue, are they actually socialising the process or are they part of a structured process? This one of the questions, I think, that brings up the issue of mixing up the socialising side of the process with the structured process.

Laura Wise: I think it is huge challenge to bridge these processes and merge them in a way that works. Not because of the process itself but, because, if we are thinking about high-level processes, we have women in track two dialogue, but none in the track one, or we won't have them at the national process but we have them at the local peace process. We look at that and we say that we have got some women in the local process but we can't connect those two processes. Even though local consequences of a conflict and local drivers of conflict are intimately connected to what issues the

Dolayısıyla bu süreç de devam ediyor.

BM Kadın Birimi'nde yaptığım çalışmalarda gördüğüm kadarıyla BM içinde bu tür diyaloglara yönelik bir talep var; kadınların ve gençlerin barış süreçlerine dahil olması gerektiği kabul ediliyor. Fakat söz spesifik süreçlere ve müzakerelere gelince kapsayıcılığa karşı geliştirilen en yaygın argümanlardan biri, zaten hâlihazırda masa etrafında bir sürü kişinin oturduğu oluyor. Bu argüman epey kök salmış, mücadele etmesi zor bir argüman. İnsanlar feminist dış politikaya veya BM'nin kadınlara dair kararlarına inanıyorlar, ama süreçte bir zorluk yaşandığında bu prensiplerini unutmaları zor olmuyor. Bahane bulmak kolay; kapsayıcılıktan daha önemli hedefler var deniliyor, halbuki bunun mantıkdışı olduğunu biliyoruz aslında. Bu değişikliklerin zaman içindeki seyrini de gözlemlemekte fayda var; belirli gruplara dair hükümlerin sadece sayısı değil, niteliği de değişiyor. Cinsiyet perspektifleri ve barış anlaşmaları üzerine çalışan bir meslektaşımız var. Kadınları da dahil etmeliyiz, ya da kadınlar da aramızda demek yeterli değil; kadınlar için ne yapılıyor, ne yapılacak bunlara bakmak lazım.

Cinsiyet katılımı savunucularının süreç esnasında sorabileceği sorular geliştirmek lazım. Örneğin barış anlaşmasında bölgesel bir iktidar paylaşımı kararlaştırılıyorsa bunun kadınlar ya da azınlık gruplar için etkileri ne olacak? Bölgesel iktidar paylaşımı yapılırken bu soru gündeme gelmiyor, daha çok ulusal düzeydeki olası sorunlar değerlendirmeye alınıyor. Bölgesel seçimlerde ne tür bir oylama sistemi kullanılacak örneğin, bunun farkında olmak lazım. Kadınların kendilerini ilgilendiren konulardaki soruları sürecin başlarında gündeme getirmesi lazım, seçim sistemi belirlenirken onların da katkısı olabilir böylece. Hazır olmak, kadınların bu soruları gündeme getirmeye hazır olması, seçim sistemleri, geçiş dönemi ve adalet gibi konularda uzmanların getirilmesi; bunlar yapılmalı. Kadınların da bu konularda uzmanlığı var ama bazen iş, süreç esnasında doğru soruları sormakta bitiyor; şu yüzdede kadın dahil olmalı demek yeterli değil, çünkü böyle şeylerin garantisi her zaman yok.

Kerim Yıldız: Ekleme istediğim bir şey daha var. Yerel düzeyde diyaloga katılan kadınlar süreci toplumsallaştırıyorlar mı, yapılandırılmış bir sürecin mi parçası olarak çalışıyorlar? Süreçte böyle iki yön var, bunların birbiriyle bağdaştırılması da gerekiyor.

Laura Wise: Bu süreçleri bir araya getirmek, kullanışlı bir şekilde birleştirmek epey zor. Sürecin kendisi yüzünden değil ama baktığımızda, yüksek seviyedeki süreçlerde kadınların ikinci kanal diyaloglarda yer aldığını, birinci kanalda yer almadığını görüyoruz; kadınlar ulusal süreçlerde yokken yerel barış süreçlerinde varlar. Yerel süreçlerde kadınlar var, ama iki süreci birbirine bağlayamıyoruz. Çatışmanın yerel sonuçları ve sebepleri ulusal seviyede yaşananlarla yakından bağlantılı olduğu hâlde

peace process, at the national level, will be dealing with. I don't have a good answer on how we could bridge the processes, how we can link the more structured part of the process to the more social part. I think there is a lot more to be done on that.

I think in terms of research on gender, we know that local peace processes have been going on for decades and centuries. Tribal, local peace processes have been going on for a very long time. In peace process research, we are only now acknowledging that there is something below the formal national track one process. Something that has come out of this research is that women are involved in those processes, and women are running those processes, but I think we are way behind on what is happening on the ground from a research perspective certainly. One of the publications that we put on the table is looking at women's engagement in local peace processes and that is really the first account that brings together some of those experiences that women have depending on the types of process. It is just a few examples, and it is a first look, because it is really where we are now. I think we have a lot to learn from civil society organisations, and how they are involved more broadly not just speaking about women's inclusion but broader civil society organizations. In some processes they have been more successful than others. We are also looking at examples where people have made that crossover and looking at what the consequences of that were. For example, if we have women making that step into track one processes, are they just there for that symbolic photo moment and then sort of discarded when it comes to implementation phases? We found in our research that implementation is a core part of the peace process, it is not just about getting this comprehensive agreement that everybody is fine with. People will continue finding opportunities for conflict through implementation, so it is not good if we just have women in the comprehensive phase but then in the implementation phase we are not interested anymore because we have already got that picture, and we said that it was a gender-inclusive peace process.

Laura Wise: Would you have any suggestions or thoughts on how to do that?

Kerim Yıldız: Those are difficult issues, but I think it is useful to consider how to reinvent new ideas, particularly in the local processes. I very much hesitated to call it peace process because I have lots of examples where peace processes are taking place in Oslo in Norway, with the Americans, and the elite is basically taking over. Exclusion starts from there, so one area to consider is structure.

Laura Wise: That's point about starting early even if there is no process, it is kind of the conversation that we have been having through our UN Women work. It is removing the idea that you only have to think about women at a certain point of the peace process. Power-sharing is one example of this. If you look at power-sharing as an opportunity to promote a form of inclusion that can be debatable, but if it is

durum böyle. Bu soruya verebilecek cevabım yok, sürecin yapılandırılmış kısmını daha toplumsal kısmına nasıl bağlarız bilmiyorum. Bu konuda yapılması gereken çok şey var.

Toplumsal cinsiyet araştırmalarına bakarsak, yerel barış süreçleri on yıllardır, yüzyıllardır var. Kabilelerarası yerel barış süreçleri tarihte hep olmuş. Barış süreci araştırmaları, ulusal, resmi, birinci kanal süreçlerin altında başka süreçlerin de olabileceğini daha yeni fark ediyor. Bu araştırmada gördüğümüz, kadınlar bu süreçleri yürütüyorlar ama biz bu konuda yeterince araştırma yapmıyoruz ve yeterince bilgiye sahip değiliz. Yayınlarımızdan birinde, kadınların yerel barış süreçlerindeki rolünü inceliyoruz; bu da, türünün ilk örneklerinden bir çalışma oldu. İçinde birkaç örnek var, giriş niteliğinde bir çalışma çünkü henüz araştırmalarımızın başındayız. Sivil toplum örgütlerinden öğreneceğimiz çok şey var, sadece kadınların katılımına dair değil geniş anlamda sivil toplum örgütlerinin katılımına dair. Bazı süreçlerde diğerlerine kıyasla daha başarılı oldular. İki alanı bir araya getirebilmiş örnekleri inceleyip bunların sonuçlarını anlamaya çalışıyoruz. Birinci kanal süreçlere dahil olan kadınlar sadece sembolik olarak barındırılıp önemli aşamalarda, örneğin uygulama esnasında bir kenara mı itiliyor? Araştırmalarımızın sonucu olarak gördük ki uygulama, barış süreçlerinin çok önemli bir kısmı; iş herkesin kabul ettiği kapsamlı bir anlaşma oluşturmakla bitmiyor. Uygulama esnasında çatışma için fırsat kollayanlar çok, dolayısıyla kadınların uygulama sürecinden dışlanması hiç iyi değil, epey riskli bir hareket.

Laura Wise: Sizin bu konuda görüşleriniz ya da önerileriniz var mı?

Kerim Yıldız: Bunlar zor konular elbette, ama yerel süreçlerde yeni fikirler bulmanın önemine inanıyorum. Barış süreci demek doğru mu bilmiyorum, örneğin Oslo örneğinde Amerikalıların katılımını ve elitlerin süreci ele geçirmesini gördük. Daha buradan başlayan bir dışlama hâli var; dolayısıyla yapıyı düşünüyor olmalıyız.

Laura Wise: Süreç olmasa bile erken başlamanın mantığı bu, BM Kadın Birimi çalışmalarımızda da buna dair diyaloglar gerçekleşiyor. Barış sürecinin sadece belirli bir noktasında kadınlar hakkında düşünmemiz gerektiği fikrini ortadan kaldırıyor. İktidar paylaşımı buna bir örnek. İktidar paylaşımına kapsayıcılığın bir çeşidini teşvik etme fırsatı olarak bakarsanız bu tartışma yaratabilir, fakat örneğin ateşkes anlaşmalarında, yani süreçlerin epey başında iktidar paylaşımının nasıl olacağını kararlaştırıldığı örnekler de var önümüzde. Bu erken anlaşmalar iktidar paylaşımına evrilmeye müsait. Ateşkes anlaşmalarından bahsederken, bu anlaşmaların silahların bırakılmasının ötesinde ne anlama gelebileceğini pek konuşmuyoruz. Sadece BM'de değil fon sağlayıcılarda da kapsayıcılığın daha barış süreci başlamadan düşünülme-ye başlaması gerektiğine dair bir farkındalık oluşuyor yavaş yavaş da olsa. Kuzey

what you think, we do have examples where forms of power-sharing was negotiated at really early stages, in ceasefire agreements for example. People can then take early agreements and shake them into a more power-sharing system. We talk about ceasefire agreements, we never think about what could be in them, beyond laying down the arms. I think that there is starting to be an awareness, not just in the UN but also with the funders, that you need to think about inclusion at the start, before you even have a peace process. In Northern Ireland, it is one the ways it was done with people from civil society groups, we were seeing where the process was getting to, that they will probably agree on some kind of police reform in Northern Ireland. What they did was that they drafted a really inclusive proposal for the police in service in Northern Ireland, that was actually much more inclusive than the previous one. Thinking much more broadly about the prominent communities in that conflict, the fact that they had that prepared, when it came up on the agenda, they were already prepared for that, they already have a proposal ready to go. You are discussing police reforms, great, we have some ideas. That really required them to take the initiative and see where the process might head. I completely agree with you, we should start thinking about these things before having the process started. What are the tools that we have to call for a more inclusive process? What are the structures that we might be going into? Are we going into some kind of national dialogue? And, in case we are, there are certain strategies we might need. If it is going to be more closed, what are the strategies we need to think, the spaces we need to set up around that? That work needs to be done really early on. I think in this room there is a lot of potential to think about what those mechanisms, those strategies, and where that power might be. Power is not only in the negotiating room with the parties.

Participant: *Do you have a group who visited Yemen, met with people, made some surveys?*

Robert: As PSRP we haven't been, but we do have trips to Jordan where we discussed with many stakeholders. I guess in our wider extended group of partners, who are connected to Many Voices, we do have meetings from Yemen. As I mentioned, we do have meetings with researchers, where we discuss about social media, different platforms and trying to connect us with programmers who know how to develop apps.

Participant: *There is an over dynamism politically in the region. For example, do you face such a situation when you go there? Are people ready to cooperate with you, but are afraid of it? Have you faced such a situation?*

Robert: I haven't been myself, so I can't speak for that, but I can say people are happy to discuss their opinions on the process. I think groups are always happy to discuss what they think about the national process and the local process. I think it is when we

Participants contributed to a very interactive session

Katılımcılar sayesinde etkileşimi yüksek bir oturum gerçekleşti

İrlanda'da bunu sivil toplum gruplarıyla sağladılar; sürecin nasıl ilerlediğini, polis reformunun nasıl gerçekleştirildiğini gördük. Kuzey İrlanda polis hizmeti reformu için oluşturulan taslak gerçekten kapsayıcı bir metindi; öncekine kıyasla çok kapsayıcıydı. Çatışma tarafları bunu hazırlamıştı, konu gündeme geldiğinde teklifleri hazırды. Polis reformu mu konuşulacak, işte bizim fikirlerimiz bunlar, dediler. İnisiyatif kullanarak süreci yönlendirdiler. Size katılıyorum, bunları süreç başlamadan düşünmek lazım. Daha kapsayıcı bir süreç için hangi araçlar gerekli? Kullanabileceğimiz yapılar neler? Ulusal bir diyalog olacak mı? Hangi stratejilere ihtiyacımız var? Nasıl alanlar oluşturmalıyız? Bu soruların daha ilk aşamada cevaplanması gerekli. Siz de bu mekanizmalara ve stratejilere dair fikirler geliştirebilirsiniz, buna inanıyorum. Güç, sadece müzakere masasında oturan tarafların üzerinde tekel sahibi olduğu bir şey değil.

Katılımcı: *Yemen'e gidip insanlarla bir araya gelen, onlara sorular soran bir ekibiniz var mı?*

Robert: Siyasi Anlaşmalar Araştırma Projesi olarak biz gitmedik, ama Ürdün'e ziyaretlerimizde bir sürü paydaşla bir araya geldik. "Çok Seslilik"le bağlantısı olan geniş ortaklar grubumuzda Yemen'e gidenler var sanırım. Araştırmacılarla bir araya gelerek sosyal medya, farklı platformlar gibi konuları tartışıyoruz; uygulama geliştirmeyi bilen programcılarla da bir araya geliyoruz.

talk about security issues, how they impact the process, people are kind of attracted to speak about that, but the challenge is how we make that ethical and safe.

Participant: You said that you looked at 1789 agreements. I was wondering, in agreements, when young people are included in the peace process, are there any specific references for girls or boys?

Laura Wise: In terms of the references within agreements, we do have references to boys and to girls, and to men also. There is definitely a fewer references to men and boys than there are to women and girls. That is telling something interesting about that we see women as needing to be included but by default these documents are male. Sometimes, it is interesting to see that the language ‘sons’ and ‘daughters’ is used to refer to a nation in some processes. In terms of children and youth inclusion in peace agreements, we sort of see less references than to women. What is interesting about those references is that some of them are very specific about mechanisms for including people as youth representatives in particular processes or within institutions. Again, we see a similar thing, sort of saying that we think that it is important to include women, youth, religious groups, displaced people, children, but not going in any details. We call it rhetorical commitment. You acknowledge that society is diverse but not really do anything to include those diverse groups within anything that you are agreeing in the agreement. I do find interesting that we don’t look so much at the composition of negotiating teams in peace processes, because we do not have the capacity to do so. We know from other research that in the composition of negotiating groups, inclusion of women is very low. Some of the peace agreements do have signature of women as representatives of women’s groups. We are trying to calculate how many women have signed agreements, but it is very difficult if they are signing just their names as a member of a party - it is difficult sometimes to tell by a person’s name how they identify. But there are some peace agreements that are signed by youth and children as youth representatives. I think I is about three or four, it is quite small, but they are there. Again, they are challenging ideas on who signs peace agreements. It is not just the people you see on the pictures, that is why it is so great to look at the text and go through the signatures, some of which are signed by hundreds of people, to kind of see in what capacity people have signed and why. That is really interesting and helpful. We are still unpacking some of the youth and children provisions, that is an ongoing process for us. Thank you.

David Murphy: Thank you very much Laura and Robert. It has been such an interesting discussion and thank you for leading us in such an interactive discussion as well.

Katılımcı: Bölgenin kendine has dinamikleri var tabii. Siz oraya gittiğinizde neler tecrübe ediyorsunuz? İnsanlar sizinle işbirliği yapmaya niyetli mi, bu konuda korkuları var mı? Sizin tecrübeleriniz neler?

Robert: Bizzat kendim gitmedim, dolayısıyla birinci elden yanıt veremiyorum fakat insanlar sürece dair görüşlerini paylaşmaktan hoşnut bence. İnsanlar ulusal ve yerel süreçlere dair fikirlerini tartışmayı seviyorlar. Güvenlik meseleleri de önemli, fakat bizim görevimiz, insanlara etik ve güvenli bir şekilde fikirlerini beyan etme imkanı sunmak.

Katılımcı: 1789 anlaşmayı incelediğinizi söylediniz. Bu anlaşmalarda gençlerin bahsi geçtiği noktada kız ve oğlanlardan spesifik olarak ayrı ayrı bahsediliyor mu?

Laura Wise: Evet, anlaşmalarda kızlardan, oğlanlardan ve hatta erkeklerden bahsediliyor. Kadınlara ve kızlara kıyasla erkeklerden ve oğlanlardan daha az bahsediliyor. Bu ilginç, zira kadınlardan ayrıca bahsedilmesi gerekiyor, ama metin zaten erkekleri esas alarak yazılmış bir metin. Bazen ulustan bahsederken “kız evlatlar” ve “erkek evlatlar” ifadelerinin kullanıldığını görüyoruz, bu da ilginç. Kadınlara kıyasla çocuklar ve gençlerin bahsi daha az geçiyor barış anlaşmalarında. Bazı metinler süreçlere veya kurumlara gençlerin nasıl dahil edileceğine dair çok spesifik mekanizmalar belirtiyor. Başka bir eğilim ise kadınları, gençleri, dini grupları, yerinden edilmiş insanları ve çocukları dahil etmenin çok önemli olduğundan bahsedilmesi, fakat bunun nasıl yapılacağına dair somut bir öneride bulunulmaması. Buna retorik taahhüt diyoruz. Toplumda çeşitli kesimler olduğu kabul ediliyor, fakat bu kesimleri kapsamak adına somut bir eylem veya taahhüt yok anlaşmada. Barış anlaşmalarındaki müzakere ekiplerinin kadrolarını inceleyemiyoruz maalesef buna imkanımız olmadığı için, ama bu epey ilginç bir konu. Diğer çalışmalardan bildiğimiz kadarıyla bu ekiplerde kadın temsiliyeti epey düşük. Bazı barış anlaşmalarında kadın gruplarını temsilen kadınların da imzaları yer alıyor. Anlaşma imzacısı kadınların sayısını hesaplamaya çalışıyoruz fakat bu epey zor, zira bir tarafın üyesi olarak mı imzacılar, yoksa kendi adlarına mı imzalıyorlar anlamak her zaman mümkün değil. Gençlik ve çocuk grupları temsilcileri tarafından imzalanmış anlaşmalar var. Sadece 3-4 tane, ama neticede var. Bunlar da barış anlaşmalarını kimin imzalayıp kimin imzalamadığına dair yerleşik fikirlere meydan okuyor. Barış anlaşmalarını imzalayanlar sadece fotoğraflarda poz veren o insanlar değil; metne baktığınızda, imzaları incelediğinizde kimilerinin yüzlerce insan tarafından imzalandığını görüyorsunuz – bu insanların hangi sıfatla ve neden imzacı olduğunu öğrenmek hem ilginç, hem faydalı bir çalışma alanı. Şu andaki araştırmalarımızda gençlere ve çocuklara dair maddeler üzerinde çalışıyoruz. Çok teşekkürler.

David Murphy: Çok teşekkürler Laura ve Robert. Çok ilginç ve yüksek etkileşimli bir sunum oldu.

SESSION 5: THE SCOTTISH YOUTH PARLIAMENT: YOUTH PARTICIPATION IN SCOTTISH POLITICS AT HOME AND ABROAD

Ben McKendrick,
CEO, Scottish Youth Parliament

Aaron McDonald,
Member of Scottish Youth Parliament (MSYP)

David Murphy: We have already heard about the Scottish Youth Parliament during this trip, but Ben McKendrick is Chief Executive of the Scottish Youth Parliament and Aaron is one of the Members of the Scottish Youth Parliament. They are here today to give us more details about what it is, what it does, and how young people are engaged through the Youth Parliament in politics in Scotland.

Ben McKendrick: Thank you very much. I am the CEO, but not Chair, because you have to be under twenty-five years old, which I am clearly not. Thanks very much for having us here today. Myself and Aaron are going to try to take you through the Scottish Youth Parliament and explain how the organisation works. Please, stop us if there is something you would like to have more details on.

Aaron McDonald: The Scottish Youth Parliament is a democratic voice for Scottish young people. We were established on June 1999. Every two years, young people from all across Scotland can stand as a candidate to become MSYP.

Ben McKendrick: The next slide will take us more into the structure of the organisation. At the bottom you have the membership of the organisation. There are two MSYP for each Scottish Parliament constituency, all aged from fourteen to twenty-five years old. We also have eleven national volunteers who help. The members then elect a Board of Trustees, all of whom are aged sixteen to twenty-five. That Board of Trustees are legally responsible for the organisation and this is something that I think makes us unique, maybe in Europe, certainly in the UK. What that means is that I, as the Chief Executive, report to the Board, I am accounted to the Board. The Board is responsible for the organisation, young people are legally responsible. If the organisation does not do what it is meant to do, if the organisation goes bankrupt, it will be the young people themselves who are the ones who are legally responsible for that action, not me. That means

BEŞİNCİ OTURUM: İSKOÇYA GENÇLİK MECLİSİ: İSKOÇYA SİYASETİNDE VE DÜNYADA GENÇLERİN KATILIMI

Ben McKendrick,
İskoçya Gençlik Meclisi İcra Kurulu Başkanı

Aaron McDonald,
İskoçya Gençlik Meclisi Vekili

David Murphy: Ziyaretimiz esnasında İskoçya Gençlik Meclisi'ni zaten duymuştuk. Ben McKendrick İskoçya Gençlik Meclisi'nin İcra Kurulu Başkanı, Aaron da vekillerinden. Bugün bize meclisin neler yaptığını, gençlerin bu meclis aracılığıyla İskoçya siyasetine nasıl katıldıklarını anlatacaklar.

Ben McKendrick: Teşekkürler. İcra kurulu başkanımı ama başkan değilim, zira bunun için 25 yaşın altında olmanız gerekli, ve gördüğünüz gibi ben öyle değilim. Bizi dinlemek için buraya geldiniz, çok teşekkür ederiz. Ben ve Aaron size İskoçya Gençlik Meclisi'nden bahsedeceğiz ve kurumun nasıl işlediğini anlatacağız. Soru sormak istediğinizde bizi durdurun lütfen.

Ben McKendrick and Aaron McDonald shared their experiences of working for the Scottish Youth Parliament

Ben McKendrick ve Aaron McDonald İskoçya Gençlik Meclisi tecrübelerini paylaşırken

that my manager is currently twenty years old, and that changes every year. There is an election every year.

Aaron McDonald: The membership is covering a wide range of subjects including transport, social security, jobs.

Ben McKendrick: I will come back with more details on the policy-making process shortly but there are a couple of other points before we move on. On the right, there, you can see our advisers and the Board of Trustees: they are seven and they are also supported by four advisers with expertise in law, charity, youth work. It is important to say that they do not have voting rights. The Board of Trustees are the ones who make the final decision on all matters that affect the organisation. On the other bit, there is a staff team, we have nine people. I, as Chief Executive, I am responsible for them and they work on all the operations activities, but we report to the Board of Trustees. That kind of democracy and accountability really represent who we are.

Aaron McDonald: There are hundreds of members of Parliament, MSYPs, two per Scottish Parliament constituency. We also have a diversity policy.

Ben McKendrick: We are now going to take you through our four core values, and we will come back to diversity. Those are the four values that guide our work, at the fundamental, strategic level. Some of them are obvious, some of them are not obvious. Democracy is the first one. Everything that we do is driven by the democratic mandate that we have. What we mean by that is every MSYP, including Aaron, was elected by the young people in their constituencies. In the 2019 elections, we had 7000 votes from young people across Scotland. That is approximately ten percent of the age group who can vote for those elections, but it is still a strong mandate. What it means is when someone like Aaron is talking to a politician about different issues, he has a mandate, he is a representative.

Aaron McDonald: We are based on the United Nations Convention on the Rights of the Child, and especially Article 12 which states that children have a right to have a voice. This is the article we are based on and it shapes our work, giving a voice to young Scottish people at the national and local level.

Ben McKendrick: The third one is inclusion. We will talk of certain aspects of our diversity statistics in the diversity slides later. I think that what I would say on diversity is that it is fundamentally important, as we work with the government, that we can see that we are genuinely representative of young people as a whole. Those slides on diversity will show you how diverse we are. It is very important to us. The fourth one is political impartiality. This is one of the probably most challenging are-

Aaron McDonald: İskoçya Gençlik Meclisi, genç İskoçların demokratik bir şekilde seslerini duyurdukları bir platform. Haziran 1999'da kuruldu, ve iki yılda bir, İskoçya'nın dört bir yanından gençler bu meclise seçilmek için aday olabilirler.

Ben McKendrick: Bir sonraki slaytta organizasyon şemasını daha detaylı olarak göreceksiniz. En alt sırada üyelik var. İskoçya Parlamentosu'nda temsil edilen her seçim bölgesine denk olarak iki gençlik meclisi vekili var; yaşları 14 ile 25 arasında. Bunların yanısıra 11 adet ulusal gönüllü çalışmamız var. Üyeler mütevelli heyetini seçerler, bunlar da yaşları 16 ve 25 arasındaki kişilerdir. Mütevelli heyeti, kurumdan yasal olarak sorumlu kişilerdir – bu da bizi istisnai kılıyor sanırım, Birleşik Krallık'ta kesinlikle öyle, belki Avrupa içinde bile öyledir. İcra Kurulu Başkanı olarak ben bu kurula hesap veriyorum. Örgütlenme ve faaliyetlerden bu kurul sorumlu, yani gençler yasal olarak sorumlu. Eğer kurumda bir sorun çıkarsa, örneğin iflas ederse bundan yasal olarak sorumlu olacak kişiler bu gençler olacak, ben değil. Şu anki amirim 20 yaşında; bu da her sene değişiyor çünkü her sene seçim yapılıyor.

Aaron McDonald: Vekiller ulaştırma, sosyal güvenlik ve istihdam gibi bir dizi konuyla ilgileniyor.

Ben McKendrick: Politika üretme sürecinden daha detaylı bahsedeceğiz, fakat bundan önce bahsedilecek birkaç şey daha var. Sağda danışmanlarımızı ve mütevelli heyetimizi görebilirsiniz – heyette yedi kişi var, bunlara hukuk, hayır işleri ve gençlik çalışmaları gibi alanlarda uzmanlığa sahip dört danışman destek veriyor. Oy kullanma hakları yok, bunu belirtmeliyim. Mütevelli heyeti, kurumu etkileyen konularda nihai kararları veren ekip. Öteki tarafta ise personel ekibimizi görüyorsunuz, orada da dokuz kişi çalışıyor. İcra kurulu başkanı olarak onlardan ben sorumluyum, tüm operasyonel faaliyetlerden bu ekip sorumlu, fakat biz de Mütevelli Heyeti'ne hesap veriyoruz. Bu tür bir demokrasi ve hesap verebilirlik kültürü bizim kimliğimizi yansıtıyor.

Aaron McDonald: Gençlik Meclisi'nin yüzlerce vekili var; İskoçya Parlamentosu'nun her seçim bölgesi için iki kişi. Çeşitlilik politikamız var.

Ben McKendrick: Sizinle dört temel değerimizi paylaştıktan sonra çeşitlilik konusuna geri döneceğiz. Bu dört değer bizim çalışmalarımızı kökten ve stratejik olarak yönlendiriyor. Kimileri tahmin edilebilir, kimileri ise o kadar tahmin edilebilir değil. Bunlardan ilki demokrasi. Yaptığımız her şeyi demokratik olarak sahip olduğumuz yetkiler uyarınca yapıyoruz. Aaron da dahil tüm Gençlik Meclisi vekilleri, seçim bölgelerindeki gençler tarafından seçiliyor. 2019 seçimlerinde İskoçya'daki gençler 7000 oy kullandı. Bu yaş grubunda oy kullanabilecek toplam nüfusun % 10'una denk geliyor bu sayı, yine de güçlü bir oran. Aaron ya da başka bir Gençlik Meclisi vekili siyasetçilerle çeşitli konularda tartışırken belirli bir temsil yetkisine sahip demek oluyor bu.

as, but it is absolutely fundamental to do what we do. As a charity, we are obliged, under the law, not to support one political party or another. Our membership, also, when acting officially, has to do the same. That has become very important tactically as well. I remember a time in Scotland when it was unthinkable that the SNP – which has emerged as the biggest political party in Scotland – could actually reach this status. Of course, this shows how politics change quite rapidly, so it is very important that we step back from party politics. We focus on the issues that matter to young people as a collective rather than getting drawn in party politics. That is important from a legal perspective, but it is also important tactically. It means that we can go to all the political parties, from all the different representatives and raise the issues that we know are important to young people.

Aaron McDonald: As you can see, we are very diverse. Our membership is composed of 53% male, 42% female and 3% are non-binary.

Ben McKendrick: In addition to that, MSYPs who got often elected to more senior position tend to be quite often female. Last three Chairs have all been all female. There is also a number of young people being non-binary, transgender, and it is really important for us that our organisation is a really safe space for young people to be open about who they are whereas they might feel intimidated in their schools or at work.

Aaron McDonald: What is also really important for our membership is disability. We have to make sure that every MSYPs can take part, as equally as possible, in the debates without regards to his/her disability. There are some MSYPs who have experienced care, about 10%. They might not have a safe place at school or at work, so we offer them that safe place in our organisation.

Ben McKendrick: There is a measure called the Scottish index of multiple deprivation, which is used to calculate a function of where you live and how socially and economically deprived you are. Many of our members come from living in Scotland's most deprived communities. First, young people see the challenges in those communities, and they want to do something about what is affecting them in their communities. Secondly, MSYPs are supported by youth workers, not formal educators but youth workers. That means that they are getting to young people who otherwise would not perhaps do so well in the formal education system. This is really important in our thinking. Do you know what experience of care means? Care experience in the Scottish context? They don't live with their parents the state is taking care of them. They are able to find a way to be heard in this organisation. I have one anecdote that is worth mentioning to you. Our former Chair lived in the most deprived constituency in Scotland. She was elected at fourteen years old. She

Aaron McDonald: Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne, özellikle de çocukların da seslerini duyurma hakkına sahip olduğunu belirten Madde 12'ye dayandırıyoruz bunları. Bu maddeye dayanarak Gençlik Meclisi oluşturuldu, hâlen de çalışmalarımıza yön veriyor, İskoç gençliğine ulusal ve yerel düzeylerde sesini duyurma imkânı tanıyor.

Ben McKendrick: Üçüncü olarak kapsayıcılık ilkesini izliyoruz. Çeşitliliğe dair slaytlarımızda bu istatistiklerin bir kısmını sizinle paylaşacağız. Çeşitlilik çok önemli bir husus, özellikle de hükümetle birlikte çalıştığımız için; gençleri gerçekten temsil ettiğimize inanıyorum. Bu slaytlar size çeşitliliğe ne kadar önem verdiğimizi gösterecek; gerçekten de çok önem veriyoruz. Dördüncü ilkemiz ise siyasi tarafsızlık. Bu epey zor bir konu, ama yaptığımız iş açısından çok önemli. Bir hayır kuruluşu olarak, siyasi partileri desteklememiz kanunen yasak. Görev başındayken vekillerimiz için de geçerli bu. Taktiksel olarak çok önemli bir mesele. SNP'nin – ki şu anda İskoçya'nın en büyük siyasi partisi – şu anki konumuna geldiğinin hayal bile edilemeyeceği zamanları hatırlıyorum şahsen. Bu da bize siyasetin nasıl da hızlı değişebildiğini gösteriyor; dolayısıyla bizim partiler arası siyasetten uzak durmamız gerekli. Bu tür işlere karışmaktansa gençleri bütün olarak ilgilendiren önemli meselelere eğilmeliyiz. Hem kanunen, hem de stratejik olarak alınması gereken tavır bu. Bu sayede bütün siyasi partilerle temas hâlindeyiz ve gençler için önemli olduğunu bildiğimiz konuları onlarla tartışabiliyoruz.

Aaron McDonald: Gördüğünüz gibi, epey çeşitliliğe sahibiz. Üyelerimizin % 53'ü erkek, % 42'si kadın, % 3'ü ise ikiliksiz cinsiyet sahibi.

Ben McKendrick: Buna ek olarak, daha kıdemli pozisyonlara seçilen Gençlik Meclisi vekillerinin çoğu kadın. Son üç başkan kadındı. İkiliksiz cinsiyet sahibi veya trans bireyler de sayıca çok; okullarında veya işyerlerinde kimliklerini açıklamaya çekinen gençlerin kendini burada rahat ve güvenli hissetmesi bizim için önemli.

Aaron McDonald: Engelliliği de çok ciddiye alıyoruz. Bütün vekillerimizin mümkün olduğunca eşit bir şekilde tartışmalara katılabilmesini istiyoruz, sahip oldukları engeller buna mani olmamalı. Bakım ihtiyacı duyan vekillerin oranı % 10. Okullarında ya da işlerinde sahip olmayabilecekleri güvenli alanı burada onlara açıyoruz.

Ben McKendrick: İskoçya çoklu mahrumiyet endeksi adında bir ölçümüz var, bunu kullanarak nerede yaşadığınız, toplumsal ve ekonomik olarak ne kadar mahrumiyet içinde olduğunuz hesaplanabiliyor. Vekillerimizin çoğu İskoçya'da mahrumiyetin en yoğun yaşadığı mahallelerden geliyor. Gençler kendi mahallelerindeki sorunları gördükleri için bunları değiştirmek için çalışıyorlar. Gençlik vekillerine destek veren gençlik çalışanları var; bunlar resmi eğitimci değil. Resmi eğitim sisteminde çok da iyi performans gösteremeyen gençlere destek oluyorlar. Bu bizim için çok önemli. İskoçya bağlamında "bakım tecrübesi" ne demek biliyor musunuz? Aileleriyle yaşamayan, devletin baktığı

was an MSYPs for five years. The day she was elected she was expelled from school, and her teacher said to her you will never amount to anything. Five years later she was Chair of this organisation and was at the first meeting we had with the Scottish Government. There are a lot of young people we have supported and encourage them to thrive, to go in the organisation.

Aaron McDonald: SYP sittings are sessions where MSYPs come together over three sittings a year, the last one was in May. Once every two years, thanks to our partnership, MSYPs will have the opportunity to sit with the Scottish Parliament and present a motion.

Ben McKendrick: Aaron mentioned the Code of Conduct which sets standards of behaviours, and we expect every MSYP to comply with it. It is important to have that base. MSYPs are representing young people, so there is a certain standard of behaviour that they need to respect. Political impartiality is very important. Those are high standards of behaviour, especially regarding social media because they are in a position of representing others. That would be, I guess, the cost for the privilege of being an MSYP. If you go to the website you will see all the political statements, all the motions, the manifesto commitment, stuff we said to the Government on behalf of young people over the last five years.

I just wanted to give you an example of our membership's motion in action. For instance, one motion with a high response rate was that against discriminatory policies against LGBT people in some parts of the Commonwealth. We drafted a petition against, specifically, the death penalty for LGBT people. It got 86,000 signatures and was discussed by MPs in Westminster and that, ultimately, forced the UK government to have a response to it. This is just an example of how the work we can do can shine a light on national issues can be a vehicle for action on international issues as well.

So, we've talked a lot about the structure, and maybe we will come back to it at the end, but I wanted to give you some information about our campaigns and the impact that we have. Sometimes people wonder what happens as a result of the conversations in the Scottish Youth Parliament, and the answer is: a lot. I'll give examples of things that have actually changed because of what we have done.

Aaron McDonald: We run a national campaign every year. Last year's campaign focused on providing a more accessible and more affordable transport system. Another issue was lowering the age of voting to include people who are 16-17 years old to have their say in the elections. Another campaign dealt with gay marriage in Scotland.

Participants were interested to hear about the workings of the Scottish Youth Parliament

Katılımcılar İskoçya Gençlik Meclisi'nin faaliyetlerini ilgiyle dinlediler.

kişilere verilen isim. Bu kurumda da seslerini duyuruyorlar. Sizinle paylaşmak istediğim bir anekdot var. Eski başkanımız İskoçya'nın en geri kalmış ve kötü koşullara dair bölgelerinden birinde yaşıyordu. Ondört yaşında göreve geldi. Beş yıl boyunca Gençlik Meclisi vekiliydi. Seçildiği gün okuldan atılmıştı, öğretmeni ona "senden bir halt olmaz" demişti. Beş yıl sonra ise kurumumuzun başkanı seçildi ve İskoçya Hükümeti'yle ilk toplantımızda o da vardı. Destek verdiğimiz, cesaretlendirdiğimiz pek çok genç var.

Aaron McDonald: Gençlik Meclisi oturumları senede üç kere gerçekleşiyor; sonuncusu Mayıs ayında'dı. İki yılda bir, ortaklıklarımız sayesinde İskoçya Parlamentosu'na gidip önerge verebiliyoruz.

Ben McKendrick: Aaron size "Davranış Kodu"ndan bahsetti; bu metin, herkesin uyması gereken davranış kurallarını tanımlıyor; bütün vekillerimizin bu kurallara uymasını bekliyoruz. Gençlik Meclisi vekilleri gençleri temsil ettiği için uymaları gereken davranış standartları var. Siyasi tarafsızlık çok önemli. Özellikle de sosyal medyada bu kurallara riayet edilmesi gerekiyor, çünkü vekillerimiz kendilerinden başkalarını da temsil ediyor. Gençlik Meclisi vekili olmak bir ayrıcalık, ama böyle bir bedeli de var. Web sitemize bakarsanız bütün siyasi beyanları, yasa tekliflerini, manifestomuzu, son beş yılda gençler adına hükümete söylediklerimizi görebilirsiniz.

Size vekillerimizin yaptığı yasa tekliflerinden örnekler vereyim. Örneğin Milletler Topluluğu'nun kimi bölgelerinde yaşayan LGBT bireylere karşı ayrımcı politikalara ilişkin bir

Ben McKendrick: On the vote campaign, it is a particular issue as in Scotland everyone agreed that younger people should vote. So, Aaron, who is 17, can vote in the local elections, in the Scottish Parliament elections, but he can't vote in the Westminster elections. Though, he could vote in the EU Referendum. This is very unfair and very confusing. The other thing is, if there was an equivalent to the Scottish Youth Parliament at Westminster, the voting age would be 16. We see the value of having young people engaging with politics.

Just wanted to pick a couple of specific examples in the last few years of things that have changed that we don't think would have changed without us. First of all, two years ago, it was legal in this country to assault people under 18 years of age, under certain circumstances. So for parents, it was legal to use corporal punishment as a form of punishment. One of the MSYPs talked to the cabinet very openly regarding the impact that his father hitting him as a child had on him. We were the only group in society to oppose that and we directly convinced the cabinet to back the motion and ban physical abuse on children.

Another example of our work concerns the use of sonic devices originally used to repel rats and birds. The sounds that they generate can only be heard by those under the age of 25 because their ears are not formed.

Aaron McDonald: They produce a very high frequency noise. They have been used to target young people and prevent them from gathering.

Ben McKendrick: I don't think there is another group in society that the government would allow to have a device able to indiscriminately stop them from doing something. It is almost like categorising young people as pests. So, this device was used to make sure they were not able to engage in social activities like other people are able to.

We've got one more, slightly more detailed. In June 2017, our national campaign chosen by young people, was aimed at securing formal commitment from the government to incorporate into Scottish law the UN Convention on the Rights of the Child by 2012. I remember sitting in the room – and I've worked in the political world for years – and I said: we will try for this, but I believe it is impossible. They proved me wrong. There were lots of tactics involved and a big social media push. It is one of the issues that we feel will have a huge impact on young people's lives in Scotland.

Final point, the annual Scottish cabinet meeting. We don't know of anywhere else in the world where this happens. Senior politicians in the country meet and work and discuss with MSYPs. A risk that we face is that of tokenism. It would be easy

teklife çok yanıt geldi. Özellikle LGBT bireylerin ölüm cezasına çarptırılmasına karşı bir dilekçe hazırladık. 86,000 kişinin imzaladığı bu dilekçe Westminster'a gitti ve Birleşik Krallık hükümeti bu dilekçeye yanıt vermek zorunda kaldı. Çalışmalarımız hem ulusal hem uluslararası sorunları çözmeye vesile oluyor, bu da bir örnek.

Kurumumuzun yapısından epey bahsettik, bu konuya belki yine döneriz ama şimdi size kampanyalarımızdan ve bunların yarattığı etkilerden bahsetmek istiyorum. Bazen insanlar, İskoçya Gençlik Meclisi'nin tartışmalarından ne çıktığını soruyor. Onlara cevabım, çok şey çıkıyor. Bizim çalışmalarımızın sonucunda yaşanan değişimlere örnek vereceğim şimdi.

Aaron McDonald: Her yıl ulusal bir kampanya yürütüyoruz. Geçen seneki kampanya daha erişilebilir ve ucuz bir ulaşım sistemi içindi. Oy kullanma yaşının 16-17'ye düşürülmesi de talep edildi. Başka bir kampanya ise İskoçya'da eşcinsel evliliğine odaklanmıştı.

Ben McKendrick: Oy kullanma yaşı konusunda İskoçya'daki herkes hemfikir, gençlerin de oy kullanabilmesi hakkında. Aaron 17 yaşında, yerel seçimlerde oy kullanabilir, İskoçya Parlamentosu seçimlerinde oy kullanabilir ama Westminster seçimlerinde kullanamaz. Ama AB referandumunda oy kullanabiliyordu. Bu hem kafa karıştırıcı, hem de adil değil. Eğer İskoçya Gençlik Meclisi'nin Westminster'da bir muadili olsaydı, oy kullanma yaşı 16 olurdu. Gençlerin siyasete katılımını biz faydalı buluyoruz.

Son birkaç yılda yaşanan değişimlere biraz örnek verelim, biz olmasaydık bu değişimlerin yaşanmayacağını düşünüyoruz. Öncelikle, iki yıl önce ülkemizde belirli koşullar altında 18 yaşından küçükler saldırmak serbestti. Örneğin ebeveynlerin ceza olarak fiziksel şiddet kullanması yasaldı. Gençlik vekillerimizden biri, kabinede küçükken babasının ona vurmasının kendisini nasıl etkilediğini çok açık bir şekilde anlattı. Bu fiziksel şiddete açıkça karşı çıkan tek grup bizdik ve kabineyi, çocukların fiziksel istismarını yasaklamaya ikna ettik.

Aslında kuşları ve sıçanları kovmak için kullanılan ses cihazlarıyla ilgili bir çalışmamız da var. Bu cihazların çıkardığı ses 25 yaşının altındakiler tarafından da duyuluyor, kulak yapıları henüz tam oluşmadığı için.

Aaron McDonald: Çok yüksek frekanslı bir ses çıkarıyorlar. Geçmişte, bu cihazların gençlerin toplanmasını engellemek için kullanıldığı oldu.

Ben McKendrick: Toplumun başka bir kesimi için hükümet böyle bir cihaz kullanılmasına izin vermezdi. Gençleri haşere olarak sınıflandırmak gibi bir şeydi bu adeta. Bu cihazı kullanarak gençlerin bir araya gelmesini engelleniyordu.

Bir örneğimiz daha var, bu daha detaylı bir örnek. Haziran 2017'de gençler tarafından belirlenen ulusal kampanyamız, BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin İskoç kanunlarına dahil edilmesini hükümetin resmen taahhüt etmesini amaçlıyordu. Hatırlıyorum, odada

for such an event to become tokenistic: just a photograph and not much really happening. So, during every cabinet meeting, the first thing to do is to go through a report of what the MSPs have done in response to what the young people have told them the previous year. These are checks to ensure that the motions brought to attention are taken forward as actions. They do not always agree with us, but that is healthy confrontation: there is a dialogue, there is respect, there is a conversation between equals.

One more point before questions: our core funding. We are funded by the Scottish Government, but that is done at an arm's length distance, as it does not interfere with our work. There are times when we do call the government to question its decisions. And this is interesting because the Government is funding an organisation that, it knows, will possibly be critical of its actions. I think that that reflects the maturity of the relationship that we have. It reflects the state of civil society in Scotland. If you want, we can talk about that more in depth.

Thank you for listening, I'm happy to take your questions.

Participant: *Do the members need to be Scottish? Do they wish to pursue a career in politics, usually?*

Participant: *The Scottish Youth Parliament is much more diverse than the regular Scottish Parliament. We believe that every ethnicity should be represented as Scottish, regardless of the colour of the skin. A couple of examples are an MSYP from Glasgow, who was a Syrian refugee and another who was an asylum seeker. It is fundamental for us that every ethnicity and that diversity is represented.*

Aaron McDonald: On the second question, you don't have to have ambition to go into a political career to be an MSYP. Personally, I'd like to do political work, but other members want to go into charity work, teaching nursing. It is quite diverse when it comes to future ambitions.

Ben McKendrick: This question comes up quite often. Sometimes it surprises us that only a quarter wants to actually be involved in politics. But I think it goes back to the youth work background of the organisation. Lots of young people getting involved have done community activism or have worked in an NGO.

Participant: *I have a question regarding the relationships with the other parts of the UK because last year we went to Wales and have had time to see the Welsh Youth Parliament. Do you have any links with them and other parts of the UK? Or maybe with other international youth parliaments or assemblies?*

Ben McKendrick: We work quite closely to the Welsh Youth Parliament. We have done that since it was established. They came to some of our sittings and we shared

oturuyorduk ve onlara dedim ki, "bunu deneyeceğiz, ama imkansız olduğunu düşünüyorum." Yıllardır siyasetteydim. Fakat gençler beni haksız çıkardılar. Bir sürü taktik kullandılar, sosyal medyayı da çok etkili bir biçimde kullandılar. Bunun, İskoçya'daki gençlerin hayatı üzerinde büyük bir etkisi olacağına inanıyorum.

Son olarak yıllık İskoç kabinesi toplantısına gelelim. Dünyada başka bir yerde böyle bir şey yapılıyorsa da bizim haberimiz yok. Ülkemizin kademli siyasetçileri gençlik vekilleriyle bir araya gelip konuşuyor. Göstermelik işler yapılması bir risk elbette. Böyle bir faaliyetin göstermelik hâle gelmesi çok kolay, fotoğraf için poz verip gerçek iş yapılmayabilir. Dolayısıyla her kabine toplantısında ilk olarak, gençlerin talepleri doğrultusunda yıl boyunca gençlik vekillerinin neler yaptığı listeleniyor. Bu sayde yapılan tekliflerin eyleme dönüştürüldüğü garantileniyor. Siyasetçiler her zaman bizimle hemfikir olmasa da bu sağlıklı bir yüzleşme biçimi; diyalog var, karşılıklı saygı var, eşitler arası bir konuşma gerçekleştiriliyor.

Sorulara geçmeden son bir şeyi belirtelim. Fonlamamızı kim yapıyor? İskoç Hükümeti yapıyor, ama bunu mesafeli bir biçimde yaptıkları için çalışmalarımıza karışmıyorlar. Zaman zaman hükümeti kararlarını gözden geçirmeye davet ettiğimiz oluyor. Bu ilginç bir husus, çünkü hükümet, kendi eylemlerine zaman zaman eleştirel yaklaşan bir kurumu desteklediğinin farkında. Bu da aramızdaki ilişkinin olgunluğunu gösteriyor diye düşünüyorum. İskoçya'da sivil toplumun durumunu gösteriyor. İsterseniz bu konuda daha detaylı biçimde konuşabiliriz.

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Sorularınızı alabilirim.

Katılımcı: *Vekillerin İskoç olması şart mı? Sonrasında siyaset kariyeri yapmak istedikleri oluyor mu?*

Ben McKendrick: İskoçya Gençlik meclisi, normal İskoçya Parlamentosu'na kıyasla daha çeşitliliğe sahip. Bütün etnik kimliklerin İskoç olarak temsil edilmesi gerektiğine inanıyoruz ten renginden bağımsız olarak. Örneğin Glasgow'daki bir Gençlik Meclisi vekilimiz Suriye göçmeni, bir diğeri ise sığınmacı. Tüm etnik kimliklerin, tüm çeşitliliklerin temsil edilmesi bizim için çok önemli.

Aaron McDonald: İkinci soruya cevaben, Gençlik Meclisi vekili olmak için illa siyasi kariyer planınızın olması gerekmiyor. Şahsen ben siyasette devam etmek isterim, fakat hayır işleri, eğitim ve hemşirelik gibi alanlara yönelmek isteyen vekiller de var. Gelecekte beklentiler konusunda birbirimizden farklıyız.

Ben McKendrick: Bu soru çok sık soruluyor. Bizi de bazen şaşırtıyor Gençlik Meclisi'nin sadece dörtte birinin siyasete atılmak istemesi. Kurumun gençlik çalışmaları kökenleriyle ilgisi var bunun sanırım; vekil gençlerin çoğu topluluk faaliyetleri veya STK çalışmaları aracılığıyla buraya geldiler.

stuff like our code of conduct and procedures. They are different to us in that they are closer to an elective Parliament, but there are lots of parallels. We also work with the UK Youth Parliament which is quite different and far less mature, if you compare it to the day-to-day work that we do here.

Aaron McDonald: I've been to the UK Youth Parliament as a representative for West Scotland. It's an organisation that is more immature compared to the Scottish Youth Parliament.

Ben McKendrick: On the international point, we're doing more of that. We've been to Geneva in 2017 to the Committee on the Rights of The Child. More and more requests are coming to us. There is an international appetite. We would like to, ultimately, come up with a manual to support other nations across the world in providing more inclusive democratic means. We're doing more of it, but it's at an early stage.

Participant: Are there any regular meetings with the other Youth Parliaments in the UK?

Ben McKendrick: No, there aren't.

Participant: Do you have any relations with the youth branches of political parties? Do political parties have youth branches? What do you do when some people break this code of conduct of impartiality?

Aaron McDonald: Political parties in Scotland do have youth branches but we do have to always maintain our impartiality.

Ben McKendrick: The code of conduct that was developed by young people has a section on this. So, firstly, we do training, so that it does not happen, providing examples of what might be impartial and what might not be. Of course, it is hard to maintain impartiality when talking about sensitive issues. Just now, we were discussing Brexit, there were general elections, temperatures were quite high. It is quite difficult, in these cases, to establish what is politically impartial and what is not. If there is an obvious case where impartiality is not maintained, the Vice Chair, who is 17 years old and responsible for disciplinary matters along with me, would speak with me. We would, firstly, speak informally with the person and ask them not to do it again. The politicians in Scotland understand the situation and that sometimes these rules will be broken. As long as we are doing the right thing, which is trying to prevent it from happening again, they are quite relaxed about it. That understanding has become part of the organisation and part of how the political world works because of the mature relationship that we have established with them. It is not easy, and sometimes there are occasions when we do have to take formal actions – for instance, if someone is repeatedly or deliberately doing it. We always try to avoid it, thought.

Katılımcı: Birleşik Krallık'ın diğer yerleriyle ilgili bir sorum var. Geçen sene Galler'e gittiğimizde oradaki gençlik meclisini de görmüştük. Onlarla ya da Birleşik Krallık'taki diğer gençlik meclisleriyle bir bağlantınız var mı? Ya da uluslararası gençlik meclisleriyle?

Ben McKendrick: Galler Gençlik Meclisi'yle ortaklaşa çalışmalarımız var, kurulduğundan beri öyleyiz. Bazı oturumlarımızı ziyaret ettiler, onlarla davranış kodumuzu ve prosedürlerimizi paylaştık. Bizden daha farkılar, seçilmiş bir meclis modeline daha yakınlar ama bir sürü ortak noktamız var. Birleşik Krallık Gençlik Meclisi'yle de çalışıyoruz; onlar epey farklı, çok daha az olgun bir kurum, burada yaptığımız işlerle onların çalışmalarını kıyaslarsanız.

Aaron McDonald: Batı İskoçya'yı temsilen Birleşik Krallık Gençlik Meclisi'nde bulundum. İskoçya Gençlik Meclisi'ne kıyasla olgun bir kurum değil.

Ben McKendrick: Uluslararası olarak da bu faaliyetlere devam ediyoruz. 2017 yılında Çocuk Hakları Komitesi için Cenevre'ye gittik. Sürekli davetler alıyoruz. Bu konuda uluslararası boyutta bir isteklilik var. Dünyadaki diğer uluslara, daha demokratik imkânlarla kavuşabilme konusunda bir rehber hazırlamak istiyoruz nihai olarak. Bu yönünde çalışmalarımız var, ama daha erken aşamalarındayız.

Katılımcı: Birleşik Krallık'taki diğer gençlik meclisleriyle düzenli olarak bir araya geliyor musunuz?

Ben McKendrick: Hayır.

Katılımcı: Siyasi partilerin gençlik kollarıyla bir bağlantınız var mı? Siyasi partilerin gençlik kolları var mı? Vekilleriniz davranış koduna ya da tarafsızlık kuralına uymayınca ne yapıyorsunuz?

Aaron McDonald: İskoçya'daki siyasi partilerin gençlik kolları var ama bizim tarafsızlığımızı daima korumamız gerekli.

Ben McKendrick: Gençlerin yazdığı davranış kodunda bununla ilgili bir kısım var. İlk olarak, böyle olayların yaşanmaması için eğitim veriyoruz; tarafsızlığa ve tarafsız olmayan davranışlara örnekler veriyoruz. Tabii hassas meselelerden konuşurken tarafsızlığı korumak kolay değil. Yakın zamanda Brexit ve genel seçimler tartışılıyordu örneğin, böylesi tartışmalar epey ateşli oluyor. Bu meselelerde ne siyaseten tarafsızlık, ne değil belirlemek zor. Tarafsızlığın bariz bir biçimde ihlal edildiği durumlarda 17 yaşındaki Başkan Yardımcımız – ki benimle birlikte disiplinden sorumludur – gelip bunu benimle konuşur. İlk olarak mevzubahis kişiyle gayriresmi bir şekilde konuşup bu hareketini tekrarlamamasını söyleriz. Kurallar bazen ihlal edilebilir nihayetinde, İskoçya siyasetinde anlaşılır bir durum bu. Önemli olan yanlış davranışın tekrarlanmaması. Kurumda ve siyasi dünyamızda bu anlayış egemen. Tabii bazen resmi adımlar

Esra: What is the percentage of MSYPs becoming MSPs?

Aaron McDonald: Currently in the Scottish Parliament there is one MSP who is a former MSYP. It's quite nice to have that because it helps the Scottish Parliament understand things from our side.

Ben McKendrick: I do not have data on it, but there was one MP and lots of counselors. But that just goes to show you that not that many young people actually want to get involved in that aspect of it.

Participant: *How can you manage the decision-making process with different perspectives? Have you tried any creative method instead of voting?*

Aaron McDonald: For motions, we usually vote.

Ben McKendrick: The answer is no. We usually rely on more traditional ways. And I think this goes back to the history of the organisation, as we were established by youth workers when the Scottish Parliament was being established. We do use other less traditional techniques, but that wouldn't be during the debates. It would be during focus groups or smaller discussions in less formal settings and on specific issues. Formality, however, is important. If we argue that, for instance, death penalty should be abolished, it's important that our claims are robust and measurable. We need data to back such a position.

Esra: What is the place of Brexit in your agenda? What are your priorities?

Ben McKendrick: Brexit is a tricky one for us. It is difficult because it has become so divisive and so polarising. We did not and will not campaign for or against Brexit, for the same reasons that led us not to take a stance for or against independence. It is against impartiality; it could be potentially divisive and possibly alienating for the youths that we want to engage with. 65% young people in Scotland supported Remain, 35% supported Brexit. We need to find a balance. Our role on Brexit has not been for or against it. We have asked: where are young people's voices in this? We have been trying to talk regarding issues that concern them: Erasmus, health and social care. We did not want to debate for or against it as it might be too polarising.

Aaron McDonald: Our priorities for the national campaign are climate change, pollution, providing a platform for young voices, expanding democracy.

Participant: *What is the tone of the language in the MSYP? Do you make jokes to each other? You take decisions on very serious matters, how do you reach a balance between your age and the topics you discuss?*

Aaron McDonald: We use formal language during the motion, but the debate is informal. We normally use accessible language.

atmamız gerektiği oluyor, örneğin biri yanlış hareketine ısrarla devam ettiğinde. Fakat resmi yaptırımlardan mümkün olduğunca kaçınmaya çalışıyoruz.

Esra Elmas: Gençlik vekillerinin yüzde kaç milletvekili oluyor?

Aaron McDonald: Şu anda İskoçya Parlamentosu'nda eskiden gençlik vekili olan bir milletvekili var. Bu da iyi bir şey, zira İskoçya Parlamentosu'nun bizim pozisyonumuzu anlamasına katkısı oluyor.

Ben McKendrick: Veriler şu anda önümde değil, fakat bir milletvekili ve çok sayıda danışman var. Bu da bize gösteriyor ki aslında gençlerin çoğu siyasetin bu boyutuna katılmak istemiyor.

Katılımcı: *How can you manage the decision-making process with different perspectives? Have you tried any creative method instead of voting? Farklı bakış açıları olduğunda karar verme sürecini nasıl yönetiyorsunuz? Oy kullanmaya alternatif yaratıcı yöntemler kullandınız mı?*

Aaron McDonald: Teklifler için oy kullanıyoruz genelde.

Ben McKendrick: Hayır. Genelde geleneksel yöntemler kullanıyoruz. Kurumumuzun geçmişinde de hep böyle oldu; zira biz İskoçya Parlamentosu'yla eşzamanlı olarak kurulduk gençlik çalışanları tarafından. Geleneksel olmayan yöntemler de kullanıyoruz, ama tartışmalar esnasında değil. Odak gruplarında veya daha az resmi ortamda gerçekleşen ve spesifik bir konuya odaklanan tartışmalarda kullanıyoruz bu yöntemleri daha çok. Resmîyet önemli. Örneğin idam cezasının kaldırılması gerektiğini savunuyorsak iddialarımızın kanıtlanabilir ve ölçülebilir olması önemli. Böylesi bir iddiayı destekleyecek verilere ihtiyacımız var.

Esra Elmas: Gündeminizde Brexit'in yeri ne? Öncelikleriniz neler?

Ben McKendrick: Brexit bizim için zor bir konu. Zor zira çok ayrıştırıcı ve kutuplaştırıcı bir mesele. Brexit için veya Brexit'e karşı kampanya yapmadık, yapmayacağız da, bağımsızlık için veya bağımsızlığa karşı kampanya yürütmediğimiz gibi. Tarafsızlık ilkemize aykırı olur bu; bir yandan da kendilerine ulaşmak istediğimiz gençler açısından ayrıştırıcı ve hatta yabancılaştırıcı olma ihtimali var. İskoçya gençliğinin % 65'i AB'de kalmayı desteklerken % 35'i ayrılmayı destekledi. Bunlar arasında bir denge bulmalıyız. Brexit'i destekliyor veya karşı çıkıyor değiliz. Daha ziyade, bu konuda gençlerin sesinin duyulmasını istiyoruz. Onları ilgilendiren meseleleri gündeme getirmeye çalışıyoruz, Erasmus, sağlık ve sosyal hizmetler gibi. Kutuplaştırıcı bir konu olduğu için belirli bir tavır almak istemiyoruz.

Aaron McDonald: Ulusal kampanyamızda önceliklerimiz iklim değişikliği, çevre kirliliği, gençlere bir platform sunmak ve demokrasiyi genişletmek.

Ben McKendrick: The age range is 14 to 25, and that is very broad. There is a lot of difference between a 14-year-old and a 25-year-old. This is one of our strengths, but also one of our great challenges. We try to that we can speak of serious things in a light manner and with humour. Remember that all these guys are volunteers. They're doing this on top of all their other responsibilities, such as studying and work. Having a light but respectful discussion is the best ways to engage. Also, we are trying to put young people in a situation where they can build their skills for possible future debates.

Participant: *Do you receive any feedback? Do you have any surveillance mechanism in place?*

Ben McKendrick: We do political monitoring on particular issues that we raised to encourage reflection on what has been achieved. There are lots of expectations on us and sometimes some things slip, but we do not have that much money or resources.

Participant: *What are some of the most serious problems you want to tackle? What are the solutions?*

Aaron McDonald: We need policies on employment. For instance, we have a high youth unemployment rate. We want to fight for better opportunities for young people. There are regions across Scotland where we have started projects to provide opportunities to young people to obtain skills that they may not receive through formal education.

Participant: *What are you plans for the future? Also, what do you do if a decision that you oppose is taken in the government?*

Ben McKendrick: Currently we are submitting a new strategic plan before Christmas. Firstly, we are looking forward to the UN Convention on the Rights of the Child is implemented properly. We also have an international ambition.

Aaron McDonald: At the moment we are drafting the next manifesto. As for our priorities, that is for the young people of Scotland to answer.

Ben McKendrick: If we are opposed to a decision of the government, we deal with it in a diplomatic way. Because we have this positive relationship with it, we are in a position of privilege, but we also need to take responsibility for what we do. In that case, we would speak directly instead of going to the press. The issue of mosquito devices is an example. We thought they had the power to challenge the use of such devices directly, and we told them. If there is an issue we disagree on, we will always talk about it, but in an appropriate way.

David: Thank you for your useful and interesting discussion.

Katılımcı: *Gençlik meclisinde nasıl bir dil kullanılıyor? Kendi aranızda şakalaştığınız oluyor mu? Çok ciddi konularda kararlar alıyorsunuz; yaşıyla bu konuların ciddiyeti arasında nasıl bir denge kuruyorsunuz?*

Aaron McDonald: Teklif yapılırken resmi dil kullanıyoruz fakat tartışma resmi değil. Anlaşılması kolay bir dil kullanıyoruz genelde.

Ben McKendrick: Yaş dağılımı 14 – 25; bu da çok geniş bir aralık. 14 yaşında biriyle 25 yaşında biri arasında büyük fark var. Bu bizim için hem iyi, hem de işlerimizi zorlaştıran bir şey. Ciddi meseleleri ele alırken bile iyimserliğimizi ve mizah anlayışımızı korumaya çalışıyoruz. Herkesin gönüllü olarak çalıştığını unutmayın; bu işleri diğer sorumluluklarına – okul ya da iş gibi – ek olarak yapıyorlar. En iyi iletişim yolu, hafif ama saygılı bir şekilde konuşmak. Geleceğe yönelik olarak gençlerin tartışma becerilerini de arttırmayı amaçlıyoruz.

Katılımcı: *Geribildirim alıyor musunuz? Denetleme mekanizmalarınız var mı?*

Ben McKendrick: Gündeme getirdiğimiz kimi konularda hangi kazanımların sağlandığını görmek için siyasi gözlem yapıyoruz. Bizden çok şey bekleniyor, bazen gözden kaçır-dığımız şeyler de oluyor; fakat çok paramız ya da kaynağımız yok.

Katılımcı: *Çözmek istediğiniz ciddi sorunlar neler? Bunların çözümü ne?*

Aaron McDonald: İstihdama yönelik politika üretilmesi gerekli. Genç işsizliğinin oranı çok yüksek. Gençler için daha iyi imkanlar sağlanmalı, bunun mücadelesini veriyoruz. İskoçya'nın bazı bölgelerinde, gençlere beceri eğitimi veriyoruz; zira gençler bu becerileri eğitim hayatlarında kazanamıyor bazen.

Katılımcı: *Geleceğe yönelik planlarınız neler? Hükümet karşı çıktığınız bir karar aldığında ne yapıyorsunuz?*

Ben McKendrick: Noel'den önce yeni bir stratejik plan teslim edeceğiz. BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin doğru bir biçimde uygulanmasını sağlamak istiyoruz. Uluslararası hedeflerimiz de var.

Aaron McDonald: Şu anda sıradaki manifestomuzu kaleme alıyoruz. Önceliklerimizi belirlemek ise İskoçya'nın gençlerinin işi.

Ben McKendrick: Hükümetin kararlarına katılmadığımızda bunu diplomatic bir şekilde ele alıyoruz. Hükümetle olumlu bir ilişkimiz var ve ayrıcalıklı bir konumdayız; fakat aynı zamanda, kendi eylemlerimizin sorumluluğunu üstlenebilmeliyiz. Böylesi durumlarda basına konuşmaktansa doğrudan hükümetle iletişime geçiyoruz. Haşere savarlar meselesi buna bir örnek. Bu cihazların kullanımını yasaklama yetkisine sahip olduklarını düşündük ve bunu kendilerine bildirdik. Anlaşamadığımız konuları elbette tartışırız, ama düzgün bir biçimde.

David Murphy: Bu ilgi çekici ve faydalı sohbet için size teşekkür ederiz.

SESSION 6: BEYOND BORDERS SCOTLAND ENGAGEMENT

PROMOTING INTERNATIONAL DIALOGUE IN SCOTLAND:
ENGAGING YOUNG PEOPLE IN RESOLUTION PROCESSES

Emily Gifford,

Project and Festival Manager, Beyond Borders Scotland

Emily Gifford: My name is Emily; I am the project and festival manager at Beyond Borders Scotland. I have been in this role for about four and a half year now. Beyond Borders is an Edinburgh-based organisation. It was founded in 2010 by our founder and director Mark Muller, who some of you may have come across. Mark is a human rights barrister, a conflict mediator. At the moment he is working with the UN mediation support unit. Considering this background of human rights law and conflict mediation, he spotted an opportunity for Scotland to be playing a role in contributing internationally to peace building and conflict resolution world efforts. As I am sure you saw during this week, Scotland has an interesting political and cultural history. Mark felt there was an opportunity there to make use of that history and to draw upon the political, the historical background but also the present day, and what Scotland has to offer. With that in mind, in 2010 he founded the Beyond Borders international festival, which takes place at Traquair house, which is the oldest inhabited house in Scotland. It is more than nine hundred years old. Mark and his wife still live in the house during winter, it is their family home. In the summertime it is open to the public. The festival started as Mark recognised that Scotland could be making a contribution to international dialogue on conflict resolution and peace efforts. The festival is a two-day event. There are panel discussions, debates, interviews, with artists, journalists and broadcasters, politicians, diplomats, authors, academics, cultural leaders from all over the world. I will come back to the festival a little bit later and talk about it in more details. People who come to the event are all sorts of people from different places that come together for about a week. It is all about having interesting discussions in this beautiful setting. The festival started as I said in 2010, and the organisation has grown from there. In 2012, my colleague Jessica was brought on board and they founded the Edinburgh-based office. We run different activities: as I mentioned we have our international festival, we have also run, in the past, a film festival which has been focused on documentary-style films, usually with an international focus on conflict. We also run a number

ALTINCI OTURUM: SINIRLAR ÖTESİ İSKOÇYA'YLA TOPLANTI

İSKOÇYA'DA ULUSLARARASI DİYALOĞU TEŞVİK ETMEK:
GENÇLERİ ÇÖZÜM SÜREÇLERİNE DAHİL EDEBİLMEK

Emily Gifford,

Proje ve Festival Yöneticisi, Sınırlar Ötesi İskoçya

Emily Gifford: Adım Emily, Sınırlar Ötesi İskoçya'nın proje ve festival yöneticisiyim. Yaklaşık dört buçuk yıldır bu görevdeyim. Sınırlar Ötesi, Edinburgh merkezli bir kurum. 2010 yılında yöneticimiz Mark Muller tarafından kuruldu, kendisiyle daha önce karşılaşmış olabilirsiniz. Mark insan hakları avukatı ve çatışma arabucululuğu olarak çalışıyor. Şu anda BM arabuluculuk destek biriminde çalışıyor. İnsan hakları hukuku ve çatışma arabuluculuğu geçmişi sayesinde Mark, İskoçya'nın da uluslararası barış inşası ve çatışma çözümü çabalarına katkı yapabileceğini gördü. İskoçya'nın ilginç bir siyasi ve kültürel tarihi var, bu hafta boyunca siz de şahit olmuşsunuzdur buna. Mark, bu tarihsel ve siyasi potansiyeli kullanabileceğimizi gördü, fakat öte yandan İskoçya'nın günümüzde de verebileceği çok şey var. Sınırlar Ötesi Uluslararası Festivali 2010'da kuruldu; İskoçya'daki en

Emily Gifford discussed the work of Scottish NGO Beyond Borders Scotland with DPI's youth group

Emily Gifford, İskoç STK Sınırlar Ötesi İskoçya'nın faaliyetlerini DPI grubuna anlattı.

of exhibitions as part of the Edinburgh festival, which takes place in August. I don't know if you have heard about that, but the whole city is essentially a big festival. We often run events as part of that. We are holding exhibitions but also performing art, very often music, pieces of theatre, spoken word, poetry reading workshops as a way of promoting cultural exchange and dialogue. We also run study tours, which have been for a lot of different groups over the years, focusing on different topics. Sometimes, they are based here in Edinburgh looking at the Scottish experience of devolution. Sometimes they are based in London, and they look into things like the judicial and legal system, with lawyers or judges from other countries. It is all about dialogue and having conversation around these different issues. One of our bigger projects, at the moment, is our fellowship program. We had lots of fellowships on different topics over the years. At the moment, our main version of that is women and conflict program. This fellowship program is focusing on Security Council Resolution 1325. We are looking at enhancing and improving the participation of women in conflict resolution and peacebuilding processes. Also, at different levels, I will come back to that in more detail later. A strand of our work is law-focused. A lot of the work we have been doing for six or seven years now has been focused on topics like anti-corruption and financial crime. At the moment, our big focus is combatting human-trafficking and drug related crime. We are just coming to the end of a three-years' work on those topics, predominantly in the Gulf, but in other places as well. The fundamental element of what we do is dialogue and conversation, bringing people together regardless of what topics might be discussed, what form we are using, or what methods we are using. It is about bringing people together to have conversations and we often use Scotland as a place for that. Hopefully, you felt that this week, it is a place where people can feel at home, and able to have conversations. We are founded on this idea.

As I said, one of our larger projects is currently our women and conflict fellowship program. I started in 2015, with the very small pilot of just, I think, six or seven people. We then hosted the Syrian Women Advisory Board in May 2016. The advisory Board came to Edinburgh for a few days and met with various Scottish experts in various fields very much like you have done this week. From there, the fellowship as it is now was borne eventually. We have been working with the Scottish Government, who has been funding our program. 2016 was our first full year with the project and we are now in its third year. The program takes place three times a year. Each year, across the three courses, fifty women are involved in the program. We are now at a point where two hundred women from across the Middle East, North Africa, South-Asia, have come to Edinburgh for this week-long program, thus ex-

eski meskun ev olan Traquair House'da gerçekleşiyor festival. 900 yıllık, belki de daha eski bi rev. Mark ve eşi kışları bu evde yaşıyor; kendilerine aileden kalmış bu ev. Yazları ise ev halka açık. Mark bu festivali, İskoçya'nın uluslararası çatışma çözümü ve barış çabalarına katkıda bulunabilmesi için başlattı. İki günlük bir festival. Paneller, tartışmalar yapılıyor; dünyanın dört bir yanından gelen sanatçılar, gazeteciler, siyasetçiler, diplomatlar, yazarlar, akademisyenler ve kültürel liderlerle mülakatlar yapılıyor. Festivalden size daha detaylı bahsedeceğim. Festivale her çeşit insan katılıyor diyebilirim, yaklaşık bir haftayı birlikte geçiriyorlar. Bu güzel atmosferde ilginç tartışmalar yapıyor, sohbet ediyorlar. Dediğim gibi festival 2010'da başladı ve o zamandan beridir büyümeye devam ediyor. Meslektaşım Jessica 2012'de işe başladı ve Edinburgh ofisi açıldı. Çeşitli etkinlikler düzenliyoruz; bahsettiğim uluslararası festivalin yanısıra geçmişte belgesel film festivali de düzenlendi, genelde uluslararası çatışmalara odaklanıyordu. Her sene Ağustos ayında gerçekleşen Edinburgh Festivali'nde bir dizi sergi açtık. Daha önce belki duymuşsunuzdur; bu festival esnasında tüm şehir büyük bir festival dönüşüyor. Bu festival içinde kimi etkinlikler düzenliyoruz sıklıkla. Sergilerin yanısıra performans sanatları, müzik, tiyatro, şiir okuma çalıştayları düzenleniyor kültürel alışveriş ve diyalogu beslemek için. Yıllar boyu bir dizi farklı konuya odaklanan çalışma turları da düzenledik. Turlar bazen burada, Edinburgh'da gerçekleşiyor ve İskoçya'daki yetki devri tecrübesini inceliyoruz. Bazense Londra'da gerçekleşiyorlar; başka ülkelerden avukat ve yargıçların katılımıyla adalet sistemi ve hukuk sistemi gibi konuları inceliyorlar. Çeşitli konulara dair diyalog geliştirmek amacı güdüyor bu etkinlikler. Şu anki büyük projelerimizden biri de araştırma programımız. Yıllar boyunca çeşitli konularda farklı araştırma programlarımız oldu. Şu anda da bir kadınlar ve çatışma programımız var. Programın odağında BMGK 1325 var. Çatışma çözümü ve barış inşası süreçlerinde kadınların katılımını arttırmayı ve geliştirmeyi amaçlıyoruz. Bundan daha detaylı olarak bahsedeceğim tekrar. Çalışmalarımızın bir kısmı ise hukuk odaklı. Son 6-7 yıldır yolsuzluk ve finansal suçlar üzerine epey çalıştık. Şu anda insan kaçakçılığı ve uyuşturucu ticaretiyle mücadelede odaklanmış durumdayız. Yaklaşık 3 yıldır devam eden bir projenin sonlarına geldik; genel olarak Körfez bölgesi odaklı çalıştık, ama diğer yerlerle de ilgileniyoruz. Diyalog ve konuşma esaslı çalışıyoruz; konudan, biçimden ve yöntemden bağımsız olarak insanları bir araya getirme amacı güdüyoruz. İnsanları bir araya getirip konuşturmak için de mekân olarak genelde İskoçya'yı tercih ediyoruz. Umarım siz de bu hafta böyle hissetmişsinizdir; burası, insanların kendilerini rahat hissedebileceği ve konuşabileceği bir yer. Bizim kuruluş prensibimiz de bu zaten.

panding our network with one more year of the program still to go. I mentioned that the program is built upon the Security Council Resolution 1325, and the ideas within: promoting greater participation of women across all different levels of peacebuilding and conflict resolution processes - whether that is via formal processes or at the grassroots level of the peacebuilding work. The program touches upon mediation skills and looks at the participation of women investigating the barriers that prevent this participation and how to overcome those. We are also looking at making participation at every level as effective as possible. In addition, we are looking at constitution drafting and, particularly, at how to do that in a way that is gender sensitive. In more recent programs, we have started implementing elements of self-care: looking after yourself in the context of the work that these women are doing and the circumstances in which they are doing it, plus recognising that you can work at the best of your abilities while taking time out for yourself. We have also been working using slightly different formats. Very often what we are doing is workshop-style sessions. We have started to experiment things like storytelling, as a way to get people to talk to one another and share stories. We just started incorporating this format and it has been really successful. We are mainly looking for ways to encourage people to talk to one another, and not necessarily in the same roundtable. Something else we started last year, which I am very excited about, is a program that is specifically looking at the use of the arts as a tool for peacebuilding and conflict resolution. In August, the International festival of Beyond Borders will use culture as a tool to encourage people to talk to one another. For the occasion, our fellowship program this year gathered women from around the Middle East and Africa, all of whom were working in some way with arts or culture in the work that they are doing in peacebuilding. That program is still focusing on women's participation predominantly, but it now looks more at things like using music, storytelling, visual art, poetry, creative writing as a tool for reconciliation and dialogue. That was kind of an experiment, but I think it worked quite nicely. We are going to do that around each festival.

As I said, the fellowship program is built on the Security Council Resolution 1325. It is about increasing and enhancing the meaningful and effective participation of women in conflict resolution and peace-building processes. We don't really examine the resolution in detail, it is more about exploring the ideas that are contained within the resolution in different activities that we do. That is what the fellowship program is built on.

The festival is very much interlinked with all our international project-work. I am responsible for quite a lot regarding the festival, it is like my baby, it is very close to

Dediğim gibi, büyük projelerimizden biri kadınlar ve çatışma araştırma programımız. Bu projeye 2015 yılında, 6-7 kişilik küçük bir ekiple başladık. Mayıs 2016'da Suriye Kadınlar Danışma Kurulu'nu ağırladık. Danışma Kurulu birkaç günlüğüne Edinburgh'a gelerek çeşitli alanlardaki İskoç uzmanlarla görüştü, sizin bu hafta boyunca yaptığınız gibi. O noktadan sonra da araştırma programımız, bugünkü hâline evrildi. Programımızın fon sağlayıcıları arasında İskoçya Hükümeti var; program ilk yılını 2016'da doldurdu, şu anda üçüncü yılı içerisindeyiz. Program senede üç kez gerçekleşiyor. Her yıl üç defa ellışer kadın programa katılıyor. Şu anda Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Güney Asya'dan 200 kadın Edinburgh'a gelip bu haftalık programa katılıyor. Programın bitmesine daha bir yıl var, bu sayede sosyal ağımız da genişliyor. Programın BMGK 1325 üzerine inşa edildiğini söylemiştim; bunun dayandığı fikir şu: barış inşası ve çatışma çözümü süreçlerinin bütün seviyelerinde – resmi süreçlerde olur, taban seviyesinde olur – kadınların katılımının artmasını teşvik etmek. Arabuluculuk becerilerini ele alan, kadınların katılımının önündeki engellerin nasıl aşılabileceğini araştırmaya odaklı bir program bu. Bir başka amacımız da her düzeyden katılımı mümkün olduğunca etkili hâle getirebilmek. Anayasa taslağı hazırlamak ve bunu toplumsal cinsiyet hassasiyetlerini gözetenek yapmak konusuna da eğiliyoruz. Daha yakın tarihli programlarımıza özbakım unsurları eklemeye başladık; kadınların bütün bu işleri yaparken kendilerine de zaman ayırması gerektiğinin altını çiziyoruz. Farklı formatlar kullanıyoruz. Çoğu zaman çalıştay formatını kullanıyoruz fakat bir yandan da, insanların birbirleriyle konuşmasını ve hikâyelerini paylaşmasını teşvik etmek için hikâye anlatıcılığı gibi formatları kullanmaya başladık. Buna daha yeni başladık fakat epey başarılı oldu. İnsanları birbirleriyle konuşmaya teşvik ediyoruz, bunu da illa aynı masa etrafında oturarak yapmak zorunda değiller. Geçen sene başladığımız bir program, sanatın barış inşası ve çatışma çözümü aracı olarak kullanılmasına eğiliyor. Bu program beni çok heyecanlandırıyor. Ağustos ayında gerçekleşecek olan Sınırlar Ötesi Uluslararası Festivali, insanların birbirleriyle konuşması için kültürü bir araç olarak kullanacak. Araştırma programımız bu yıl Ortadoğu ve Afrika'dan, sanat aracılığıyla barış inşası çalışmaları yapan kadınları bir araya getirdi. Programın esas odağı kadınların katılımı; fakat artık bir de uzlaşma ve diyalog aracı olarak müzik, hikâye anlatıcılığı, görsel sanatlar, şiir ve yaratıcı edebiyat gibi biçimlerin kullanılmasını inceliyor. Deneyisel olarak başladı ama bence gayet başarılı oldu. Bunu her festivalde tekrarlayacağız artık.

Dediğim gibi, araştırma programımızın temelinde BMGK 1325 var. Program, kadınların çatışma çözümü ve barış inşası süreçlerine anlamlı ve etkin katılımını arttırmak ve daha verimli kılmak üzerine. Kararı detaylarıyla ele almaktan ziyade,

my hearth. The festival is a weekend-long event, usually at the end of August, so we can hope for good weather. It is a two-day event, it started as series of debates and discussions and interviews. There are authors, artists, politicians, former ministers, broadcasters, cultural leaders from around the world. They discuss all sort of topics: sometimes it is around a book that somebody may have written, or for example it can be on someone who has been a war correspondent or a journalist. Alternatively, the panel discussion can focus on a certain topic or on a certain country. It depends on what is the most pressing topic of the year as we need to be as current as we can with what we are doing. Over the last couple of years, we have also built in more elements of visual arts, performing arts, spoken words, workshops, and well-being activities – such as yoga and walks in this beautiful setting in the countryside. We want to make sure, if it is not raining, that people are sitting outside in a green space. There is this stage for musical performances, food and drinks stalls, exhibition on various topics, usually there is a link between the main stage theme and the exhibition or the poetry event. Something we have also started doing in this program is a youth engagement initiative, which is for young and early-career journalists. During these events, youths are given the opportunity to conduct an interview with one of the speakers in the main stage, usually lasting half an hour. We record the interview for them so they can use it if they are affiliated to a publication or an online media. This is something we started to do the last couple of years as a way to reach out to the younger demographic for the festival, but also to provide skill-development opportunities. Away from the main stage they have this opportunity to meet and interview other journalists. It is quite a lot to pack in for a couple of days, but it is a very fun event. If you are back in Edinburgh in August, you can come along.

I want to touch upon a couple of our exhibitions. Usually, in August, at the same time as the festival, we do an exhibition. I have a couple of examples that could be interesting. We, for instance, had a collaboration with the New York Times, something we've had a couple of years now and we run a series of events with them. There is also a discussion panel at the Edinburgh Books Festival, focusing on climate change. Pictures by Josh Haner were displayed. Josh Haner is a New York Times photographer who has travelled all over the world, taking photographs of the different consequences of climate change in different places. Some pictures represent, for instance, glaciers melting, but also consequences that you don't necessarily see or hear about very often, such as forced migration due to climate change. Those are really striking images. This is our most recent collaboration with them. We also had an exhibition on the effects of conflict around the world, and again, it is not about

faaliyetlerimiz aracılığıyla kararın içindeki çeşitli fikirleri keşfediyoruz. Araştırma programının temelinde bu var.

Festival, uluslararası projelerimizle yakından bağlantılı. Festivale dair pek çok sorumluluğum var; açıkçası festival benim için çok özel, çok değerli. Genelde Ağustos sonunda gerçekleşen bir haftasonu etkinliği, dolayısıyla havanın güzel olmasını umuyoruz. Festival iki gün sürüyor; başlangıçta bir dizi tartışma, sohbet ve mülakattan oluşuyordu. Dünyanın dört bir yanından yazarlar, sanatçılar, siyasetçiler, eski bakanlar, yayıncılar ve kültürel liderler burada bir araya geliyor. Her şey üstüne konuşuyorlar, bazen yazdıkları kitaplar üzerine, örneğin bir savaş muhabiri ya da gazetecinin yazdığı kitaba dair tartışmalar dönüyor. Ya da belli bir konu veya ülkeye odaklanan bir panel gerçekleşebiliyor. O yıl en güncel konu neyse onu seçiyoruz, zira olup bitenleri yakından takip etmemiz gerek. Son birkaç yıldır faaliyetlerde görsel sanatlar, performans sanatları, sözlü performanslar, çalıştaylar ve sağlıklı yaşam etkinliklerine – örneğin yoga ve doğa yürüyüşleri gibi – daha çok yer veriliyor. Yağmur yağmadığı sürece herkesin dışarıda, doğa içinde olmasını istiyoruz. Müzik performanslarının yer aldığı bir sahnenin yanısıra yiyecek içecek satılan masalar ve çeşitli sergiler de mevcut. Bu faaliyetler genelde tematik olarak bağlantılı oluyor. Genç ve kariyerlerinin başındaki gazeteciler için bir gençlik katılımı girişimi başlattık. Bu etkinliklerde gençler, ana sahnedeki konuşmacılardan biriyle yaklaşık yarım saat süren bir mülakat gerçekleştirme fırsatı buluyor. Bu mülakatı bağlı oldukları medya organınad isterlerse kullanabilmeleri için kaydediyoruz. Bunu son birkaç yıldır hem festivalin gençlere daha çok hitap edebilmesini sağlamak için, hem de onlara becerilerini geliştirme fırsatları tanıyabilmek için yapıyoruz. Birkaç gün boyunca çok sayıda etkinlik gerçekleşiyor; gerçekten keyifli bir festival. Ağustos ayında Edinburgh'daysanız sizi de bekleriz.

Size biraz da sergilerimizden bahsedeyim. Genelde Ağustos ayında, festivalle eş zamanlı olarak bir de sergimiz oluyor. Birkaç örnek vereceğim. Birkaç yıldır New York Times'la süren bir ortaklığımız var; birlikte faaliyetler düzenledik. Edinburgh Kitap Festivali'nde bir tartışma paneli var iklim değişikliği üzerine, orada Josh Haner'in fotoğrafları sergilendi. Josh Haner New York Times'ın fotomuhabiri; dünyanın dört bir yanında bulunmuş, iklim değişikliğinin çeşitli etkilerini fotoğraflamış biri. Bazı resimlerde eriyen buzullar yer alıyor, ama bunların ötesinde, genelde üzerine düşünmediğimiz etkiler de var, örneğin mecburi göç. Bunlar gerçekten çok çarpıcı fotoğrafçılar. En yakın işbirliğimiz buydu. Dünyanın dört bir yanında çatışmanın etkilerine dair bir sergimiz de oldu, burada doğrudan etkilerden ziyade insanın aklına ilk aşamada gelmeyen etkilere odaklanmıştık.

the immediate impact, but about things you will not necessarily think of and the effects on people's lives. The other one I want to mention is this exhibition commissioned by Mark, in 2014, around the time of independence referendum here. Peter Sacks is an African poet and visual artist. Years ago, he fell in love with the place, and picked different things from the house, such as pieces of fabric and old letters, and he then incorporated them in this piece of artwork. Essentially, it was an artwork that was on the independence referendum and the Act of Union that created the UK. There is a picture of David Cameron and Alex Salmond signing the Edinburgh Agreement about holding the referendum. There are things in there that represent different rivers, mountains, landscape elements. He kind of picks some things from the Scottish history in this really amazing piece of artwork.

I would be more than happy to take any questions you may have.

Participant: *Thank you very much, I am really impressed. Beyond Borders is dealing with common problems, bias, prejudices, wrong historical accumulation, so thank you very much for your work.*

Emily Gifford: Thank you very much. Exactly, as I said, it doesn't matter what topic it is about, but it is more about encouraging people to be together and have a conversation.

David Murphy: What is the impact art can have on conflict resolution, and can you spread your work that to a wider audience?

Emily Gifford: Our main cultural event is that festival, we always look at that event as an initial step, and gathering for people whether it is fellowship program who are meeting each other for the first time and then going home as part of a network, but also participants themselves who come to the festival, the speakers who come to festival, they would often stay for the whole weekend and the whole event and really get to know one of another. While there is a public event, there is something that goes beyond that happening. People go home with something they haven't thought of, the speakers themselves have met people who are new to them, and sometimes it had led to following interviews or other work taking place. We do try to spread some of the culture work, throughout the year. As I said, some exhibitions are happening other time of the year. Again, this idea is making use of Edinburgh as a platform not just in August, which is growing, Edinburgh festival is amazing, so we do organised things across the year. We are starting a conversation, planting the seeds for people then to spread to others. Hopefully it goes beyond the events that are taking place.

Bir de bundan bahsetmek istiyorum, 2014 yılında yani bağımsızlık referandumu esnasında Mark'ın hazırladığı bir sergiydi bu. Peter Sacks, Afrikalı bir şair ve görsel sanatçı. Kendisi burayı çok sevmiş ve evinden çeşitli objeleri bir araya getirerek – örneğin kumaş parçaları ve eski mektuplar – bir sanat eseri hazırlamış. Bağımsızlık referandumu ve Birleşik Krallık'ı kuran Birleşme Yasası'yla ilgili bir sanat eseriydi bu. İçinde David Cameron ve Alex Salmond'un, referandumun gerçekleşmesine dair Edinburgh Anlaşması'nı imzalarken çekilmiş bir fotoğrafı vardı; nehirleri, dağları, başka coğrafi unsurları temsil eden şeyler vardı. İçinde İskoçya tarihinin temsil edildiği harika bir sanat eseriymi.

Sorularınız varsa yanıtlamaktan mutluluk duyarım.

Katılımcı: *Teşekkürler, sunumunuzdan çok etkilendim. Sınırlar Ötesi, ayrımcılık, önyargı, tarihi birikimler gibi sık karşılaşılan problemleri çözmeye çalışıyor, dolayısıyla çalışmalarınızdan ötürü size teşekkür etmek istedim.*

Emily Gifford: Çok teşekkür ederim. Evet, dediğim gibi konunun ne olduğu önemli değil, asıl amacımız insanları bir araya getirerek konuşmalarını sağlamak.

David Murphy: Sanatın çatışma çözümüne nasıl bir katkısı olabilir? Çalışmalarınızı daha geniş kitlelere nasıl ulaştırabilirsiniz?

Emily Gifford: Asıl kültürel faaliyetimiz, festival; biz etkinliklere hep bir "ilk adım" olarak bakıyoruz, örneğin araştırma programımıza da – katılımcılar birbirleriyle tanışıp ağ oluşturuyorlar bu etkinliklerde. Örneğin festival gelen konuşmacılar için de geçerli bu, tanışıp konuşuyorlar, burada da sosyal bir ağ oluşuyor. Bu tür etkinliklerde, etkinliğin kendisini aşan bir etki alanı var. İnsanlar eve döndüklerinde akıllarında yeni fikirler oluşuyor, yeni insanlarla tanışmış oluyorlar, bütün bunlar da yeni çalışmalara vesile oluyor. Kültür faaliyetlerimizi yıl boyunca devam ettirmeye çalışıyoruz. Dediğim gibi, yılın başka zamanlarında gerçekleşen sergilerimiz var. Edinburgh'u sadece Ağustos'ta faal olan bir şehir olmanın ötesine götürmek istiyoruz, Edinburgh Festivali elbette harika, ama biz faaliyetlerimizi yıl boyunca sürdürüyoruz. Halihazırdaki etkinliklerin sayısının artacağını umuyorum. Diyalog için ilk adımı biz atıyoruz, sonraki adımları atmak ise herkesin görevi.

Katılımcı: *Dille ilgili bir sorum var, hangi dili kullanıyorsunuz? İngilizce mi, İskoçça mı, Galce mi?*

Emily Gifford: Çok ilginç bir soru bu. İskoçça ya da Galce etkinliklerimiz olmadı bildiğim kadarıyla. Çoğu etkinliklerimiz İngilizce gerçekleşiyor, bazen performans sanatçısının kendi anadilini kullandığı da oluyor elbette. Hukukun üstünlüğü ve araştırma programlarımızda katılımcılarımızın konuştuğu dillere bağlı olarak mü-

Participant: *I have a question about the language, would you use English, Scots or Gaelic?*

Emily Gifford: This is an interesting question! We haven't done any event in Scots or Gaelic as far as I know. Most of our events take place in English, unless the artist is performing in his own language, as singing or spoken words event. With our rule of law and fellowship program, depending on where the participants are from, we will have interpreters for these events. Sometimes we are working in Arabic for example, but as far as I am aware we haven't done anything in Gaelic or Scots but we should though.

Participant: *What would be the difference between Gaelic and Scots?*

Emily Gifford: I think the difference is that Gaelic is an entirely different language, but Scots is more like a dialect of English. Scots dialect is more common and easier to understand. In places like Government, like at the Parliament you will find inscriptions in English and in Gaelic. Gaelic is still spoken in the islands, on the West Coast, and the very far North of Scotland. There are schools that are still predominantly Gaelic-speaking. I don't speak any myself. My grandmother does, though. The Scots dialect is more common, and easier to understand because it is closer to English, I would say. There is also lots of poetry in Scots language. Probably, that is more commonly spoken.

David Murphy: Regarding the independence referendum, how was your work during the campaign? Did your work focus on the referendum or did you stay away?

Emily Gifford: I hadn't started full-time at that period but as far as I can remember and as far as I am aware, we weren't doing lots of direct work, but we were doing events that were promoting discussions, but we weren't promoting an opinion on one way or another. We had an exhibition thinking at the Scottish identity and history. We had panel discussions on the topic during the festival that year just before the referendum. We held events regarding the process of the referendum and the debate that happened prior to the referendum and immediately after it. As far as I remember, we weren't organising debates or anything like that, but bits of our work touched upon the topic.

Participant: *Could you give us some information about your budget? What about your funding or your donors?*

Emily Gifford: Most of our funding is project-based. For instance, our women fellowship program is funded by the Scottish government, who has been supporting us since the beginning. Our rule of law work that I mentioned regarding human trafficking and drug crime is working, thanks to the British embassy, in different

tercim tercümanlar da bulunuyor. Arapça kullanıldığı oldu örneğin, ama bildiğim kadarıyla Galce ya da İskoçça bir etkinliğimiz olmadı. Ama iyi bir fikir!

Katılımcı: *Galce ve İskoçça arasındaki fark nedir?*

Emily Gifford: Sanırım Galce tamamen farklı bir dil, İskoçça ise daha ziyade İngilizcenin bir lehçesi. İskoçça lehçesi daha yaygın, anlaması da daha kolay. Hükümetle ilgili mekanlarda, örneğin parlamentoda yazılar hem İngilizce hem Galcedir. Galce adalarda, batı yakasında ve İskoçya'nın en kuzeyinde konuşuluyor. Neredeyse tamamen Galce eğitim veren okullar var. Ben şahsen Galce konuşmuyorum, ama büyükannem konuşuyor. İskoçça daha yaygın, ve anlaması daha kolay, İngilizceye benzer olduğu için. İskoçça şairler de epey çok. İskoçyanın daha yaygın konuşulduğunu söyleyebiliriz sanırım.

David Murphy: Bağımsızlık referandumu esnasında çalışmalarınız nasıldı? Referanduma odaklandınız mı, yoksa uzak mı durdunuz?

Emily Gifford: O dönemde henüz tam zamanlı çalışmıyordum fakat hatırladığım kadarıyla doğrudan bir faaliyetimiz olmasa da tartışmaları teşvik edici etkinlikler düzenliyorduk. Bizzat savunduğumuz bir görüş yoktu. İskoç kimliği ve tarihi üzerine bir sergi düzenledik. Referandumdan önceki yıl gerçekleşen festivalde konuya dair bir panel düzenledik. Referandum sürecine, öncesinde ve sonrasında gerçekleşen tartışmalara dair etkinlikler düzenledik. Hatırladığım kadarıyla doğrudan konuyla ilgili tartışmalar yaptığımız olmadı, ama işlerimiz zaman zaman konuyla temas etti.

Katılımcı: *Bütçenizden bize bahsedebilir misiniz? Fon sağlayıcılarınız ya da bağışçılarınız kimler?*

Emily Gifford: Fonlarımızın çoğu proje bazlı. Örneğin kadın araştırma programımız İskoçya Hükümeti tarafından fonlanıyor; bizi başından beri desteklediler. İnsan ticareti ve uyuşturucu ticareti üzerine çalıştığımız hukukun üstünlüğü projemiz ise çeşitli İngiltere Büyükelçilikleri ve Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı tarafından destekleniyor. Creative Scotland adındaki bir kurum zaman zaman festivalimizi, film etkinliklerimizi ve sergilerimizi destekliyor. Fonları projeden projeye alıyoruz. İskoçya Hükümeti önümüzdeki yıl araştırma programının kimi etkinliklerinde kullanmamız için bir miktar fon sağladı bize. Bir takip etkinliği gerçekleştirmek amacıyla eski katılımcılarımızı davet edeceğiz. Yılda üç kez gerçekleştirdiğimiz etkinlikte bir sürü konuya değiniyoruz, dediğim gibi. Yeterince derinlikli çalışmadığımızın farkındayız, dolayısıyla şu andaki çabalarımız sahip olduğumuz ağı genişletmek üzerine; bunu da Edinburgh'la sınırlı olarak düşünüyoruz.

places, but also thanks to the UK Foreign Office. We occasionally get more funding for things like our festival or film festival, or exhibitions by an organisation called Creative Scotland. It is project by project essentially. The Scottish Government has given us a little bit of funding for this next year for some follow-up activities for our fellowship program. We will bring some of our fellowship participants back together for a follow-up course. The week that we run three times a year at the moment, as I mentioned, covers quite a lot of different topics. We are conscious that we are not doing enough in depth, so what we are looking for now is to build upon the network we have created not necessarily in Edinburgh.

Participant: *Have you ever felt tensions or received threats? Maybe because of two rival parties being involved or maybe because you were discussing taboo issues?*

Emily Gifford: Personally, I don't think that I ever experienced that. What we are trying to create is an atmosphere where people can feel comfortable, whatever their backgrounds are. We have hosted groups who have been in other side of a political debate but the idea behind everything we are doing is about creating a platform for dialogue, and often the very fact of being somewhere that is a bit different and kind of a private and safe place means that, quite often, the tension doesn't disappear, of course, but it is very much lessened because people are in a space where they feel comfortable sharing and being quite open with one another. That is the kind of atmosphere that we are trying to create regardless of what project it is. So no, I don't think that I have ever felt really that kind of tension. A lot of it has to do with the physical space that we are in and, hopefully, people feel safe in these spaces.

Participant Question: Would you consider franchising this project?

Emily Gifford: I suppose not the organisation as such, but we have actually spoken to try to take the festival to other places, like kind of a pop-up festival, starting from scratch or maybe through a partnership. We would be very open to that, because we think that it is an interesting event. It would be nice to be able to make a connection and work with festivals elsewhere. At the moment, we are creating connections through our network. In the future, we would certainly like to explore those ideas.

David Murphy: Thank you very much Emily, it was really interesting to see peace-building through that kind of format.

Emily Gifford: Thank you and enjoy the rest of your week here.

Katılımcı: *Hiç gerilim hissettiğiniz, ya da tehdit aldığınız oldu mu? Örneğin iki rakip partinin arasında kalmak ya da tabu konuları ele almaktan ötürü?*

Emily Gifford: Şahsen hiç böyle bir şey tecrübe etmedim sanırım. İnsanların geçmişleri, profilleri ne olursa olsun rahat edebilecekleri bir atmosfer yaratmayı amaçlıyoruz. Birbirinden zıt siyasi görüşlere sahip grupları da ağırladığımız oldu, fakat bizim tüm çalışmalarımızın arkasındaki mantık bir diyalog platformu yaratmak. Böylesi izole ve güvenli alanlarda tabii gerilimler birdenbire ortadan kalkmıyor fakat epey azalıyor, zira insanlar açık olmaktan, paylaşımda bulunmaktan çekinmiyorlar. Proje ne olursa olsun böylesi bir atmosfer yaratmayı amaçlıyoruz. Dolayısıyla sorunuza cevaben, böylesi bir gerilim tecrübe ettiğimi hiç hatırlamıyorum. İnsanlar içinde bulunduğumuz fiziksel mekânlarda kendilerini güvende hissediyorlar.

Katılımcı: *Bu projeyi “franchise” hâline getirmeyi düşündünüz mü hiç?*

Emily Gifford: Kurumun kendisini değil, fakat festivali başka yerlerde gerçekleştirmeye dair toplantılarımız oldu. Pop-up türünde bir festival olarak tasarlıyoruz bunu, belki bir ortaklık üzerinden de gerçekleştirebiliriz. Böyle bir fikir çok hoşumuza gider, zira ilginç bir etkinlik olduğunu düşünüyoruz. Gereken bağlantıları kurup başka yerlerdeki festivallerle çalışmak güzel olur. Gelecekte bu tür fikirler üzerine daha da eğilmeyi düşünüyoruz.

David Murphy: Çok teşekkürler Emily, uyguladığınız barış inşası yöntemlerini dinlemek gerçekten çok ilginçti.

Emily Gifford: Teşekkürler, umarım güzel bir hafta geçirirsiniz.

SESSION 7: YOUTH ENGAGEMENT IN THE PROMOTION OF PEACE AND DEMOCRACY THROUGH CIVIL SOCIETY, UNITED NATIONS HOUSE SCOTLAND

Gari Donn,

Executive Director, United Nations House Scotland

Gari Donn: Since leaving the university as a formal academic, I have worked at this UN House. I am so pleased that we have three interns with us today: Shannon, Simon, and Wojtek. We are very keen to be international, and you will hear that each of those three interns come from other parts of the world, and I will let them speak about where they come from and what they are doing at UN House.

David has asked us to speak about our work as a civil society organisation, and I see quite a number of you represent academic but also civil society organisations from Turkey. Some of you are working in the field that we are also working with: conflict resolution and peace-building in education. Our focus is to try to address the seventeen sustainable development goals. The UN's seventeen development goals more or less cover everything that one would wish to do in policy and politics. Depending on who is with us at UN House at any time, we might focus on number four on education, or number five on gender, or number thirteen on climate, or number sixteen on peace and security strong institutions. The one I am particularly keen on is number seventeen which is collaboration and partnership because I don't think that any one organisation can do anything particularly monumental unless it has a network of other organisations working with it.

The UN House is under the umbrella of the United Nations Association in Scotland. When the UN was formed in 1946 with diplomatic and political activities, the UN Association was formed alongside. At the time there was a feeling that it is not much good to have heads of states, ministers, or representatives of countries talking to the UN unless there is resonance within the countries those representatives are going back to. To ensure that there is resonance—so that the policy and the treaty has some meaning at the grassroots level—the United Nations Association would get the ground ready for the treaties and the policies to come to those countries. Also, and I think this is so much more important, we in those countries decide what is really important for us, and we ensure that those issues get taken to the UN.

YEDİNCİ OTURUM: SİVİL TOPLUM ARACILIĞIYLA BARIŞ VE DEMOKRASİNİN TEŞVİK EDİLMESİNDE GENÇLERİN KATILIMI, BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İSKOÇYA MERKEZİ

Gari Donn,

Direktör, Birleşmiş Milletler İskoçya Merkezi

Gari Donn: Akademiden ayrıldığımdan beri BM İskoçya Merkezi'nde çalışıyorum. Bugün yanımızda olan üç stajyerimizi size takdim etmekten memnuniyet duyarım: Shannon, Simon ve Wojtek. Uluslararası olmaya çok önem veriyoruz, stajyerlerimizin hepsi de başka ülkelerden geliyor; kendilerine ülkelerinden ve BM Merkezi'nde ne yaptıklarından bahsetmeleri için söz vereceğim.

David bir STK olarak yaptığımız çalışmalardan size bahsetmemizi istedi. Aranızda hem akademiden, hem Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarından kişiler olduğunu görüyorum. Bazılarınız bizimle aynı alanda, yani eğitimde çatışma çözümü ve barış inşası üzerine çalışıyor. Amacımız, on yedi sürdürülebilir kalkınma hedefimizi gerçekleştirebilmek. BM'nin on yedi kalkınma hedefi, siyasette ve güdülen politikalarda arzulanabilecek her şeyi aşağı yukarı kapsıyor. BM Merkezi'nde bize kimlerin eşlik ettiğine bağlı olarak dört numaraya, yani eğitime, beş numaraya, yani toplumsal cinsiyete, on üç numaraya, yani iklim, on altı numaraya, yani barış ve güvenlik kurumlarına odaklanıyor olabiliriz. Ben özellikle on yedi numaraya, yani işbirliği ve ortaklığa önem veriyorum, zira bence hiçbir kurum tek başına gerçekten önemli bir iş çıkaramaz, bunun için başka kurumlarla bir ağ içinde çalışması gerekir.

BM Merkezi İskoçya'da Birleşmiş Milletler Derneği çatısı altında yer alıyor. BM 1946 yılında diplomatik ve siyasi faaliyetler için kurulduğunda, BM Derneği de kuruldu. O zamanlar devlet başkanlarının, bakanlarının veya ülke temsilcilerinin, geri döndüklerinde ülkelerinde bir yankı yaratmamaları hâlinde BM'yle diyalog hâlinde olmalarının pek de fayda sağlamayacağı düşüncesi vardı. Bu yankının oluşmasını – yani politikaların ve antlaşmanın taban düzeyinde bir anlamı olmasını – sağlamak için Birleşmiş Milletler Derneği, bu ülkeleri anlaşmalar ve müteakip politikalara hazır hâle getirecekti. Ayrıca, ki bence bu çok daha önemli, mevzubahis ülkelerin vatandaşları olarak bizim için neyin önemli olduğuna biz karar veriyoruz ve bu gündem maddelerinin BM'ye iletilmesini sağlıyoruz.

For example, here in Scotland, we have been incredibly active as civil society organisations that don't want nuclear weapons. Number sixteen: peace, security and strong institutions. We totally believe that nuclear weapons are anti-humanitarian. They are against the human rights we each hold dear. Two years ago, a treaty was formed to prohibit nuclear weapons, TPNW. When fifty countries sign up and ratify that treaty, nuclear weapons will become illegal. The Scottish Government is with us, but the UK Government is not and it is the UK Government that ratifies the treaty. These are some of the issues that we are addressing, and they are important issues for many people here in Scotland.

One of the other issues we have particular interest in is the climate, and we hold conferences, seminars, and meetings about climate issues. Also, we create something called a parliamentary one-pager. One of the team of interns works on SDG 16 Peace and Security, no nuclear weapons, and they have been to New York to attend and take part in the treaty to prohibit nuclear weapon discussions. One of our interns is actually Chair of some of those discussions. Also the interns have created those parliamentary one-pagers, which have been sent to the Scottish Parliament on issues that are particularly relevant to what we are doing. It could be on climate, food security, nuclear weapons or gender. Our contact with the Scottish Parliament is very important because to get a message from the grassroots to the UN, we have to go through the Scottish Parliament, then to the UK Parliament, then to the ambassador to the UN. Another route is that we can actually just speak up ourselves. As part of the United Nations Association, we can apply for a grant pass and speak up at the Union and take part in the events, meetings and general assemblies, as observers and also as an NGO community.

At this point I am going to stop and ask if my colleagues would like to say why they are here and what they have been involved with. First, Shannon has been working with SDGs.

Shannon: I am Shannon. I am from the States. I am doing a program with my school connected to the internship here. I have worked on a variety of different topics, but primarily women's mental health. Also, we recently had an event on SDG 2 and zero hunger in Scotland. It was very successful and that was a very good event. I have also done some work with cross-party groups in Scottish Parliament, where we represented our NGO and acted as secretary, specifically addressing human trafficking. Everyday looks different at United Nations Scotland. Every day, we do different kind of tasks, with different teams, programs, and types of topics. I really enjoy working on the SDGs, especially zero hunger in Scotland. This is the summary of what I have been doing.

Participants gathered with representatives of United Nations House Scotland to discuss the role of young people in civil society in Scotland

BM İskoçya Merkezi temsilcileriyle bir araya gelen katılımcılar sivil toplumda gençlerin rolünü tartıştılar.

Örneğin İskoçya'da sivil toplumlarının nükleer silahları istememesi sebebiyle epey işler döndü. On altı numaralı hedef, barış güvenlik ve güçlü kurumlar. Nükleer silahların insaniyet karşıtı olduğuna inanıyoruz. Hepimizin çok önem verdiği insan haklarına aykırı bu silahlar. İki yıl önce, nükleer silahların yasaklanması adına TPNW adında bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşmayı elli ülke imzalayıp kanunlaştırdı nükleer silahlar yasadışı hâle gelecek. İskoçya Hükümeti bizi destekliyor, fakat Birleşik Krallık desteklemiyor, ve anlaşmayı kanunlaştıracak olan da Birleşik Krallık Hükümeti. Üzerine çalıştığımız konulardan bazıları bunlar; İskoçya'da yaşayan insanların çoğu bu konuları önemsiyor.

Özellikle ilgilendiğimiz konulardan bir diğeri ise iklim. İklim meselelerine dair konferanslar, seminerler ve toplantılar düzenliyoruz. "Meclis Notları" adını verdiğimiz bir şey hazırlıyoruz aynı zamanda. Stajyer ekiplerimizden biri on altı numaralı sürdürülebilir kalkınma hedefi olan barış ve güvenlik ve nükleer silahların kaldırılması üzerine çalışıyor; New York'a giderek nükleer silahların yasaklanması anlaşmasının görüşmelerine katıldılar. Stajyerlerimizden biri bu görüşmelerin bir kısmına başkanlık yaptı. Stajyerler, üzerine çalıştığımız konulara dair kısa ve öz bilgilendirme notlarının bulunduğu "Meclis Notları"nı hazırlayarak İskoçya Parlamentosu'na yolluyorlar aynı zamanda. İklim, gıda güvencesi, nükleer silahlar ve toplumsal cinsiyet gibi konular üzerine bu notlar. İskoçya Parlamentosu'yla iletişimiz çok önemli, zira bu sayede tabandan gelen mesajları BM'ye iletebiliyoruz. Sırayla İskoçya Parlamentosu, Birleşik Krallık Parlamentosu ve BM elçisine iletiliyor mesajlar. Başka bir yöntem

Simon: Hello, I am Simon from Norway originally. I have been involved with UN House for about 3 years now. I am one of the veterans. I started as an intern, and for the last two years I have been coordinating the interns. I am more on the administrative side, making sure projects are running smoothly and that we have enough people working on the different issues. In terms of my focus area, it has previously been migration, anti-racism and human trafficking as well. One of my highlights was that I created a report together with other interns on football clubs and the commitment to work against modern slavery and human trafficking. We had an event at the Scottish Parliament last year which was quite influential.

Wojtek: I have been with the UN House since the end of September. I come from Poland, but I study in Scotland. I have been working on similar projects to Shannon. We have been working on a mental health conference. We have produced the most recent parliamentary one-pagers. One was on gender equality, another one was on human trafficking, and one on mental health gathering the results of our conference and the report that was produced after the conference. There is always a challenge, a new project coming up every day at UN House.

Gari Donn: I have such a commitment to making sure that politicians don't get let off. They are responsible for their actions, and they must feel responsible for their actions. One of the ways that we do that is holding events at the Scottish Parliament to pass around information to the politicians. Our outreach to the politicians and to others is something that is incredibly important, and we are always working on. I also feel really strongly about giving opportunities to young people like yourselves to get a sense of what it means to be involved in politics at the grassroots level. For some of you, in ten years or maybe less, you may well be the person who is seating in Parliament, and we will knock at your door saying 'do you remember when you were one of our interns?'. It is incredibly important that we feel that young people are engaged. My generation was incredibly active. We were really active for all the good we did. The generation after us, in Britain we call it the Thatcher generation, and they were worried about money. The humanitarian aspect of what we are as human beings went out the door. What we have done in the generation after is to try coming back to this important idea that we humans are not just commodities. We are not just consumers. We are very much people who are only human through our interactions with others which is why I go back to where I started. We are trying to create an international dynamic at UN House that recognizes the humanitarian basis of actions. The capital interest is important, but less important than human interest. For us, we are trying the Scottish political dynamic wherever possible to say that as human beings we are more than just individuals, we are better collectively.

olarak ise doğrudan kendimiz konuşabiliriz. Birleşmiş Milletler Derneği üyesi olarak bir izin için başvurup etkinliklere, toplantılara ve genel kurullara katılabiliriz, gözlemciler ve STK camiası olarak.

Sözlerine bu noktada söz verip meslektaşlarımdan biraz kendilerinden bahsetmelerini isteyeceğim. İlk olarak, sürdürülebilir kalkınma hedefleri üzerine çalışan Shannon'a veriyorum sözü.

Shannon: Adım Shannon, ABD'den geliyorum. Okulumda dahil olduğum bir program beni bu stajyerliğe getirdi. Bir dizi farklı konu üzerine çalıştım fakat esas odağım kadınların ruh sağlığı üzerine. Yakın zamanda iki numaralı sürdürülebilir kalkınma hedefi ve İskoçya'da sıfır açlık üzerine bir etkinlik düzenledik. Çok başarılı oldu, iyi bir etkinlikti. İskoçya Parlamentosu'ndaki partiler arası gruplarla kimi çalışmalarım oldu, burada kendi STK'mızı temsil ederek sekreter olarak yer aldık ve özellikle insan kaçakçılığı üzerine odaklandık. Birleşmiş Milletler İskoçya Merkezi'nde her gün farklı geçiyor. Her gün farklı işler yapıyoruz, farklı takımlarda, farklı programlarda, farklı konular üzerine çalışıyoruz. Sürdürülebilir kalkınma hedefleri üzerine, özellikle İskoçya'da sıfır açlık konusunda çalışmayı çok seviyorum. Yaptıklarımın özeti bu.

Simon: Merhaba, adım Simon, Norveç'ten geliyorum. Yaklaşık üç yıldır BM Merkezi'nde çalışıyorum, eskilerdenim yani. Stajyer olarak başlamıştım, son iki yıldır ise stajyerleri koordine ediyorum. Ben daha çok idare tarafındayım, projelerin düzgün işlenmesini, çeşitli konular üzerine yeterince insanın çalışmasını sağlıyorum. Çalışma alanım geçmişte göç, ırkçılık karşıtlığı ve insan kaçakçılığıydı. Özellikle gurur duyduğum işlerimden biri, diğer stajyerlerle birlikte futbol takımlarının modern köleliğe ve insan kaçakçılığına karşı duruşları üzerine hazırladığım bir rapor. Geçen sene İskoçya Parlamentosu'nda düzenlediğimiz bir etkinlik de epey yankı oluşturdu.

Wojtek: Eylül'ün sonundan beridir BM Merkezi'nde çalışıyorum. Polonya'dan geliyorum, fakat İskoçya'da üniversite okuyorum. Shannon'a benzer projelerde çalışıyorum. Ruh sağlığı konferansı düzenlemek için birlikte çalışıyoruz. Yakın zamandaki çoğu meclis notunu biz kaleme aldık. Bir tanesi toplumsal cinsiyet eşitliği üzerine, bir tanesi insan kaçakçılığı üzerine, başka bir tanesi de ruh sağlığı toplantımızın sonuçları üzerineydi. BM Merkezi'nde her gün çözülmesi gereken yeni bir konu, üzerine çalışılması gereken yeni bir proje var.

Gari Donn: Siyasetçilerin yaptıklarından sorumlu tutulması benim için çok önemli. Yaptıkları her şeyin sorumluluğunun kendi üzerlerinde olduğunu anlamaları gerekiyor. Bunu yapmak için İskoçya Parlamentosu'nda etkinlikler düzenleyerek siyasetçilere bilgi veriyoruz. Siyasetçilere ve diğerlerine bu konuda verdiğimiz hizmet gerçekten önemli, ve bu konu üzerinde daima çalışıyoruz.

The collectivity is what makes us human.

David Murphy: Is there any UN Association in Turkey that we know of?

Gari Donn: The world federation of UN Nation House is in New York at the UN. I think that 140 countries have associations. I am not sure if Turkey does though.

Esra Elmas: Actually, President Erdogan invited the UN to establish a youth branch in Istanbul as it is a student centre and there are a lot of universities, but I don't know what happened next. There are fourteen associations that are associated with the UN in Turkey.

Gari Donn: We could think of developing a collaborative partnership. For example, we are in collaboration as UN House because it is under the United Nations Association. The United Nations Association has a collaborative partnership with the UN in Canada, France, Iran and South Africa, and we have been asked to form one in Oman and Australia. We can see if we could develop partnership in Turkey.

David Murphy: We had a session yesterday where we were looking at peace processes with the Political Settlement Research Program based in the University of Edinburgh, and we were discussing the barriers for young people in peace processes. As you are working and trying to engage with policymakers, what do you see as potential barriers for young people?

Gari Donn: What did they say yesterday?

David Murphy: Having no experience in order to be taken seriously, for instance.

Shannon: If that is the situation, they will be really receptive if you come with information. You can access all their email addresses online, and you can contact them. You can also contact their constituency officer, which is really powerful. I think that if you come with information, even as a youth they will not ignore you. If you come with more formalised ideas, even as a young person, you will be taken seriously.

Wojtek: A very useful thing is having a powerful banner behind you. That is exactly what we have at UN House. Our name is a very useful asset. Politicians are automatically interested in you. They can't completely ignore you just because of your name. It doesn't have to be the UN; many different organisations can be used as a platform for young people to talk to politicians. Every single citizen should have access to their MP, and they should listen to us. In reality as individuals we are not heard that much, so having those bigger organisations behind you can really help.

Shannon: Even university can help. If you have professors who are interested, you can say, do you mind if I use you as reference?

Sizin gibi gençlere, siyasete taban düzeyinde iştirak etmek ne anlama geliyor bunu anlayabilmeniz için fırsatlar verilmesi konusunda çok ısrarcıyım. Kimileriniz belki on yıl içinde, belki daha az sürede meclise gireceksiniz, biz de kapınızı çalıp "hatırlıyor musun, eskiden bizim stajyerimizdin," diyeceğiz. Gençlerin katılım göstermesi bizim için çok önemli. Benim kuşağım bu konuda çok faaldi. Ortaya işe yarar bir şey koyduk mu bilmiyorum ama öyleydik. Bizden sonraki kuşak, ki İngiltere'de kendilerine Thatcher kuşağı diyoruz, paraya çok önem verdi. İnsanların insan olarak sahip olduğu önem ve değeri unuttular. Biz de bir sonraki kuşağa insanların meta olmadığını, sadece tüketici olmadıklarını hatırlatmaya çalışıyoruz. Biz insanız, diğer insanlarla kurduğumuz iletişim sayesinde insanız, dolayısıyla şimdi başladığım noktaya geri döneyim. BM Merkezi'nde eylemlerin insani temelini farkında olan bir uluslararası dinamik yaratmaya çalışıyoruz. Sermayenin çıkarları önemli, ama insanların çıkarları kadar önemli değil. İskoçya siyasi dinamikleri bağlamında mümkün olduğunca şunu dile getirmeye çalışıyoruz, insanlar olarak biz sadece birey değiliz, bir kolektif olarak daha iyiyiz. Kolektif olmak bizi insan kılıyor.

David Murphy: Türkiye'de bildiğimiz bir BM Derneği var mı?

Gari Donn: BM Merkezleri'nin dünya federasyonu New York'ta. 140 ülkenin derneği var sanırım. Ama Türkiye'nin var mı bilmiyorum.

Esra Elmas: Cumhurbaşkanı Erdoğan BM'yi İstanbul'da bir gençlik kolu açmaya davet etti, öğrenci merkezleri ve üniversiteler olacaktı hatta. Sonra ne oldu bilmiyorum. Türkiye'de BM'yle bağlantılı on dört dernek var.

Gari Donn: İşbirliği temelli bir ortaklık geliştirmeyi düşünebiliriz. Örneğin BM Merkezi olarak çeşitli ortaklıklarımız var, zira BM Derneği çatısı altında yer alıyoruz. BM Derneği'nin BM ile Kanada, Fransa, İran ve Güney Afrika'da işbirliği ortaklıkları var, Umman ve Avustralya ile ortaklıklar kurmamız da talep edildi. Türkiye'yle ortaklık geliştirebilir miyiz, buna bakabiliriz.

David Murphy: Dün gerçekleşen bir oturumda Edinburgh Üniversitesi Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı'yla bir araya geldik ve gençlerin barış anlaşmalarında karşılaştığı engelleri tartıştık. Siz siyaset yapımcılarla birlikte çalışıyorsunuz ve iletişim hâlindesiniz; sizce gençlerin önündeki potansiyel engeller neler?

Gari Donn: Size dün neler söylediler?

David Murphy: Örneğin gençlerin tecrübe sahibi olmadıkları için ciddiye alınmadıklarını söylediler.

Shannon: Eğer gerçekten öyleyseler, kendilerine bilgi vermenize açık olacaklardır. Email adreslerine internette erişerek iletişime geçebilirsiniz, yaşadıkları bölgedeki resmi görevlilerle de temas kurabilirsiniz. Bunun çok etkili olacağını düşünüyorum.

Simon: There is also the barrier of language because, especially in the UK, debates are really formal, so young people need to know how to say things in a certain way.

Gari Donn: There is also a change partly because of climate issues. A few years ago if you had said that parliamentarians are ignoring youth, you would have thought 'you know, I suppose so'. Now, the future of this planet is in the hands of the people that created such problems and the youth are holding them into account. There has been a turnaround. I am surprised that your people yesterday say perhaps the youth is the one group of people whom the politicians are much more likely to listen to now.

David Murphy: I think you are right. The example we were looking at yesterday was Greta Thunberg and how some people use the fact that she is young to try to delegitimise the argument on climate change which does show that they are having more impact because they are being attacked by people.

Gari Donn: I suppose also the other thing is that every country has a different centre of power. For some countries, the centre of power is definitely the presidential system and the prime minister. At the moment, there are many countries where there is a more devolved system of power. I am thinking of Canada and perhaps in countries where there is a federal system. The role of youth and civil society is therefore stronger in those countries. Even in the countries which have a unilinear political system, I still think that now there is the opportunity for you to really make it.

Participant: *What are the fundamental problems of the youth in this country? Dependency, access to education, unemployment?*

Shannon: I think it is hard for us to answer that, especially for me as I am from the States. I do think that education is something relevant or getting education in the issues affecting you. Maybe it is important to have a softer way of education, just giving more awareness of what the current situation is.

Simon: I would say social mobility and unemployment among young people is a problem. When you come from a working-class family, it is really hard to get out of that.

Wojtek: Even if you went to university, it can be still challenging to get a job. It is changing because universities are trying to show us that a university degree is no longer that thing that opens the door in the job market and guarantees you a job. I think that one of the most crucial things is experience. There are opportunities, and it is changing for the better, but for some people it is still going to be challenging especially in certain fields. I know that there can be differences, and fields like hu-

Bu bilgiyi sağladığınızda genç olsanız bile, sizi göz ardı etmeyeceklerdir. Fikirlerinizi resmi bir biçimde sunmanız onları etkileyecektir.

Wojtek: Arkanızda güçlü bir kurumun olması çok faydalı. BM Merkezi bizim için bu işlevi yerine getiriyor; adımız her kapıyı açıyor. Siyasetçileri ikna etmemize gerek kalmıyorlar. Sırf bu isim yüzünden bizi göz ardı edemiyorlar. İlla BM olmak zorunda değilsiniz, pek çok farklı kurum gençlerin siyasetçilerle konuşması için platform olarak kullanılabilir. Her yurttaşın kendilerini temsil eden milletvekillerine erişimi olmalı; milletvekilleri de bizi dinlemeli. Aslında bireyler olarak sesimize pek kulak verilmiyor, dolayısıyla arkanıza güçlü kurumlar almak size yardımcı olacaktır.

Shannon: Üniversiteler bile işe yarayabilir. İlgi duyan hocalarınız varsa kendilerine, "sizi referans olarak kullanabilir miyim?" diye sorabilirsiniz.

Simon: Bir de dil engeli mevcut; zira özellikle Birleşik Krallık'ta tartışmalar çok resmi bir dille yürütülüyor, dolayısıyla gençlerin nasıl konuşacaklarını bilmeleri gerek.

Gari Donn: İklim krizi nedeniyle işler değişiyor artık. Birkaç yıl önce milletvekillerinin gençleri kaale almaması daha normal karşılanıyordu. Şimdi ise gezegenin geleceğinin, bu sorunları yaratan insanların elinde olduğu düşünülüyor ve gençler bu insanların hesap vermesini istiyor. Böyle bir değişim yaşandı. Dün size söylenenler beni bu yüzden şaşırttı, çünkü artık siyasetçiler gençleri dinlemeye çok daha açık.

David Murphy: Evet, haklısınız. Dün Greta Thunberg'den bahsettik; kimi insanlar, kendisi genç olduğu için ciddiye alınmaması gerektiğini söylüyor. Aslında bu, ne kadar başarılı olduğunu gösteriyor, çünkü saldırı oklarını üzerine toplamaya başlamış bile.

Gari Donn: Elbette her ülkenin iktidar odağı farklı. Bazı ülkelerde bu cumhurbaşkanı ve başbakan. Bazı ülkelerde ise yetki devri sistemi var. Kanada'yı, federal sisteme sahip ülkeleri düşünüyorum örneğin. Bu ülkelerde gençliğin ve sivil toplumun konumu daha kuvvetli. Tek odaklı siyasi sistemlere sahip ülkelerde de bunu başarma şansınız olduğunu düşünüyorum.

Katılımcı: *Sizce İskoçya'da gençliğin karşılaştığı temel sorunlar neler? Bağımlılık, eğitime ulaşım, işsizlik?*

Shannon: Amerika'dan olduğum için bu soruyu cevaplamam zor. Eğitim önemli bir konu diyebilirim. Daha "yumuşak" tarzda eğitim vermek önemli, yani öğrencilere güncel durumun farkındalığını verebilmek.

Simon: Toplumsal hareketlilik ve işsizlik gençler için sorun. İşçi sınıfı aileden birinin, bu sınıftan çıkabilmesi gerçekten zor.

manities and social sciences can be more challenging. That is why I think UN House is such a valuable experience for me. Experiences and opportunities in my field are very rare.

Participant: *How can you reach all groups and provide diversity and inclusiveness?*

Simon: In our program in Scotland we have developed the UN model conferences. It is basically a simulation of the UN where young people are assigned a country and need to make real debates on real issues that are being debating in the UN. It is a really good way to minimise the gap between people that come from a wealthy background and people that come from a more disadvantaged background because you are learning soft skills such as communication skills and public speaking. We are reaching those young people through schools.

Participant: *Do you have any organic relation with the Youth Parliament? Do you hold any project or program in order to enhance their knowledge or skills as they are so young?*

Gari Donn: There is a very active Scottish Youth Parliament, and they are so engaged in giving the confidence and skills that young people need. We have been dealing with a slightly older group, as our UN House interns have attended or finished university. The Scottish Youth Parliament is for secondary school students. We have connections, but we are doing slightly different things. They are debating as a Parliament, and that is great. I think that there is room for many different ways of engagement, and as Simon mentioned, the way we have been dealing with young people is through the Model UN. There are also committees of the UN that secondary school students come to over one day or two days, or sometimes a whole weekend. They will act as delegates from different countries which is slightly different from what the Youth Parliament is doing. I think both are very valuable.

Participant Question: You were mentioning working on human trafficking, but I am wondering in which context?

Shannon: Essentially, we acted as the Secretary of the cross-party group in the Scottish Parliament. The agenda is really wide ranging. In the last meeting, we talked about human trafficking of Vietnamese people in Scotland and how it affects different sectors. We have gone through a lot of different topics. I am pretty sure you can watch the meeting of cross-party groups online.

Simon: We also had a conference last year with all types of people that are involved to combat human trafficking: victims and organisations that support the victims, legislation, the police, private companies. We are really trying to focus on how widespread it really is, and what part of society is really affected.

Wojtek: Üniversiteye gitseniz bile iş bulmak zor. Her şey değişiyor, üniversite diploması artık meslek sahibi olmak için garanti değil. Tecrübeye sahip olmak çok önemli. Kimi fırsatlar var, iyi yönde bir değişim yaşanıyor ama kimi insanlar için koşullar hâlen zor. Bazı alanlarda, örneğin beşeri ve sosyal bilimlerde insanlar daha da zorlanıyor. Benim için BM Merkezi'nde çalışmak bu yüzden değerli bir tecrübe. Alanımda böyle deneyimler yaşamak ve fırsatlarla karşılaşmak çok nadir görülen bir şey.

Katılımcı: *Bütün gruplara erişip çeşitlilik ve kapsayıcılık sağlamayı nasıl başarıyorsunuz?*

Simon: İskoçya programımızda BM modeli konferanslar yapıyoruz. BM'nin bir simülasyonu gibi; gençlere bir ülke atanıyor ve BM'de tartışılan konuları kendi aralarında tartışıyorlar. Daha zengin ailelerden gelen gençlerle yoksul ailelerin gençleri arasındaki açığı kapamak için çok iyi bir yöntem bu; zira iletişim ve toplum önünde konuşma gibi yumuşak beceriler ediniyorlar. Gençlere okullar aracılığıyla erişiyoruz.

Katılımcı: *Gençlik Parlamentosu'yla organik bir bağlantınız var mı? Kendileri epey genç; bilgi ve becerilerini arttırmak için düzenlediğiniz projeler ya da programlar var mı?*

Gari Donn: İskoçya Gençlik Parlamentosu oldukça faal; gençlere ihtiyaç duydukları becerileri ve özgüveni kazandırıyorlar. Bizim hedef kitlemizin yaşı daha büyük, BM Merkezi stajyerlerimiz üniversite öğrencisi ya da yeni mezun. İskoçya Gençlik Meclisi ortaöğretim öğrencilerine yönelik. Bağlantılarımız var ama birbirimizden farklı işler yapıyoruz. Parlamento tartışmalarına katılıyor onlar örneğin, bu harika. Bence farklı tür katılımlar için alan mevcut, Simon'ın dediği gibi, biz de Model BM aracılığıyla gençlerle birlikte çalışıyoruz. BM'deki bazı komitelere ortaöğretim öğrencileri bir-iki günlüğüne ziyarete gelebiliyor. Farklı ülkelerin delegeleri gibi davranıyorlar bu esnada, bu da Gençlik Parlamentosu'ndan biraz daha farklı bir faaliyet. Bence ikisi de çok değerli çalışmalar.

Katılımcı: *İnsan kaçakçılığı üzerine çalıştığınızdan bahsettiniz, acaba hangi bağlamda çalışıyorsunuz?*

Shannon: İskoçya Parlamentosu'ndaki partiler arası grubun sekreteri olarak görev aldık. Oldukça kapsamlı bir gündemleri var. Son toplantıda insan kaçakçılığından, İskoçya'daki Vietnamlılardan ve çeşitli sektörlerin bundan nasıl etkilendiğinden bahsettik. Bir sürü farklı konu tartışıldı. Partiler arası grupların toplantılarını internetten izleyebilirsiniz.

Simon: Geçen sene insan kaçakçılığıyla mücadele veren çeşitli insanlarla bir konferans düzenledik; mağdurlar, mağdurları destekleyen kurumlar, yasama, polis, özel

Shannon: We also have a report on that, available online on the website if you are interested.

Gari Donn: We held a conference on women's mental health. SDG 5 is gender and SDG 3 is health, and those two work together. As we have said, we produced a report for every conference. The interns are helping to decide the key things that we need to cover. They invite speakers, help with decisions about the venue and event, or work on the finances. Others act as rapporteurs and produce a report. At the end of every conference, this report goes to all our network, 750 contacts in our database, some are organisations but many are individuals plus our parliamentarians. We disseminate information to them about our conferences, and in this case on women's mental health.

Participant: *As you are working with a group of young people, how is your political stance affecting the way you come together? Your political choices, the parties you support?*

Simon: I don't think there is a problem with that. Those volunteering with us tend to have the same values, the UN values. We tend to attract people that agree with our values.

Shannon: We would all agree on human rights, climate, women's mental health and issues like that. Even the cross-party groups are a collection of different parties. They are coming together to fight human trafficking. Essentially, we are working with everyone who comes together on humanitarian issues.

Gari Donn: I will be happy to have emails exchanges with you. It was lovely to have you here; it is a pleasure to welcome people such as yourself in Edinburgh.

Participant's comment: *Thank you for the information about the city and the hills, and thank you for the motivation I got from this speech.*

David Murphy: Thank you.

şirketler katılım gösterdi. Bu sorunun ne kadar yaygın olduğunu, toplumun farklı kesimlerini nasıl etkilediğini göstermeye çalışıyoruz.

Shannon: Bu konudaki raporumuz internette, web sitemizde yer alıyor.

Gari Donn: Kadın ruh sağlığı üzerine bir konferans düzenledik. Beş numaralı sürdürülebilir kalkınma hedefi toplumsal cinsiyet, üç numara ise sağlık; ikisi birbiriyle örtüşen hedefler. Dediğimiz gibi, bütün konferansların ardından rapor hazırladık. Stajyerler, ele almamız gereken başlıca konuları belirlememize yardımcı oluyorlar. Konuşmacıları davet ediyorlar, mekanı kararlaştırıyorlar, ödemelerle ilgileniyorlar. Diğer stajyerler rapor hazırlıyorlar. Her toplantının sonunda rapor veritabanımızda yer alan 750 kişiye gönderiliyor. Bunlardan bir kısmı kurumlar, bir kısmı ise milletvekillerimiz. Konferanslarımıza dair bilgileri kendileriyle paylaşıyoruz; örneğin kadın ruh sağlığı toplantısının raporunu da paylaştık.

Katılımcı: *Bir grup gençle birlikte çalışıyorsunuz; siyasi tavrınız bu çalışmalarını nasıl etkiliyor? Desteklediğiniz siyasi parti, siyasi tercihleriniz, bunların bir etkisi oluyor mu?*

Simon: Zannetmiyorum. Gönüllü olarak çalışanlar bizimle aynı değerlere, BM değerlerine sahipler. Genelde bizimle aynı değerleri paylaşan insanları cezbettiğimizi düşünüyorum.

Shannon: İnsan hakları, iklim, kadın ruh sağlığı gibi konularda hemfikiriz. Partiler arası gruplar için bile geçerli bu; farklı siyasi partilerden insanlar bir araya gelerek insan kaçakçılığıyla mücadele ediyor. İnsani meselelerde bir araya gelen herkesle işbirliği yapıyoruz.

Gari Donn: Sizinle email aracılığıyla yazışmaktan memnuniyet duyarım. Sizi Edinburgh'da ağırlamak bizim için bir zevkti.

Katılımcı Yorumu: *Şehre dair paylaştığınız bilgilerden ötürü teşekkür ederim; ayrıca konuşmanız beni çok motive etti.*

David Murphy: Teşekkür ederiz.

PARTICIPANTS LIST

Alexia Kotaki	<i>Representative of Greek Minority Foundation</i>
Aşkın Asan	<i>Professor of Educational Sciences at İstanbul Ticaret University, Former Deputy Minister of Family and Social Policy, Executive Board Member of Turkey's Maarif Foundation</i>
Cantekin Elmas	<i>Social Worker, Working with the families of killed soldiers, Ministry of Family and Social Policy</i>
Dilara Gök	<i>Co-Founder of Conflictus, Conflict Resolution Training and Consultancy</i>
Esmâ Pak	<i>Student at Maltepe University, Department of Sociology</i>
Feyza Nur Gül	<i>Student at Medipol University, Department of Medicine</i>
Feyziye Hilal Kuşçu	<i>Student at Marmara University, Department of Business Administration</i>
Kezban Hatemi	<i>Minority Rights Lawyer, Head of Turkey's Democracy Platform, DPI's Council of Expert, Member of Wise People Committee</i>
Lokman Sazan	<i>Advisor for the People's Democratic Party (HDP) Foreign Affairs</i>

KATILIMCI LİSTESİ

Alexia Kotaki	<i>Rum Cemaati Derneği Temsilcisi</i>
Aşkın Asan	<i>İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde Eğitim Fakültesi Profesörü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Eski Bakan Yardımcısı, Türkiye Maarif Vakfı Mütevelli Heyeti Üyesi</i>
Cantekin Elmas	<i>Sosyal Hizmet Uzmanı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı</i>
Dilara Gök	<i>Conflictus'un kurucu ortağı, Uyuşmazlık Çözümü Eğitimi ve Danışmanlık Hizmetleri</i>
Esmâ Pak	<i>Maltepe Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü öğrencisi</i>
Feyza Nur Gül	<i>Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi öğrencisi</i>
Feyziye Hilal Kuşçu	<i>Marmara Üniversitesi, İşletme Bölümü öğrencisi</i>
Kezban Hatemi	<i>Azınlık Hakları Avukatı, Türkiye Demokrasi Platformu Başkanı, DPI Uzmanlar Konseyi, Akil İnsanlar Heyeti Üyesi</i>
Lokman Sazan	<i>HDP Dış İlişkiler Danışmanı</i>
Revşen Berfin Çoşkun	<i>Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü öğrencisi, eski PODEM Çatışma Çözümü Birimi Stajyeri</i>
Safa Koçoğlu	<i>Türkiye Gençlik STK'ları Platformu Komisyon Başkanı</i>

Revşen Berfin Çoşkun	<i>Fourth year Sociology Student at Marmara University, former Intern at PODEM at the CR Unit</i>
Safa Koçoğlu	<i>Board Member of Turkey's Youth NGO Platform</i>
Taha Baran	<i>Teacher, Writer (Specialized on Alevi Studies)</i>
Taner Baba	<i>High School Teacher at Tenzile Erdoğan Anadolu İmam Hatip High School</i>
Umut Erarslan	<i>Deputy Head of CHP Ankara Youth Branch</i>
Zübeyde Karagöz	<i>Graduate Student at İstanbul Bilgi University, Cultural Studies</i>
Deniz Cebe	<i>Interpreter</i>
Eren Buglalılar	<i>Interpreter</i>
Kerim Yıldız	<i>CEO, Democratic Progress Institute</i>
Esra Elmas	<i>Head of Turkey Programme, Democratic Progress Institute</i>
David Murphy	<i>Project Officer, Democratic Progress Institute</i>
Jade Charbonnier	<i>Intern, Democratic Progress Institute</i>

Taha Baran	<i>Öğretmen, Yazar (Alevi Çalışmaları)</i>
Taner Baba	<i>Tenzile Erdoğan Anadolu İmam Hatip Lisesi Öğretmeni</i>
Umut Erarslan	<i>CHP Ankara Gençlik Kolları Başkan Yardımcısı</i>
Zübeyde Karagöz	<i>İstanbul Bilgi Üniversitesi Kültürel Çalışmalar Yüksek Lisans Öğrencisi</i>
Deniz Cebe	<i>Çevirmen</i>
Eren Buglalılar	<i>Çevirmen</i>
Kerim Yıldız	<i>İcra Kurulu Başkanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Esra Elmas	<i>Türkiye Programı Yöneticisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
David Murphy	<i>Proje Yöneticisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Jade Charbonnier	<i>Stajyer, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>

DPI AIMS AND OBJECTIVES

Aims and objectives of DPI include:

- >> To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- >> To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- >> To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- >> To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- >> To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- >> Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels.

DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

DEMOKRATİK GELİŞİM ENSTİTÜSÜ'NÜN AMAÇLARI VE HEDEFLERİ

DPI'nın amaçları ve hedefleri:

- >> Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- >> Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- >> Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve sürece katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak.

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fikirlerini, kaygılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

BOARD MEMBERS YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Kerim Yıldız (Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

Nicholas Stewart QC (Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rihts Committee of England and

Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

Priscilla Hayner

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including *Unspeakable Truths*, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden Unspeakable Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konusunda çalışmalar yapmıştır.

Arild Humlen

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

Jacki Muirhead

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

Prof. David Petrsek

Professor David Petrsek is Associate Professor at Graduate School of Public and International Affairs, University of Ottawa, Canada. He is a former Special Adviser to the Secretary-General of Amnesty International. He has worked extensively on human rights, humanitarian and conflict resolution issues, including for Amnesty International (1990-96), for the Office of the UN High Commissioner for Human Rights (1997-98), for the International Council on Human Rights Policy (1998-02) and as Director of Policy at the Centre for Humanitarian Dialogue (2003-07). Petrsek has also taught international human rights and humanitarian

law courses at the Osgoode Hall Law School at York University, Canada, the Raoul Wallenberg Institute at Lund University, Sweden, and at Oxford University.

Kanada'da Ottawa Üniversitesi'nde Uluslararası Siyasal İlişkiler Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçmişte Uluslararası Af Örgütü Eski Genel Sekreteri'ne başdanışmanlık yapan Prof. David Petrsek, uzun yıllardır insan hakları, insancıl hukuk ve uyuşmazlıkların çözümü konularında çalışmalar yürütmektedir. Bu alanlarda önde gelen bir uzman ve yazardır. 1990-1996 yılları arasında Uluslararası Af Örgütü, 1997-1998 yılları arasında Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komiserliği, 1998-2002 yılları arasında İnsan Hakları Politikası üzerine Uluslararası Konsey ve 2003-2007 yılları arasında da İnsani Diyalog Merkezi'nde Politika Bölümü Direktörü olarak çalışmıştır.

Antonia Potter Prentice

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015 – a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnisiyatifi'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) başdanışmanlık yapmaktadır.

Catherine Woollard

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO) – a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

COUNCIL OF EXPERTS UZMANLAR KURULU ÜYELERİ

Bertie Ahern

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşmasıyla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılından bu yana aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupta temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İnisiyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İnisiyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başdanışmanı.

Dermot Ahern

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Prof. Dr. Aşkın Asan

Professor Dr. Aşkın Asan is an executive board member of the Maarif Foundation, a member of Turkey's Democracy Platform, and a faculty member at Istanbul Ticaret University. Elected as a Member of the Turkish Grand National Assembly from Ankara, Prof. Dr. Asan served as a vice president of the Parliamentary Assembly of the Mediterranean and was a member of the Turkish Delegation of the Parliamentary Union of the Organisation of the Islamic Conference during her time in parliamentary office. She is a former Deputy Minister of Family and Social Policies (2011-2014) and was Rector of Avrasya University in Trabzon between 2014-2017.

Maarif Vakfı Mütevelli Heyeti üyesi ve Türkiye Demokrasi Platformu kurucu üyesi olan Aşkın Asan, 23. Dönem'de Ankara Milletvekili olarak Parlamentoda görev yaptı. TBMM'de Akdeniz Parlamenter Asamblesi (APA) Türk Grubu Başkanı, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor Komisyonu ve İKÖPAB Türk Grubu Üyesi oldu. 2011-2014 Yılları arasında Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Bakan Yardımcısı görevini yürüttü. 2014-2017 yılları arasında Avrasya Üniversitesi'nin rektörlüğünü yapan Asan, şu an İstanbul Ticaret Üniversitesi öğretim üyesidir.

Prof. Dr. Mehmet Asutay

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

Ali Bayramoğlu

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for Al-Monitor. He is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then-Prime Minister Erdoğan.

Yazar ve siyaset yorumcusu olan Ali Bayramoğlu uzun yıllar günlük yayınlanan Yeni Şafak gazetesinde köşe yazarlığı yapmıştır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bayramoğlu köşe yazılarına şu an Al-Monitor'de devam etmektedir.

Prof. Christine Bell

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy.

She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of

the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

Cengiz Çandar

Cengiz Çandar is currently a columnist for Al-Monitor, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Ozal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

Andy Carl

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatışma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnsiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnsiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr. Vahap Coşkun

Dr. Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

Ayşegül Doğan

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme “Gündem Müzakere” on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'ın Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda “Gündem Müzakere” programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaş gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

Prof. Dr. Fazıl Hüsnü Erdem

Dr. Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'état of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsnü Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanıdır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. Dr. Salomón Lerner Febres

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Prof. Mervyn Frost

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

Martin Griffiths

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Üst düzeyde uluslararası bir arabulucu olan Martin Griffiths, uluslararası bir arabulucudur ve yakın zamanda BM Yemen Özel Temsilcisi olarak atanmıştır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diplomasi Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

Kezban Hatemi

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War.

She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights

and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darulacaze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.

Dr. Edel Hughes

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

Kadir İnanır

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarından dolayı pek çok ödüle layık görüşmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Prof. Dr. Ahmet İnsel

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletişim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

Avila Kilmurray

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation.

She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners

in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Ulaşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Vakıflar için Kürsel Fon), Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Prof. Ram Manikkalingam

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a

Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

Bejan Matur

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Prof. Monica McWilliams

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyannamesi için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

Hanne Melfald

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başkanışmanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışişleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

Roelf Meyer

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has

since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

Mark Muller QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs

Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburgh'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

Avni Özgürel

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan, on Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014 Turkish film, Darbe (Coups), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Milli İş-tihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Prof. John Packer

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012 – 2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Ulus-

lararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

Jonathan Powell

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanı'dır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir Kieran Prendergast

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted research at the Belfer Center for Science and International Affairs

(United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

Rajesh Rai

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of IMCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of expression (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants - JCWI - (Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir David Reddaway

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Prof. Naomi Roht-Arriaza

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Ufuk Uras

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Prof. Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıdaki yayınları arasında "ÖDP Söyleşileri", "İdeolojilerin Sonu mu?" (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), "Sezgiciliğin Sonu mu?", "Başka Bir Siyaset Mümkün", "Kurtuluş Savaşında Sol", "Siyaset Yazıları" ve "Alternatif Siyaset Arayışları" "Sokaktan Parlamente'ye" "Söz Meclisten Dışarı" ve "Meclis Notları" adlı kitapları da bulunmaktadır.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbaş University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi" başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

Oral Çalışlar

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the Aydınlık daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for Cumhuriyet daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from Cumhuriyet daily to Radikal daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for Taraf daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave Taraf daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others,

after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to Radikal daily. Started writing for Posta daily after 2016, when Radikal was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including The Leaders' Prison, Hz. Ali, Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September, The Kurdish Issue with Öcalan and Burak, My 68 Memoirs, The Alevis, When Deniz and Friends Were Executed, My Childhood in Tarsus, The History of Gulenism. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraf'tan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burak'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Aleviler', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

David Gorman, Director, Eurasia,

David has more than 25 years of experience in the field of peace-making. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

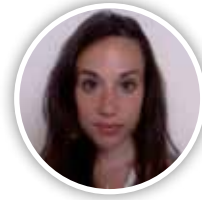
David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

Vegard Ellefsen

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasi İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Aleka Kessler

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

11 Guilford Street
London WC1N 1DH
United Kingdom
+44 (0) 207 405 3835

info@democraticprogress.org
www.democraticprogress.org

 @DPI_UK

 DemocraticProgressInstitute